

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดย
การสอนแบบซินติเคตกับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญาโท

ของ

ผานิต เพชรจำรัส

23 เม.ย. 2535

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

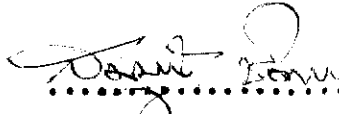
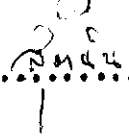
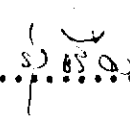
กันยายน 2529

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

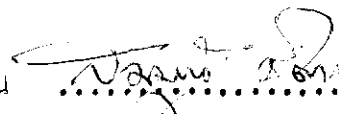
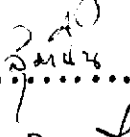
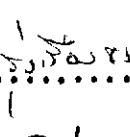
177670

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

 ประธาน
 กรรมการ
 กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

 ประธาน
 กรรมการ
 กรรมการ
 กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างยิ่ง จาก
รองศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ จิตพงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมานัน รุ่งเรืองธรรม
และอาจารย์พิเศษี แจ่งโพธิ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวัฒน์ ศัลโกศลุม ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการ
เขียนเค้าโครงปริญญานิพนธ์ คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดคำที่ให้คำแนะนำ เสนอแนะ
ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณาจารย์โรงเรียนประชารามราษฎร์อุปถัมภ์ เขตห้วยขวาง
ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ขอขอบคุณอาจารย์สฤติพันธ์ หวังสุริยะ และขอใจ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งสองโรงเรียน ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ ให้ความร่วมมือใน
การทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ อาจารย์อำพร กาทอง ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างแผนการสอน
ตลอดจนเพื่อนนิสิตปริญญโท วิชาเอกการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ปีการศึกษา 2527 ทุกคนที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือเป็นอย่างดี

การทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ได้รับความช่วยเหลือและกำลังใจ จากรองศาสตราจารย์
สุวัฒน์ มุททะเมธา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผาสุก มุททะเมธา และพี่ ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นที่สุด
คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณบิดามารดาและครูอาจารย์ทุกท่าน
ของผู้วิจัย

ผานิต เพชรจำรัส

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษา	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
	สมมติฐานในการศึกษา	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	10
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทย	10
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบซินติเคท	15
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ	23
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ	30
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	37
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	37
	แบบแผนของการทดลอง	37
	วิธีดำเนินการทดลอง	38
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	39
	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	46

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ	
	ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	51
	เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระระหว่างกลุ่มทดลอง	
	กับกลุ่มควบคุม	52
	เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง	
	กับกลุ่มควบคุม	53
	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ	
	ระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและ	
	กลุ่มควบคุม	54
	เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระระหว่าง	
	หลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและ	
	กลุ่มควบคุม	55
	เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนระหว่างหลังการทดลอง	
	กับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	56
5	สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	58
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	58
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	58
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	59
	การวิเคราะห์ข้อมูล	60
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	61
	อภิปรายผล	62
	ขอเสนอแนะ	71
	บรรณานุกรม	73
	ภาคผนวก	82

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แบบแผนการทดลอง	38
2	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่าง กลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม	51
3	เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม	52
4	เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับ กลุ่มควบคุม	53
5	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่าง หลังการทดลองกับก่อนการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	54
6	เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่างหลังการทดลอง กับก่อนการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	55
7	เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนระหว่างหลังการทดลอง กับก่อนการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	56
8	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร	84
9	แสดง ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดเจตคติ วิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร	85
10	แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ	86

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงการจัดที่นั่งการเรียนแบบซินดิเคท	17
2 แสดงลักษณะขั้นตอนในการสอนแบบซินดิเคท	20

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม และการปกครองนั้น สิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาเป็นประการแรกคือ การวางรากฐานของการศึกษาให้แก่เยาวชน

การศึกษาเป็นพื้นฐานอันสำคัญยิ่งสำหรับความเจริญของสังคมและประเทศชาติ ในปัจจุบันนี้ สังคมเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว และวิทยาการก้าวหน้าไปไม่หยุดยั้ง กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวิทยาการ ทั้งในแง่ของระบบการศึกษาและหลักสูตร ซึ่งเป็นหัวใจการศึกษา จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรขึ้นใน พุทธศักราช 2513 ให้มีหน้าที่ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาทุกระดับที่กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบเป็นต้นมา ในส่วนที่เกี่ยวกับมัธยมศึกษา แผนนโยบายของรัฐบาลในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ได้ระบุไว้ว่า มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจ และความถนัด เพื่อให้แต่ละบุคคลเข้าใจและรู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม จะเห็นได้ว่าในโครงสร้างของหลักสูตรใหม่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจมากขึ้น การจัดกลุ่มวิชาที่จัดให้สอดคล้องกับความคิดที่จะให้การศึกษาเป็นไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้เรียนให้มากที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ 2522 : คำนำ)

ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ได้วางจุดมุ่งหมายในการศึกษาวิชาภาษาไทยไว้ว่า ให้นักเรียนเกิดความคิดอกงามในการใช้ภาษาตามวัยและศักยภาพของนักเรียน ในขั้นนี้ ให้พัฒนาทักษะของภาษาทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ตลอดจนการให้รู้จักสังเกต ลักษณะของภาษาไทย เข้าใจหลักภาษาที่จะทำให้ภาษาถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ 2522 : 11) กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาไทย จึงได้กำหนดให้วิชาภาษาไทย เป็นวิชาบังคับที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องสอบผ่าน จึงจะจบหลักสูตรตามที่ระบุไว้ในเกณฑ์การจบหลักสูตร

ในกลุ่มวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) ได้แบ่งโครงสร้างของวิชาออกเป็นวิชาบังคับและวิชาเลือก วิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร (ท 331) เป็นวิชาหนึ่งในกลุ่มวิชาเลือก ที่มุ่งหมายให้นักเรียนได้นำทักษะทางภาษาที่ใช้ในการกระทำกิจวัตรต่าง ๆ ภาษาที่ใช้สำหรับกิจวัตรนั้นต้องอาศัยการพิจารณาให้เหมาะสมแก่บุคคล เวลา สถานการณ์ การใช้ภาษาสำหรับกิจวัตรต้องศึกษาและฝึกหัดใช้ให้ถูกต้อง แต่ในการสอนภาษาไทยนั้นประสบปัญหาหลายประการ จากงานวิจัยของ ฉอณ เอี่ยมสหาย (ฉอณ เอี่ยมสหาย 2512 : 84) ได้สำรวจสภาพการเรียนการสอนภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ทำให้นักเรียนไม่สนใจการเรียน เนื่องจากเมื่อพบเรียนซ้ำซาก กิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ไม่เหมาะสมวัยและความสามารถของเด็ก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อมร จิตนัย (อมร จิตนัย 2514 : 48 - 53) และจุฬาลักษณ์ โกศลานนท์ (จุฬาลักษณ์ โกศลานนท์ 2515 : 78) สรุปปัญหาการเรียนการสอนไว้เช่นเดียวกัน แต่ปัญหาที่สำคัญมากที่สุดคือ วิธีสอนของครูไม่เร้าให้นักเรียนสนใจบทเรียน ซึ่ง บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ 2523 : 4) กล่าวว่าความบกพร่องที่สำคัญที่สุดในการสอนภาษาไทยคือ การขาดความเอาใจใส่และความพยายามในอันที่จะค้นหาวิธีสอนที่โดนัล เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วควรมีการปรับปรุงการสอน โดยคำนึงถึงตัวผู้เรียนและหลักการเรียนรู้ ซึ่งต้องเกิดจากการสงสัยซักถามมากกว่าการบอกให้ยอมรับ จากปัญหาดังกล่าวสรุปได้ว่า การสอนของครูยังเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง ครูเป็นผู้มีความสำคัญและเป็นผู้กำหนดทุกสิ่งทุกอย่างให้นักเรียน เป็นการให้ความรู้เชิงบรรยาย บอกจุด ทั้งระบบการศึกษา หลักสูตรได้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เพราะฉะนั้นครูจะต้องเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนเสียใหม่ ดังที่ โกวิท วรพิพัฒน์ (กรมวิชาการ 2525 : 69) ได้ให้แนวคิดในการสอนตามหลักสูตรใหม่ว่าครูที่ควรยึดหลักการสอนโดยการไม่ท่องสอน พยายามออกนอกกรอบที่จะไม่บอกเด็ก แต่ให้เด็กได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

การปรับปรุงการสอนนั้นทำได้หลายวิธี อาจจะเป็นการนำเทคโนโลยีหรือการนำนวัตกรรมทางด้านการสอนมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนในทุก ๆ ด้านของผู้เรียน สนับสนุนให้นักเรียนมีบทบาทในการเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดอย่างอิสระ มีเหตุผล มีความรับผิดชอบ รู้จักการทำงาน

ร่วมกับผู้อื่น โดยเคารพสิทธิและหน้าที่ของตนและผู้อื่น เป็นผู้รู้จักคิดเป็น เช่น การสอนแบบจุลภาค (Micro Teaching) การสอนเป็นคณะ (Team Teaching) การสอนแบบโปรแกรม (Programmed instruction) การเรียนด้วยตนเอง (Self-instruction) การจัดศูนย์การเรียน (Learning Center) บทเรียนโมดูล (Instructional Module) การสอนโดยชุดการสอน (Instructional packages) เทปโทรทัศน์ (Vedio Tape) คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Teaching) การจัดโรงเรียนโดยไม่แบ่งชั้น (Non-graded School) เป็นต้น

นวัตกรรมทางการศึกษาที่เกี่ยวกับวิธีสอนใหม่ ๆ วิธีหนึ่งคือ การสอนแบบซินดิเคต (Syndicate Method) เป็นการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย เพื่อให้ร่วมกันทำงานตามบัตรงานที่ครูมอบหมาย แล้วให้ตัวแทนกลุ่มมารายงานผลการทำงานร่วมกัน วิธีนี้ได้มีผู้นำมาทดลองสอนในวิชาสังคมศึกษาเท่านั้น แต่สำหรับวิชาภาษาไทยยังไม่มีทดลอง การสอนแบบซินดิเคต น่าจะสอดคล้องกับการสอนในปัจจุบัน ซึ่งวิธีสอนแบบนี้ วิจิตร สิ้นศิริ (วิจิตร สิ้นศิริ 2521 : 5) ได้กล่าวว่า เป็นวิธีสอนที่ให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักวิธีการปรึกษาหารือเพื่อแก้ปัญหาเสริมสร้างทักษะในการค้นคว้าหาคำตอบ มีความคิดในเชิงสหวิทยาการยึดตัวผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน ครูเป็นเพียงผู้แนะแนวทาง นักเรียนได้ฝึกความเป็นผู้นำ ผู้ตามแบบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทวีป อภิลักษณ์ (ทวีป อภิลักษณ์ 2522 : 37) ที่กล่าวว่าวิธีการสอนแบบนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม นำประสบการณ์ที่มาจากสมาชิกในกลุ่มมาช่วยกันแก้ปัญหา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกรายวิชาภาษาไทยเพื่อศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จุดมุ่งหมายของรายวิชาคือ ส่งเสริมให้ฝึกทักษะทั้งสี่ คือ อ่าน พูด ฟัง และเขียน ผู้เรียนสามารถนำหลักเกณฑ์ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และวิธีสอนแบบซินดิเคต น่าจะช่วยจัดปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยได้ ตลอดจนเป็นวิธีที่จะช่วยฝึกฝนทักษะและการทำงานเป็นกลุ่ม ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของเด็กในวัยนี้ย่อมมีความอยากรู้อยากเห็น อยากเข้าใจ หรืออยากคิดค้นในสิ่งต่าง ๆ เป็นแรงผลักดันภายในอยู่แล้ว ปัญหาอยู่ที่การเรียนอันน่าเบื่อหน่ายของนั่งฟังครูพูดทักซิโงจะทำอย่างไรให้การสอนเป็นที่น่าสนใจ ก็มีวิธีเดียวตามหลักวิชาที่ว่า

การเรียนรู้ย่อมเริ่มจากสถานการณ์ที่เป็นปัญหา กล่าวคือ ให้นำเอาสภาพปัญหาในสิ่งแวดล้อมชีวิตของ
 เด็กมาเป็นปัญหาในการเรียนหรือเป็นกิจกรรมประกอบบทเรียน เช่น ในบทความเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
 ซึ่งมีเอกสารแพร่หลายหรือปัญหาที่อยู่ในโรงเรียนของนักเรียนเองช่วยกันหาสาเหตุอภิปรายร่วมกัน
 ศึกษาหาหนทางในการรับฟัง เปิดการสังเกตพิจารณาปัญหา แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ
 2527 : 13)

เมื่อพิจารณาถึงการสอนภาษาไทยจะเห็นว่า ถึงแม้ได้พยายามปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม
 ขึ้นในแต่ละสมัย แต่สภาพการเรียนการสอนก็ยังมีจุดอ่อนอยู่เสมอ โดยเฉพาะการปลูกฝังเจตคติที่ดี
 ต่อวิชาภาษาไทย เจตคติเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น และความรู้
 หรือความจริง การพัฒนาและปลูกฝังเจตคติต่าง ๆ เป็นหน้าที่โดยตรงของโรงเรียนและเป็นงานที่ยาก
 มากสำหรับครู อย่างไรก็ตาม เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้
 ถ้าหากได้รับการจูงใจอย่างถูกต้อง เช่น ปรับปรุงการสอนเสียใหม่ จัดกิจกรรมที่น่าสนใจ ผลที่ตามมาคือ
 เกิดความสนใจ ประทับใจ รักที่จะเรียน เจตคติเกี่ยวกับวิชาภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอน
 วิชาภาษาไทย เพราะถ้านักเรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อภาษาไทยแล้วก็เป็นการศึกษาที่จะได้ผลสัมฤทธิ์ทาง
 การเรียนสูงขึ้นได้ ถ้านักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยก็จะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น
 สูงขึ้นด้วย เจตคติก่อให้เกิดความรู้สึก ความศรัทธาทำให้เกิดความสำนึก

ส่วนความรู้สึกรับนิยมนับเป็นคุณลักษณะหนึ่งที่สำคัญ และสามารถปลูกฝังให้ดีขึ้นได้ไม่ยาก
 คู่มือการสอนหนังสือภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ได้ชี้แจงถึงการเรียนวิชาภาษาไทยว่า นอกจากให้
 ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีสมควรแก่วัยแล้ว ที่สำคัญยิ่งคือ มุ่งให้นักเรียนใช้ความคิด
 และวิจารณ์อย่างเหมาะสมสมควรแก่วัยด้วย กอรุณจุลใช้เหตุผลไตร่ตรอง ตัดสินว่าอะไรถูก อะไรผิด หรือควร
 ไม่ควรอย่างไร เมื่อใด เพียงไหน (ศึกษาธิการ 2521 : 1) ทั้งนี้ ศาสตราจารย์ ดร.สุจิต
 เหลาสุนทร (ชะลอณ ทองสงโสม 2525 : 14) อ้างอิงมาจาก สุจิต เหลาสุนทร) กล่าวว่า
 ถ้านักเรียนได้รับการฝึกฝนให้รู้จักคิดหาเหตุผลด้วยตนเอง ไม่ควรรับแต่การบอกเล่าจากครู จะทำให้
 สติปัญญาแตกฉาน เมื่อออกจากโรงเรียนไปแล้วก็สามารถหาทางศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เขาก็
 เป็นการส่งเสริมให้บุคคลควบคุมตนเองได้ เกิดความรู้สึกรับนิยมนับในที่สุด

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีสอนแบบซินดิเคทมาใช้สอนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร และความรับผิดชอบอันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอน

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคทกับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคทกับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคทกับการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนก่อนการทดลองกับหลังการทดลองการสอนแบบซินดิเคท และการสอนตามคู่มือครู
5. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนก่อนการทดลองกับหลังการทดลองการสอนแบบซินดิเคท และการสอนตามคู่มือครู
6. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนก่อนการทดลองกับหลังการทดลองการสอนแบบซินดิเคท และการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษา

1. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการสอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา
2. เป็นการกระตุ้นและเสริมสร้างความคิดในอันที่จะปรับปรุงวิธีการในการเรียนการสอนโดยนำนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้

3. เป็นแนวทางให้ครูได้ศึกษาและทดลองสร้างชุดการสอนแบบซินคิเคท
4. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน เพื่อปลูกฝังเจตคติต่อภาษาไทย และความรับผิดชอบให้นักเรียน

ขอบเขตของการศึกษา

1. การวิจัยนี้เป็นการทดลอง เปรียบเทียบการสอนแบบซินคิเคท และการสอนตามคู่มือครู ในวิชาภาษาไทย รายวิชาเลือกภาษาไทยเพื่อกิจวัตร (ท 331) โดยใช้เนื้อหาความสำคัญของ ภาษาในกิจวัตรโดยทั่วไป การเรียบเรียงข้อความง่าย ๆ เพื่อเผยแพร่และการรับทราบข่าวสาร ประเภทต่าง ๆ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษานี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน ประชาราษฎร์อุปถัมภ์ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 192 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน ประชาราษฎร์อุปถัมภ์ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 83 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 41 คน กลุ่มควบคุม 42 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีสอน 2 แบบคือ

3.1.1 การสอนแบบซินคิเคท

3.1.2 การสอนตามคู่มือครู

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร

3.2.2 เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร

3.2.3 ความรับผิดชอบของนักเรียน

4. ระยะเวลาในการทดลอง กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มใช้เวลาในการทดลอง 12 คาบ
 ภาวละ 50 นาที

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนแบบซินดิเคต หมายถึง การสอนที่ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย 4 - 6 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีสมาชิกประมาณ 5 - 7 คน ครูมอบงานชิ้นหนึ่งให้แต่ละกลุ่มประกอบควยบัตรกำหนดงาน กรณีตัวอย่าง (Case) คำถาม 2 - 4 คำถาม หนังสือหรือเอกสารประกอบให้นักเรียนศึกษากรณีตัวอย่างแล้วช่วยกันอภิปรายตามคำถามที่ครูให้ไว้ในบัตรงาน ตอบคำถามหาข้อสรุปและครูตกลงกำหนดหนังสือหรือเอกสาร เพื่อให้สมาชิกแต่ละกลุ่มอ่านศึกษาคำตอบ สมาชิกแต่ละกลุ่มจะต้องร่วมกันทำการศึกษาทศควาและเขียนรายงานรวม (Joint Report) แล้วให้ผู้แทนของแต่ละกลุ่มเสนอรายงานของกลุ่มตนเองต่อครูและกลุ่มอื่น ๆ ครูมีหน้าที่ทองสรุปรายงานเพิ่มเติมแก้ไข แนะนำจุดที่เด็กยังตอบไม่สมบูรณ์ของแต่ละกลุ่ม แผนการสอนแบบซินดิเคตนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
2. กรณีตัวอย่าง หมายถึง สภาพหรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมประจำวันที่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่แสดง มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้พัฒนาและฝึกฝนความสามารถในการแก้ปัญหา ฝึกคิดวิเคราะห์วิจารณ์ ให้โอกาสผู้เรียนได้ตรวจสอบความคิดเห็นของตนเองต่อผู้อื่นรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น นอกจากนั้นผู้เรียนจะได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาใหม่ ๆ จากเพื่อนร่วมชั้น
3. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การเรียนการสอนที่ดำเนินไปตามแผนการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ซึ่งการสอนนี้ใช้วิธีบรรยาย อธิบาย อภิปราย ซักถามนักเรียน ให้นักเรียนถาม ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ตามความเหมาะสม การดำเนินการสอนในแต่ละคาบก็ใช้วิธีการหลาย ๆ อย่างควบคู่กันไป โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร หมายถึง ความสามารถของนักเรียน ซึ่งในที่นี้หมายถึง ความสามารถในการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 2 ตอน ตอนที่ 1 วัดความสามารถทางด้านการอ่าน ได้แก่สามารถสรุปสาระสำคัญของเรื่องได้ จับประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ระบุเจตนาของผู้เขียนได้ และสามารถจำแนกข้อเท็จจริงและความเห็นได้ ตอนที่ 2 วัดความสามารถทางด้านการเขียน

ไคเก สามารถสะกดคำไคถูกทอง ไชคำไคถูกดักหมา ไชถอยคำ ส่วนนไคถูกทอง และไชถอยคำ ไคถูกกาละ เทศะและบุคคล การวัดผลสัมฤทธิ์กระทำก่อนและหลังจากเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร

5. วิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร หมายถึง วิชาเลือกของกลุ่มภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 วิชาที่ส ท 331 สอน 2 คาบต่อ 1 สัปดาห์ 1 หน่วยการเรียนรู้ จุดประสงค์รายวิชานี้ เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาที่ใช้ในการกระทำกิจวัตรต่าง ๆ ในการทดลองครั้งนี้เลือกเนื้อหา มา เพียง 3 บทเท่านั้นคือ บทที่ 1 เรื่องความสำคัญของภาษาในกิจวัตรโดยทั่วไป บทที่ 2 การเรียบเรียง ข้อความง่าย ๆ เพื่อเผยแพร่ และบทที่ 3 เรื่องการรับทราบข่าวสารประเภทต่าง ๆ

6. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร ซึ่งได้จากการที่นักเรียนตอบแบบทดสอบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. ความรับผิดชอบของนักเรียน หมายถึง การที่นักเรียนรู้จักหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายด้วยความเต็มใจ สนใจ เอาใจใส่ ละเอียดรอบคอบ ซื่อสัตย์ ตรงเวลา ไม่เกิดความรับผิดชอบ ในหน้าที่ของตนเองแก่ผู้อื่น และรับเป็นภาระหน้าที่การงานของตนเอง พยายามทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่าง เต็มความสามารถ ขยันขันแข็ง ซึ่งในที่นี้จะวัดเฉพาะด้านความรับผิดชอบต่อการเรียน วัดได้จากการที่ นักเรียนตอบแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบต่อการเรียนที่ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบจริยธรรมความ รับผิดชอบของ วิชา สิ่งสัมฤทธิ์ บางข้อได้นำมาปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับงานของผู้วิจัย และ อีกส่วนหนึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. ชุดการเรียนรู้การสอนแบบซินดิเคต หมายถึง สื่อการเรียนรู้การสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กรณียกอย่างเอกสาร ประกอบการเรียนรู้หนังสือที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา บัตรกำหนดงาน และการประเมินผล

สมมติฐานในการศึกษา

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน

2. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคตกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน
3. ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคตกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคต หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
6. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคต หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
7. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
8. ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคต หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
9. ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า แบ่งออกเป็นหัวข้อดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบนิรนัย
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทย

นักการศึกษาหลายคนมีความเห็นว่า การสอนภาษาของชาติควรได้รับความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งในวงการศึกษาค้นคว้า ความสำคัญข้อนี้ในประเทศที่มีภาษาของชาติโบราณเป็นเวลานานเข้าใจกันตรงกันไม่ต่องกล่าวเป็นถ้อยคำ ชาติต่าง ๆ ลงความเห็นว่าชาติต้องมีภาษาของตนเอง จะใช้ภาษาของคนอื่นในการติดต่อราชการในกิจกรรมใหม่ ๆ ของชาติอย่างไรได้ การขาดภาษาเป็นการขาดเอกลักษณ์ที่สำคัญยิ่ง การมีภาษาใช้ในการกิจการของชนทำให้คนในชาติสำนึกว่า แต่ละคนเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของชาติของตน นอกจากนี้เป็นความจำเป็นอันแท้จริงที่ต้องมีภาษาสื่อสารกันได้สะดวกทั้งชาติ (บุญเหลือ เพ็ญสุวรรณ 2523 : 2 - 3)

ภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ เป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจ ดังที่ บุญถิ่น อัตถากร (บุญถิ่น อัตถากร 2514 : 292) เคยกล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาไทยเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญยิ่งของคนไทย เพราะในปัจจุบัน Means ของการศึกษาวิชาการทุกแขนง ทุกสิ่งทุกอย่างในการดำรงชีวิต เราใช้ภาษาสำหรับเราคนไทยทุกคน วิชาภาษาไทยสำคัญยิ่งกว่าวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรืออะไรทั้งสิ้น แต่เป็นแขนงวิชาที่ถูกทอดทิ้งและได้รับการเอาใจใส่น้อยที่สุด ดังนั้นในการสอนภาษาไทย บุญเหลือ เพ็ญสุวรรณ (บุญเหลือ เพ็ญสุวรรณ 2523 : 4 - 5) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า โดยทั่วไปย่อมเชื่อกันว่า

เป็นวิชาที่ครูทุกคนย่อมสอนได้ ข้อนี้นี้เป็นความจริงและความไม่จริง ความจริงครูที่พูดกันเขียนภาษาไทยได้ ควรสอนภาษาไทยได้ทุกคน โดยได้รับการฝึกอบรมที่ถูกต้อง แต่ความบกพร่องในการสอนภาษาไทยที่สำคัญที่สุดคือ การขาดความเอาใจใส่และความพยายามในอันที่จะค้นหาวิธีสอนที่ดีเลิศ และการผลิตวัสดุอุปกรณ์ไม่ก้าวหน้า ซึ่งต้องถือเป็นความรับผิดชอบทั้งแก่ผู้บริหารระดับสูงลงมาถึงครูอาจารย์ที่ทำการสอนรวมกัน

ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยนั้น ครูผู้สอนมักจะประสบปัญหาในทางต่าง ๆ ปัญหาเหล่านั้นอาจจะเป็นปัญหาที่เกิดจากตัวครูเอง ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องหลักสูตร หนังสือแบบเรียนวิธีการสอน การใช้สื่อการสอน วิธีประเมินผล นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนและปัญหาจากทางฝ่ายบริหาร วิชาภาษาไทยควรที่จะไต่กระหนังถึงความสำคัญและทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้ เพื่อที่จะได้เข้าใจปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และพยายามหาวิธีการที่จะแก้ปัญหาเหล่านั้นเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คณะนิติบัญญัติไทย สาขากการสนภาษาไทย ปีการศึกษา 2518 ได้ทำการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามครูและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร สรุปความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะดังนี้

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทยกว้างเกินไป ควรเจาะจงจำกัดข้อที่ปฏิบัติได้จริง ๆ
2. ความมุ่งหมายของหลักสูตรควรสอดคล้องกับการวัดผล
3. เนื้อหาวิชาและความมุ่งหมายของหลักสูตรควรจัดให้สอดคล้องกัน
4. ควรเพิ่มเติมเนื้อหาวิชาที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน และเสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
5. หลักสูตรวิชาภาษาไทยควรมีการพัฒนาปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ
6. เนื้อหาวิชาภาษาไทยมีการซ้ำซ้อนกันค่อนข้างมาก โดยเฉพาะวิชาหลักภาษานั้นมีเนื้อหาที่ซ้ำซ้อนกันหลายและซ้ำซาก
7. เนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยบางตอนบางเรื่องยาก และไม่น่าสนใจ ควรตัดออก เช่น คำสนธิ คำสมาส และคำบาลี สันสกฤต

8. การจกวิชาหลักภาษาไทยนั้น ครูไม่ควรให้นักเรียนจดสิ่งที่มียู่แล้วในหนังสือแบบเรียน
9. วิชาหลักภาษาไทยเป็นวิชาที่นักเรียนส่วนมากเห็นว่าเข้าใจยาก ดังนั้นครูสอนจึงจำเป็นต้องมีกิจกรรมเร้าความสนใจและกลวิธีที่ดีในการทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น
10. ลดเรื่องในวรรณคดีประเภทนิทาน นิยาย เรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ และควรเพิ่มเติมวรรณกรรมปัจจุบันและเรื่องปลุกใจให้รักชาติ ตลอดจนเรื่องที่เฟลิดเฟลนแต่แฝงด้วยแง่คิด
11. ความมุ่งหมายในการเรียนการสอนวรรณคดีเชิงวิจารณ์ เพื่อชี้แนวทางค่านิยมที่ถูกคอง
12. ควรปรับปรุงแบบเรียนและเนื้อหาวิชาวรรณคดีไทยให้ทันสมัย และเหมาะสมกับสังคมยุคตลอดเวลา

13. การสอนภาษาไทยนั้น ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีการแสดงออกทางพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยมากขึ้น

14. ควรเพิ่มเวลาวิชาการใช้ภาษาไทยให้มากขึ้น เพื่อฝึกทักษะให้นักเรียนได้เต็มที่
15. อุปกรณ์การสอนภาษาไทยค่อนข้างจะหายาก และไม่มีเพียงพอ
16. ครูภาษาไทยควรปรับปรุงวิธีสอนของตนอยู่เสมอ ๆ และควรเป็นกันเองกับนักเรียน
17. ควรจัดห้องภาษาไทยในโรงเรียน และมีหนังสือให้นักเรียนอ่านหรือควาไ้มากเท่าที่จะทำได้

18. ส่งเสริมให้ยูเรียนคิด และแสดงทัศนะของตน ซึ่งหนังสือสอนต้องมีใจกว้างและอารมณ์มั่นคง

19. ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย และควรมีการสัมมนาครูภาษาไทยอยู่เสมอ

20. ควรปลูกฝังเจตคติที่ถูกต้องให้แก่ักเรียน ให้เห็นความสำคัญและความน่าสนใจของวิชาภาษาไทย

21. การจัดครูสอนภาษาไทยนั้น ควรเลือกครูที่ได้รับการอบรมมาค่านนี้โดยตรง มีใจรัก และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย (สุจริต เพียรชอบ, สายใจ อภิวัฒน์พรย์ 2523 : 4 - 5)

ดังนั้นการศึกษาวิชาภาษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนในชาติของเรา ซึ่ง
 สนม ครูทเมือง (สนม ครูทเมือง 2523 : 3) ได้สรุปความสำคัญของการสอนวิชาภาษาไทย
 ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในชาติ ให้มีความเข้าใจ
 ตรงกัน ทั้งทางคำฟัง พูด อ่าน และเขียน
2. ช่วยให้เกิดความรักในวัฒนธรรมของตนเอง เช่น ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์แสดง
 ความเป็นไทย เป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติ ภาษาไทยแสดงวัฒนธรรมประจำชาติที่ทำให้
 ภาคภูมิใจที่คนไทยมีภาษาเป็นของตนเอง ควรรักษาสืบทอดต่อไปและการสอนภาษาไทยของคนไทย
 ทำให้เกิดความรู้สึกภาษาของตนต้องหวงแหน ทำให้เกิดความรักของคนในชาติ
3. การสอนภาษาไทย ช่วยในด้านความเจริญงอกงามของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้
 รับความรู้ ความเข้าใจ มีความเจริญงอกงามด้านจิตใจ และสามารถนำไปศึกษาวิชาแขนงต่าง ๆ
 เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ในสาขาวิทยาการอื่น ๆ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

ในการสอนวิชาภาษาไทย อัจฉรา ชีวพันธ์ (อัจฉรา ชีวพันธ์ 2526 : 1 - 2)
 ได้ให้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุความมุ่งหมายตามต้องการ สรุปได้ดังนี้

1. ด้านพัฒนาการทางภาษา คือ ความสามารถในการใช้ภาษาซึ่งเจริญขึ้นตามวัย
 ความสามารถในการใช้ภาษานั้นประกอบด้วยการแสดงออกทางความคิด การฟัง การอ่าน การพูด
 และการเขียน เพราะพัฒนาการทางภาษาอาจจะได้รับการส่งเสริมให้มีความเจริญงอกงามได้โดย
 การอบรมสั่งสอนและการฝึกฝน ดังนั้นสิ่งที่ครูต้องคำนึงถึงในการเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา
 ให้แก่นักเรียนนั้น ก็จะต้องพยายามหาวิธีการในการจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจกระตือรือร้น
 ที่จะเรียน สร้างบรรยากาศในการเรียนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการในการใช้ภาษา
 ให้ถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน
2. ด้านความรู้ ประกอบด้วยเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่ครูนำมาสอนหรือเป็นสิ่งที่นักเรียน
 จะเรียนรู้ควยวิธีการต่าง ๆ เช่น จากการฟัง การอ่าน การค้นคว้าเพิ่มเติม ครูควรจะได้ส่งเสริม
 ให้เด็กมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
 ตัวอย่างเช่น ในการเรียนหลักภาษา นอกจากจะศึกษาหาความรู้ในเรื่องระเบียบของภาษาแล้ว

ครูต้องชี้แนวทางให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการอ่าน การเขียน และการพูดอย่างถูกต้อง

3. **ด้านความคิด** เป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการใช้ภาษาเพราะภาษาจัดเป็นสื่อกลางในการแสดงความคิด ภาษายาวนอนคล้ายความตั้งใจ เครียดจากการที่ได้พูดระบายอารมณ์ของผู้พูด ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความคิดจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ดังนั้นครูควรส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการใช้ความคิดในการพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล รู้จักการใช้ความคิดในการติดตามเรื่องราวต่าง ๆ จากการฟัง การอ่าน ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างดีด้วยการเขียนและการพูด เพราะฉะนั้นจึงถือว่าเป็นหน้าที่ของครูที่จะปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้ที่เกิดจากความเข้าใจไม่ใช่ท่องจำแบบนกแก้วนกขุนทอง เพราะเป็นความรู้ที่ขาดความคิดและความมีเหตุผล

4. **ด้านทักษะ** หมายถึง ความสามารถในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และมีความชำนาญ วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่มุ่งฝึกทักษะให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ดี ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องอาศัยการฝึกฝนพอเพียงที่จะเกิดความชำนาญได้

องค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนและการสอนทักษะนั้น ครูจะต้องจัดเตรียมกิจกรรมที่มีความต่อเนื่อง จัดให้มีการฝึกหัด และจัดให้มีการประเมินผลที่เกิดขึ้น ดังนั้นครูจะต้องทำให้เกิดความเข้าใจในความมุ่งหมายของการเรียนการสอนเสียก่อน เพื่อที่เขาจะได้เห็นคุณค่าของสิ่งที่จะได้รับฟัง และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

5. **ด้านเจตคติ** เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการยอมรับหรือไม่ยอมรับตอบคัลอื่น สภาพการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนความคิดต่าง ๆ ในเมื่อเจตคติเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้าหากได้รับการจูงใจอย่างถูกต้อง ดังนั้นครูจึงควรปลูกฝังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาไทย คือ มีความรู้สึกภาคภูมิใจในภาษาของชาติ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้และเต็มใจที่จะรับการฝึกฝนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบซินคิเคท

ประวัติความเป็นมาของการสอนแบบซินคิเคท

การสอนแบบซินคิเคท เริ่มเป็นวิธีการประชุมของกองทัพบกอังกฤษ ซึ่งใช้ประชุมนายทหารชั้นผู้ใหญ่ ในปี พ.ศ. 2489 กลุ่มเจ้าของโรงเรียนอุตสาหกรรมอังกฤษ ได้ร่วมกันจัดตั้งสถาบันการฝึกอบรมขึ้น เพื่อหามาตรการการบริหารงานอุตสาหกรรมของอังกฤษ ซึ่งต่อมาเรียกว่าวิทยาลัยการบริหารของประเทศอังกฤษ วิทยาลัยแห่งนี้ได้ใช้วิธีการประชุมของกองทัพบกอังกฤษคือใหญ่เขาอบรมประชุมพิจารณาแก้ปัญหาเป็นหลักสำคัญ ต่อมาการประชุมแบบนี้ได้แพร่หลายในประเทศอุตสาหกรรม (กรีซ อัมโกชน 2520 : 228) สำหรับการประชุมแบบซินคิเคท ในประเทศไทยนั้นได้เริ่มสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยใช้กับการอบรมของสำนักฝึกอบรม

ในด้านการสอนแบบซินคิเคทของประเทศไทย ได้เริ่มที่หน่วยพัฒนาอาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อคณาจารย์กลุ่มหนึ่งได้เข้าฝึกอบรมเรื่องนี้ที่ประเทศอังกฤษระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2518 หลังจากกลับมาก็นำมาเผยแพร่และได้รับความสำเร็จ (ไพฑูริย์ สีนลรัตน์ 2522 : 163 - 164) นอกจากนี้ วิจิตร สีนลิริ ได้นำการสอนแบบซินคิเคทมาเผยแพร่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กับนิสิตปริญญาโท วิชาเอกมนุษยศึกษา (ไพโรจน์ คารามาศ 2524 : 9)

ความหมายของการสอนแบบซินคิเคท

การสอนแบบซินคิเคท เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและช่วยสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้สอนและผู้เรียนให้ดีขึ้น (ทองอินทร์ วงศ์โสธร 2519 : 42) วิจิตร สีนลิริ (วิจิตร สีนลิริ 2524 : เอกสารฉบับ ง.) ได้กล่าวถึงการสอนแบบซินคิเคทไว้ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับชั้นเรียนประมาณ 30 คน ผู้สอนจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย เรียกว่า "Subgroups หรือ Syndicates" สมาชิกของกลุ่มย่อยนี้จะมีประมาณ 4 - 6 คน ผู้สอนจะมอบงานชิ้นหนึ่งให้แก่แต่ละกลุ่ม เพื่อปฏิบัติงานร่วมกัน งานชิ้นหนึ่ง ๆ จะประกอบด้วยกรณีตัวอย่างและปัญหา 2 - 4 ปัญหา จะมีเอกสารอ้างอิงหลายฉบับที่กองอ่าน เพื่อประมวลคำตอบสำหรับปัญหานั้น ๆ หรือผู้สอนอาจให้บัตรคำสั่งเพื่อแนะนำหนังสือหรือเอกสารที่ผู้เรียนจะ

สามารถค้นหาได้อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับหัวข้อนี้ได้ และแบ่งออกให้ชัดเจนว่าเป็นส่วนไหน หรือตอนใดของหนังสือดังกล่าว กลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มจะต้องเขียนรายงานรวมทั้งฉบับ การเสนอรายงานของกลุ่มจะมีผู้แทนกลุ่มออกมาเสนอรายงานของกลุ่มต่อผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น ผู้สอนจะสรุปรายงานของกลุ่มต่าง ๆ รวบรวมและแก้ไขให้สมบูรณ์ แล้วมีการบรรยายทั้งชั้นเพื่ออภิปรายปัญหาดังกล่าวร่วมกัน

ขั้นตอนของวิธีสอนแบบซินติเคท มีดังนี้

1. ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย 4 - 5 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 4 - 6 คน การแบ่งกลุ่มนี้อาจใช้วิธีการให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามความสมัครใจ หรือใช้จากการนับ 1 - 6 ผู้ใดนับเลขใดก็ได้ให้รวมอยู่ในกลุ่มนั้นก็ได้

2. ครูมอบหมายงานชิ้นหนึ่งให้แต่ละกลุ่ม และสมาชิกในกลุ่มจะทำงานร่วมกับ งานที่ทำแต่ละกลุ่มได้รับไปนั้นประกอบด้วย

2.1 บัตรคำสั่ง

2.2 กรรณบัตรอย่าง และปัญหา 2 - 4 ปัญหา

2.3 เอกสารอ้างอิงที่ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มอ่านเพื่อศึกษาเป็นแนวทางหาคำตอบ ตอบปัญหาหรือกรรณบัตรอย่าง เอกสารอ้างอิงนี้ต้องมีหลายฉบับและพอเพียงสำหรับสมาชิก เมื่อสมาชิกแต่ละคนรับไปแล้วจะต้องสรุปประเด็นและหาคำตอบออกมาให้ได้

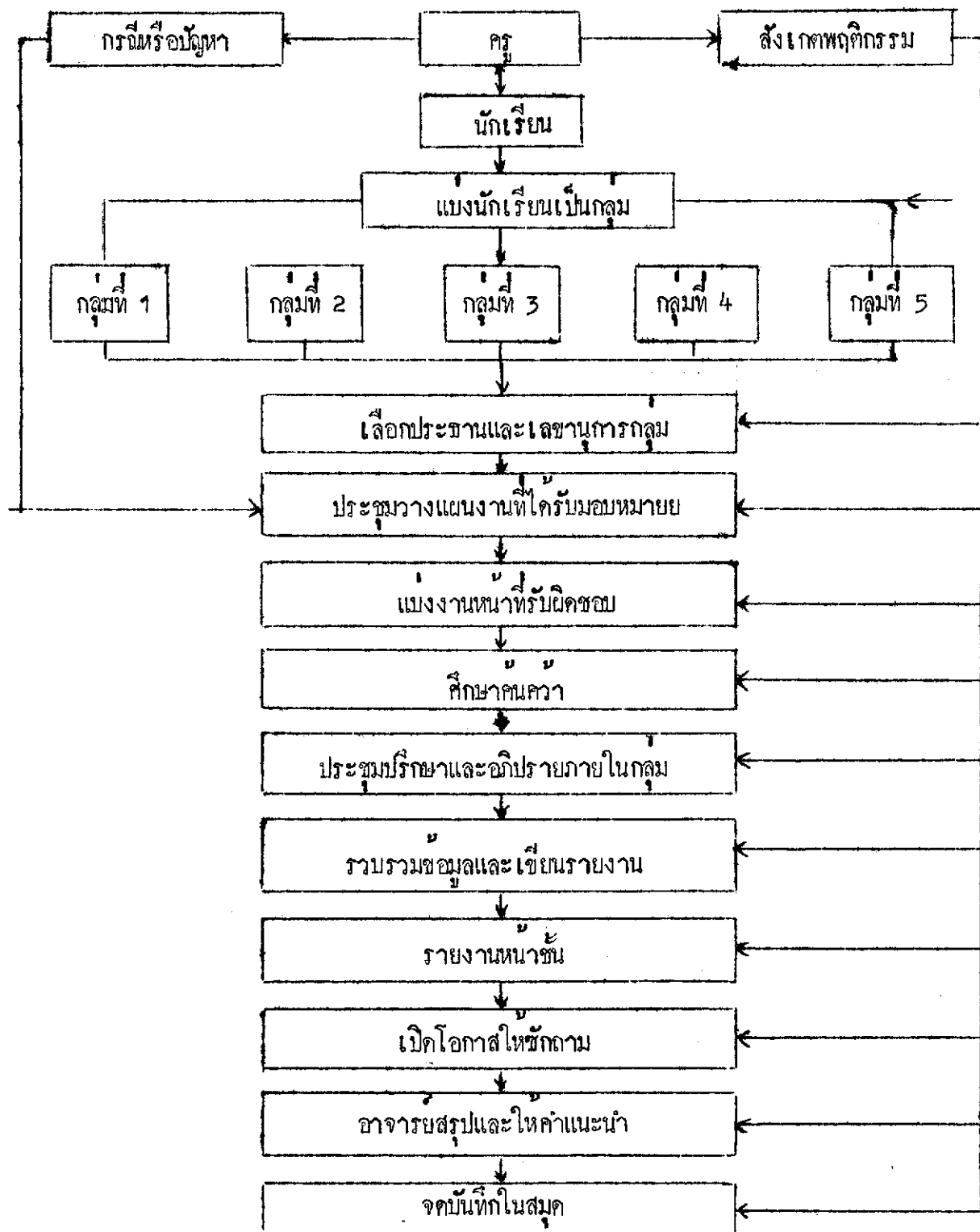
2.4 ครูอาจจะให้รายชื่อหนังสือหรือเอกสารที่นักเรียนสามารถไปศึกษาค้นคว้าอย่างกว้างขวาง เพื่อหาคำตอบในหัวข้อที่หาไปก็ได้ แต่จะต้องบอกลงไปในแผนที่ความเป็นตอนใด หน้าไหนถึงหน้าไหนของหนังสือเล่มใด และอาจไปค้นคว้าหาอ่านที่ไหนก็ได้ก็ได้

3. เมื่อผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รับปัญหา เอกสารอ้างอิงหรือรายชื่อหนังสือแล้ว สมาชิกของแต่ละกลุ่มจะต้องร่วมกันศึกษาค้นคว้า อภิปรายแลกเปลี่ยนความเห็นและเขียนรายงานร่วมกัน ออกมาอย่างน้อยหนึ่งฉบับ

4. ผู้แทนของแต่ละกลุ่มเสนอรายงานต่อครูและเพื่อนร่วมชั้น

5. ครูสรุปรายงานของกลุ่มต่าง ๆ และให้คำแนะนำ

6. ครูบรรยายทั้งชั้น เพื่ออภิปรายปัญหาารวมกันอีกครั้ง

ภาพประกอบ 1 แสดงลักษณะและขั้นตอนในการสอนแบบซิมิเคท

บทบาทของครูในการสอนแบบซินคิเคท

ทวีป อภิสวัสดิ์ (ทวีป อภิสวัสดิ์ 2522 : 37) กล่าวว่า การสอนแบบซินคิเคทจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับวิธีการเตรียมเอกสาร การกำหนดกรณีตัวอย่างและปัญหาที่ครูจะใช้สอนแก่นักเรียนเพื่อทำกิจกรรมและศึกษาคุณค่า กิจกรรมของครูที่จะต้องจัดเตรียมประกอบด้วย

1. กรณีตัวอย่าง และปัญหาที่จะให้นักเรียนศึกษาตามปัญหาเพื่อหาข้อยุติกรณีหรือปัญหาดังกล่าวนี้ไม่ควรจะหาคำตอบได้จากเอกสารเพียงฉบับเดียวจะต้องอาศัยความรู้รอบด้าน (Inter-disciplinary Thinking) มาใช้ในการแก้ปัญหาเพื่อหาคำตอบออกมาให้ได้

2. เอกสารวิชาการ รายชื่อหนังสือหรือตำราต้องเตรียมไว้ให้พอเพียงแก่สมาชิกของกลุ่มต่าง ๆ ที่จะศึกษาคุณค่า เพื่อให้ได้ความรู้และแนวคิดอย่างกว้างขวาง ถ้าไม่มีกรณีตัวอย่างจะต้องให้ความคิดไม่ทางตรงก็ทางอ้อมแก่นักเรียน ถ้าเป็นหนังสือจะต้องกำหนดหรือมอบบอกไว้ชัดเจนว่าอยู่หน้าไหน ตอนใด เล่มที่เท่าไร

3. กำหนดเวลาให้แน่นอน โดยแบ่งเวลาดังนี้

3.1 เวลาสำหรับคนควาอธิบายในกลุ่มร้อยละ 60 ของเวลาเต็ม

3.2 เวลาสำหรับแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้นร้อยละ 30 ของเวลาเต็ม

3.3 เวลาสำหรับครูสรุปร้อยละ 10 ของเวลาเต็ม

4. ครูอธิบายร่วมกับนักเรียนเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมรายงานของนักเรียน

5. ครูสรุปทั้งชั้นอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นการสรุปความรู้ที่นักเรียนควรจะได้รับครั้งสุดท้าย

กิจกรรมของนักเรียนในการเรียนการสอนแบบซินคิเคท

1. การแบ่งกลุ่ม จะใช้วิธีเข้ากลุ่มตามสมัครใจ หรือใช้วิธีคละกันโดยนับ 1 - 6 นักเรียนคนใดนับเลขใด ก็ให้ไปรวมอยู่ในกลุ่มนั้นได้

2. ให้แต่ละกลุ่มเลือกประธานและเลขานุการ สมาชิกในกลุ่มจะต้องผลัดเปลี่ยนกันเป็นประธานและเลขานุการ ทิศนา แฉมณี (ทิศนา แฉมณี 2522 : 63 - 64) ได้กล่าวถึงหน้าที่และลักษณะประธานที่ดี เลขานุการที่ดี และสมาชิกที่ดีของกลุ่มโดยทั่วไปไว้ดังนี้

2.1 หน้าที่และลักษณะของประธานที่มีดังนี้

- 2.1.1 เตรียมแบบแผนการประชุมไว้ล่วงหน้าและมีขั้นตอนตามชนิดของการประชุม
- 2.1.2 ควบคุมการอภิปรายในกลุ่มให้อยู่ในขอบเขตหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย
- 2.1.3 คอยกระตุ้นให้ทุกคนภายในกลุ่มได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ และคอยจับประเด็นว่าใครพูดอย่างไร
- 2.1.4 คอยระมัดระวังอย่าให้สมาชิกภายในกลุ่มคนใดคนหนึ่งผูกขาดการพูดหรือแสดงความคิดเห็นแต่เพียงผู้เดียว
- 2.1.5 เมื่อมีปัญหาหรือข้อขัดแย้งของสมาชิกในกลุ่ม จะต้องพยายามดำเนินการตกลงกันได้ โดยความเห็นชอบของสมาชิกทุกคน
- 2.1.6 มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศของกลุ่มให้ดีเสมอ
- 2.1.7 ไม่ใช้อิทธิพลของการเป็นประธานชี้แนะหรือเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของกลุ่ม

2.1.8 สรุปการอภิปรายในกลุ่ม

2.2 หน้าที่และลักษณะของเลขานุการที่ดี

- 2.2.1 ช่วยประธานกลุ่มในการพิจารณาวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสม
- 2.2.2 จดบันทึกการอภิปรายข้อคิดเห็นต่าง ๆ เท้าที่สรุปได้จากประธานกลุ่ม
- 2.2.3 รายงานผลการประชุมกลุ่มให้ประธานและสมาชิกทราบ
- 2.2.4 คอยเตือนประธานในกรณีที่ประธานพูดไม่ตรงประเด็น
- 2.2.5 มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถเข้ากับสมาชิกทุก ๆ คนในกลุ่มได้

2.3 หน้าที่และลักษณะของสมาชิกที่ดี

- 2.3.1 มาทันเวลาประชุมหรือมาก่อนเวลาประชุมเล็กน้อย
- 2.3.2 ให้ความร่วมมือและทำความเข้าใจในปัญหาหรือเรื่องที่ได้รับ

มอบหมายอย่างจริงจัง

- 2.3.3 หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับประเด็นใด ๆ ในขณะพิจารณาปัญหาจะต้องศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร หรือถามจากบุคคลอื่นให้เข้าใจกระจ่างแจ้ง

2.3.4 เชื้อพันธุ์เป็นประธานในการประชุม และสมาชิกทุกคนต้องเคารพ
ต่อความคิดเห็นและเหตุผลซึ่งกันและกัน

2.3.5 กระทบถึงผลประโยชน์ของกลุ่มมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

2.3.6 หากมีการขัดแย้ง สมาชิกที่ครองรัฐจักประนีประนอมความคิดเห็น
ได้ด้วยตนเอง

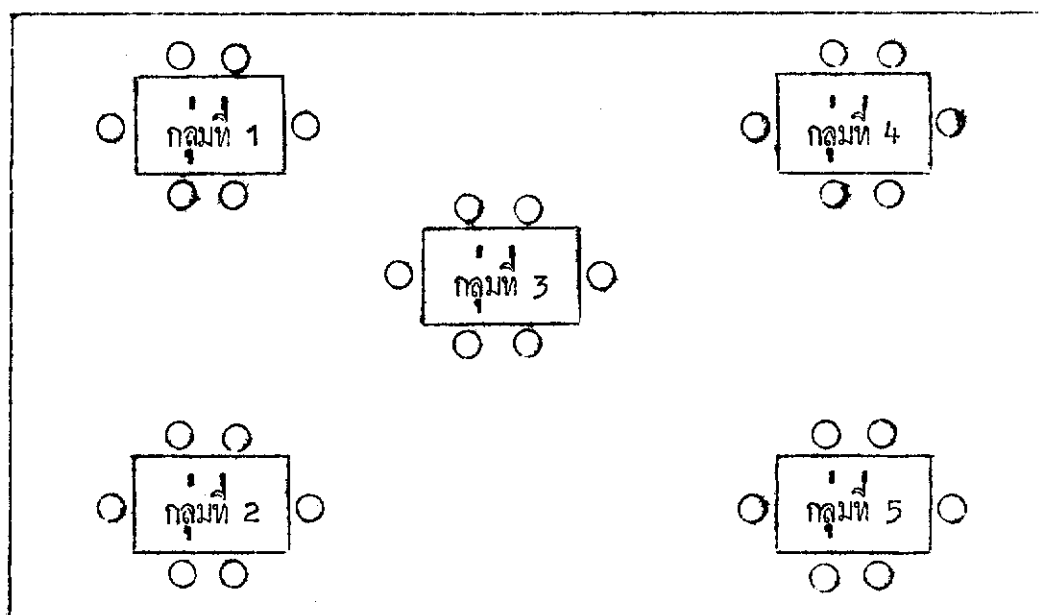
2.3.7 มีมนุษยสัมพันธ์ดีในการทำงานร่วมกับกลุ่ม

3. ผู้แทนของกลุ่มรับผิดชอบตัวอย่างหรือปัญหาจากกร แลวนำมาศึกษาค้นคว้าหาคำตอบ
จากเอกสาร หรือหนังสือจากห้องสมุด หรือจากประสบการณ์

4. สมาชิกในกลุ่มอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาแต่ละปัญหา
ที่กำหนดให้ แล้วเลขานุการเขียนรายงานสรุปการอภิปรายของกลุ่ม

การจัดตั้งการสอนแบบซินดิเคต

ไพศาล พลวัน (ไพศาล พลวัน 2521 : 254) และ กริช อัมโภชน
(กริช อัมโภชน 2521 : 234) ได้เสนอแนะการจัดตั้งการเรียนแบบซินดิเคตไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 2 แสดงการจัดตั้งการเรียนแบบซินดิเคต

ประโยชน์ที่ผู้เรียนและผู้สอนได้รับจากวิธีซิงคิเคท

- ทองอินทร์ วงศ์โสธร (ทองอินทร์ วงศ์โสธร 2519 : 42 - 43) และทวีป อภิสวัสดิ์ ได้กล่าวถึง ประโยชน์จากการสอนแบบซิงคิเคท สรุปได้ดังนี้
1. ทั้งผู้สอนและผู้เรียนมีสิทธิในการอภิปรายเท่ากัน
 2. ส่งเสริมทักษะในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม นักเรียนรู้จักมีอารมณ์แสดงความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาของใหญ่เรณูจักกิเคราะห์ วิจรรณ และพิจารณาปัญหาด้วยความรอบคอบ และมีเหตุผล
 3. เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ
 4. ส่งเสริมให้นักเรียนใญ่จักการใช้แหล่งวิชาให้เกิดประโยชน์ เช่น ทักษะในการใช้ของสมุก
 5. ผู้สอนไม่ผูกขาดในฐานะผู้รู้แต่ผู้เดียว แต่มีบทบาทช่วยเหลือ อธิบาย แนะนำ และยังช่วยให้ครูลดเวลาพักในขณะที่สอนอีกด้วย
 6. ฝึกให้นักเรียนรู้จักแก้ปัญหาและมีความคิดกว้างขวางในเชิงสหวิทยาการ
 7. ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากกันและกัน
 8. ผู้สอนมีโอกาสได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ว่าการสอนของตนและการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างไร ทำให้เข้าใจปัญหาการเรียนของผู้เรียนได้ดีขึ้น
 9. นักเรียนไม่เบื่อหน่ายเพราะมีกิจกรรมให้นักเรียนทำหลายอย่าง
 10. สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบซิงคิเคท

ไพโรจน์ คารามาต (ไพโรจน์ คารามาต 2524 : 55) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อบุคลิกภาพประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาสังคมศึกษา โดยวิธีสอนแบบซิงคิเคทกับการสอนตามหลักสูตร พุทธศักราช 2521 ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของกลุ่มทดลอง ซึ่งสอนโดยวิธีสอนแบบซิงคิเคท กับกลุ่มควบคุม ซึ่งสอนตามหลักสูตร พุทธศักราช 2521 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

และกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อคุณภาพวิชาชีพไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุวรรณ สุวรรณเวช (สุวรรณ สุวรรณเวช 2526 : 54) ได้ทดลองสอนแบบซินคิเคท วิชาสังคมศึกษา หน่วยสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองในสังคมไทย ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยการสอนแบบซินคิเคท กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนตามคู่มือการสอนสังคมศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อวิธีสอนและมีความงอกงามในการจำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิชาญ ลำปางศรี (พิชาญ ลำปางศรี 2527 : 98 - 99) ได้ทดลองสอนจริยศึกษาด้วยวิธีสอนแบบซินคิเคท ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีสอนแบบซินคิเคท กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปรกตินั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจริยศึกษา เจตคติเชิงจริยธรรม และเหตุผล เชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมชาย สิงห์พันธุ์ (สมชาย สิงห์พันธุ์ 2527 : 46 - 49) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความมีวินัยในตนเอง การสอนจริยธรรมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีสอนแบบซินคิเคท และวิธีสอนตามคู่มือครูแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ผลการศึกษพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียน โดยวิธีสอนแบบซินคิเคทกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนตามคู่มือครูแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีสอนแบบซินคิเคท และวิธีสอนตามคู่มือครูแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ในเรื่องความมีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

เจตคติเป็นองค์ประกอบที่สำคัญด้านหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการปฏิบัติของมนุษย์ใดมิใช่ให้ความหมายของเจตคติไว้อย่างตายตัว

สมบุญ ชิตพงศ์ (สมบุญ ชิตพงศ์ 2519 : 14) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ทาที ความคิดเห็น ความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ภายหลังจากการที่บุคคลใดมีประสบการณ์ในสิ่งนั้น พฤติกรรมเช่นนั้นอาจไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยแสดงออกให้เห็นได้ในลักษณะความเชื่อ ทาทาง ความคิดเห็น ซึ่งอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ

1. เจตคติเชิงนิมิต เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ สัมพันธ์ ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงข้ามกับเจตคติเชิงนิมิต เช่น ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ยินดี ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม

3. เจตคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะที่ไม่เป็นทั้งเจตคติเชิงนิมิต และเจตคติเชิงนิเสธ แต่อยู่ระหว่างกลางไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง เช่น รู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียด เป็นต้น

เชดส์คีย์ โฆวาลินซ์ (เชดส์คีย์ โฆวาลินซ์ 2520 : 38) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองสิ่งเรานั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เห็นระเบียบวิธีของสังคม (Socialization) ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นได้ชัดในกรณีหลังเรานั้นเป็นสิ่งเรทางสังคม

ควงเคื่อน พันธมนาวิน (ควงเคื่อน พันธมนาวิน 2518 : 3) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกอย่างมั่นคงต่อบุคคลหรือสถานการณ์ใด ๆ ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่ขัดแย้งหรือเป็นกลางก็ได้ ซึ่งเป็นผลของการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะที่คหรือเลวของบุคคลหรือสถานการณ์นั้น

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2526 : 3) กล่าวว่า เจตคติเป็น ความคิดเห็น ซึ่งมีความเป็นส่วนตัวประกอบ เป็นส่วนที่รวมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

อัลพอร์ต (Allport, 1935 : 418) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับเจตคติไว้ว่า เป็นลักษณะความพร้อมทางจิตใจ ตลอดจนประสบการณ์ที่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมและกำหนดทิศทางของพฤติกรรมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่าง ๆ เมื่อสถานการณ์ได้รับความสำเร็จ เจตคติค่อย ๆ ก่อตั้งขึ้น ดังนั้นการให้การให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อวิชาใด ๆ ก็ควรจะส่งเสริมการสอนที่ถูกต้องด้วย

นิวคอมบ์ (Newcomb, 1954 : 128) กล่าวว่า เจตคติขึ้นอยู่กับบุคลลขึ้นอยู่ด้วยลักษณะของสิ่งแวดล้อมที่เขาได้รับ เจตคติของบุคคลนั้นอาจแสดงออกมาในทางพฤติกรรมเป็นไปได้อัน 2 ลักษณะคือ ลักษณะพึงพอใจ หรือของอันเป็นผลให้ผู้นั้นเกิดความพอใจ อยากใกล้ชิดสิ่งนั้น ๆ เรียกว่า เจตคติทางบวก (Positive Attitude) กับเจตคติอีกแบบหนึ่ง ซึ่งแสดงออกในรูปแบบของความไม่พึงพอใจ เบียดเบียน เกิดความชิงชัง ไม่อยากเข้าใกล้ เรียกว่า เจตคติเชิงลบ (Negative Attitude)

กูด (Good, 1963 : 48) ได้ให้คำจำกัดความของเจตคติไว้ว่า เจตคติ คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รักเกลียด หรือกลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น

ฮิลการ์ด (Hilgard, 1962 : 214) ให้คำจำกัดความไว้ว่า เจตคติ คือ พฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่แนวความคิดหรือการกระทำในการเข้าหาหรือออกห่างเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในครั้งต่อ ๆ ไปในการเอนเอียงไปในลักษณะอย่างเดิมเมื่อพบสิ่งดังกล่าวนั้นซ้ำอีก

เทอร์สโตน (Thurstone, 1967 : 77) กล่าวว่า เจตคติเป็นการแสดงออกทางลักษณะรวมของความโน้มเอียง และความรู้สึก ความมีอคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นอยู่ในใจมาก่อน ความคิด ความกลัว การบังคับขู่เข็ญ และการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

จากข้อความเหล่านี้สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ท่าที ความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หลังจากการที่บุคคลได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้น เจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น สามารถสร้างขึ้นได้ หรือเปลี่ยนแปลงได้

ลักษณะของเจตคติ

ชอว์ และไรท์ (เชดส์คัล โฆวสันธ 2520 : 40) อ้างอิงมาจาก Shaw and Wright) ได้แบ่งลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติเป็นผลหรือขึ้นอยู่กับ การที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้าแล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม
2. เจตคติของบุคคลจะแปรค่าได้ทั้งในด้านคุณภาพและความเข้ม โดยจะครอบคลุมช่วงของเจตคติ (Continuum) นั้น ซึ่งจะแปรค่าได้ทั้งมาก ปานกลาง และน้อย นั่นคือ เจตคติจะมีค่าทั้งบวกและทางลบ
3. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่กำเนิดขึ้นเองหรือเป็นผลมาจากลักษณะโครงสร้างภายในตัวของบุคคล หรืออภิวินิภาวะ
4. เจตคติขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าเฉพาะอย่างทางสังคม
5. เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกันอาจจะมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน
6. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วจะมีลักษณะคงที่และเปลี่ยนแปลงได้ยาก

องค์ประกอบของเจตคติ

ไทรแลนด์ส (Triandis. 1971 : 2 - 3) ได้แบ่งองค์ประกอบของเจตคติออกเป็น 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้และแนวความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ไม่ว่าบุคคลหรือสถานการณ์ใด ๆ ก็ตาม ความรู้และแนวความคิดดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของเจตคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และแนวความคิดต่อสิ่งเร้าใดครบถ้วนแล้ว บุคคลนั้นจะมีเจตคติต่อสิ่งเร้านั้นไปในทางบวกหรือทางลบชัดเจนยิ่งขึ้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของเจตคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดบุคคลก็จะมีเจตคติไปในทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีเจตคติในทางลบต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบด้านความพร้อมในการกระทำ (Behavioral Component) ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่บอกลักษณะและทิศทางของเจตคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอน ทิศทางก็มีลักษณะชัดเจนแน่นอนและเป็นทิศทางบวกหรือลบชัดเจนด้วย

การเกิดเจตคติ

ชัยนาถ นาคบุปผา (ชัยนาถ นาคบุปผา 2513 : 14) กล่าวว่า การเกิดเจตคติไวว่า

1. เกิดจากการรวบรวมแนวความคิดจากประสบการณ์หลาย ๆ อย่าง สะสมเป็นเวลานาน ๆ เก็บไว้ในแต่ละบุคคลแล้วมาแสดงออกต่อสิ่งนั้น ๆ
2. เกิดจากสภาพทางจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ที่เด็กได้รับเหตุการณ์อย่างรุนแรงในชีวิต
3. เกิดจากการยอมรับเจตคติจากผู้อื่นที่ตนรักและไว้วางใจ

การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

สำหรับการเปลี่ยนแปลงเจตคติ เฮอเบิร์ต วี. แคลแมน (ซูซีพ อ่อนโคกสูง 2518 : 7) อ้างอิงมาจาก Herbert V. Calman.) ได้บรรยายการเปลี่ยนแปลงเจตคติว่า เป็นไปตามสภาพแวดล้อมของสังคมดังนี้

1. การยินยอม (Compliance) คือ การยอมรับอิทธิพลจากผู้อื่น เพื่อให้เขาปฏิบัติตัวในทางที่ตนต้องการหรือพอใจ

2. การเลียนแบบ (Identification) คือ การแสดงพฤติกรรมเพื่อให้เหมือนสมาชิกในสังคมหรือให้คนอื่นเห็นว่าตนเป็นคนเก่ง เพื่อจะมีสัมพันธภาพอันดีกับคนอื่น

3. รับผิดชอบต่อสิ่งต่าง ๆ เนื่องจากตรงกับค่านิยมที่มีอยู่ในตัวบุคคลเอง (Internalization)

นอกจากนี้ ไทรแลนด์ส (Triandis. 1971 : 3) กล่าวถึง สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงเจตคติไว้ดังนี้

1. ได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสื่อมวลชน
2. ได้รับประสบการณ์ตรงหรือความกระทบกระเทือนใจ
3. ถูกบังคับให้ปฏิบัติไม่ตรงกับเจตคติของตน
4. การศึกษาทางจิตใจ เพื่อให้เข้าใจเหตุผลที่ถูกต้องขึ้น
5. เปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมใหม่

จะเห็นได้ว่า เจตคติของบุคคลสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ในสถานการณ์หลาย ๆ อย่าง ดังกล่าวมาแล้ว ในทำนองเดียวกัน เจตคติของนักเรียนทอวิชาภาษาไทยก็สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความรู้สึกรักชาติที่อยู่ภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจในการที่จะเลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ประโยชน์ของเจตคติ

ทางค่านประโยชน์ของเจตคติ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2526 :

5 - 6) ได้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเขา
2. ช่วยให้มีการเข้าใจตนเอง (Self-esteem) โดยช่วยให้บุคคลรู้สึกดีเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่มีหรือพบกับความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเขา

3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกริยาโต้ตอบหรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งลงไปนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่ทำความพอใจมาให้หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม

4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าเจตคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

การทดสอบวัดเจตคติ

ในการวัดเจตคตินั้น มีนักการศึกษาหลายท่านได้สร้างเครื่องมือวัดเจตคติไว้หลายแบบด้วยกัน เช่น วัดเจตคติโดยใช้วิธี Equal Appearing Intervals ของเซอร์สโตน การวัดเจตคติ โดยใช้วิธี Scalogram Analysis ของกัทแมน การวัดเจตคติ โดยใช้วิธี Semantic Differential ของออสกูดและคนอื่น ๆ นอกจากนี้อาจใช้การวัดเจตคติ โดยใช้วิธี Projective Techniques แต่ในการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธี Summated Ratings ของ Likert แบบทดสอบวัดเจตคติทอวชิชาภาษาไทยเพื่อกิจจรุระผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

มาตรวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ท ผู้คิดคือ Renmis Likert มาตรวัดควมมีขอเรียนใดหลายอย่าง ได้แก่ Likert Scale, Summated Rating Scale และ An a Posteriori Approach

การวัดเจตคติโดยใช้วิธี Summated Ratings มีขั้นตอนดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์ของการศึกษาเจตคติของใครที่มีต่อสิ่งใด
2. ให้ความหมายของเจตคติต่อสิ่งที่จะศึกษานั้นให้แจ่มชัด เพื่อให้ทราบว่าสิ่งที่เป็น

Psychological Object นั้นคืออะไร ประกอบด้วยคุณลักษณะใดบ้าง เช่น จะวัดเจตคติของนักเรียนทอวชิชาภาษาไทย ก็ต้องวิเคราะห์ให้ทราบว่า ความเกี่ยวข้องกับภาษาไทยในเรื่องใดบ้าง

3. ทำการสร้างขอความเจตคติให้ครอบคลุมคุณลักษณะต่าง ๆ ที่วิเคราะห์ได้จำนวนขอความที่สร้างควรมีประมาณ 20 - 30 ขอความ และให้มีจำนวนขอความที่กล่าวถึงสิ่งที่ต้องการศึกษาในทางที่ดี (ทางบวก) และในทางที่ไม่ดี (ทางลบ) จำนวนมากพอต่อการที่เมื่อนำไปวิเคราะห์คุณภาพแล้ว เหลือตามที่ต้องการ

4. ตรวจสอบขอความที่สร้างขึ้น ซึ่งอาจทำได้โดยผู้สร้างขอความเองหรือนำไปให้ผู้มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ตรวจสอบ

5. ทำการทดลองขั้นตอนก่อนที่จะนำไปใช้จริง โดยการนำขอความที่ได้ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนจะบรรจุลงในมาตราวัดเจตคติ

การกำหนดน้ำหนักคะแนนแต่ละตัวเลือกกว่าควรให้คะแนนเป็นเท่าใด ทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่นิยมใช้มากที่สุดคือวิธี Arbitrary Weighting Method วิธีนี้คือกำหนดให้แต่ละตัวเลือกมีน้ำหนักเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ดังนั้นขอความที่กล่าวถึงสิ่งนั้น ๆ ในทางที่ดี (ทางบวก) ถ้าตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จะให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ และขอความที่กล่าวถึงสิ่งนั้น ๆ ในทางที่ไม่ดี (ทางลบ) ถ้าตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จะให้คะแนนเป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ และคิลก คิลกานนท์ 2526 : 25 - 27)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

มนเฑียร พรหมประพันธ์ (มนเฑียร พรหมประพันธ์ 2522 : 83) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนตามปกติ และศึกษาเจตคติของนักเรียนตอบบทเรียนโมดูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อบทเรียนโมดูล

บุพดี พูลเวชประชาสุข (บุพดี พูลเวชประชาสุข 2525 : 57 - 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและเจตคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการให้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วาสนี ชูสงค์ (วาสนี ชูสงค์ 2525 : 52 - 54) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาหลักภาษาเพื่อการสื่อสารชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาหลักภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียน

ในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จารุณี โชคสมัย (จารุณี โชคสมัย 2526 : 71) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน 2 แบบ ที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่านเร็ว และเจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีเจตคติต่อภาษาไทยสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญและเจตคติต่อภาษาไทย แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มาสวิลด์ รักบ้านเกิด (มาสวิลด์ รักบ้านเกิด 2526 : 78 - 79) ได้ทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากและเจตคติต่อการเขียนสะกดคำสูงขึ้นกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อัทธยา สายศิลป์ (อัทธยา สายศิลป์ 2526 : 68) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว กับการสอนที่ฝึกตามกิจกรรมในคู่มือการสอนของกรมวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ดังนี้

ชาวล แพร์ทกุล (ชาวล แพร์ทกุล 2514 : 33) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบในรูปพฤติกรรมไว้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง ความสนใจ ความตั้งใจที่จะทำงานและติดตามผลงานที่ได้ทำไปแล้วเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สำเร็จลงไปด้วยดี ยอมรับในสิ่งที่ตนกระทำลงไปทั้งในคำที่เป็นผลดีและผลเสีย โดยแสดงออกในรูปการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ ปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังอย่างมีจุดหมาย เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ได้รับงานมา

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์ 2514 : 77) กล่าวว่า บุคคลที่มีความรับผิดชอบจะต้องประกอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ความละเอียดรอบคอบ ความสามารถ และความ

รอบรู้ ความเอาใจใส่ และความฉกฉวยแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

ชม ภูมิภาค (ชม ภูมิภาค 2515 : 15) ได้กล่าวว่า ความรู้ที่รับนิยมนั้น หมายถึง การปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมายที่ได้รับมอบหมาย ความรับผิดชอบนี้มีความหมายรวมไปถึงความซื่อสัตย์สุจริต ความตรงต่อเวลา

ละเมียด ลิมอักษร (ละเมียด ลิมอักษร 2517 : 8) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบว่า เป็นการปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจจริง และขยันขันแข็ง เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ไม่ถือเอาความชอบใจ หรืออารมณ์เป็นใหญ่ ใช้ความพยายามแก้ปัญหาสรรคต่าง ๆ ความรับผิดชอบจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งของการปฏิบัติงาน

ชำนัญ นิสารัตน์ (ชำนัญ นิสารัตน์ 2524 : 53) ได้ให้ความหมาย ความรับผิดชอบ คือ การยอมรับรู้ และสำนึกในการกระทำของตน ยอมรับผลแห่งการกระทำของตนด้วยความเต็มใจ ไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลร้าย ไม่ว่าจะกระทำผิดหรือถูก ไม่ได้ความรับผิดชอบไปให้อ่อนและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่เกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติสอดคล้องกับกฎจริยธรรมและหลักเกณฑ์ของสังคม โดยไม่ต้องมีการบังคับควบคุมอย่างเข้มงวดจากผู้อื่น

วัชนา สิงห์สัมฤทธิ์ (วัชนา สิงห์สัมฤทธิ์ 2527 : 5 - 6) ได้ให้ความหมาย จริยธรรมด้านความรับผิดชอบ หมายถึง ความสนใจ ความตั้งใจที่จะทำงานและติดตามผลงานที่ได้ทำไปแล้วเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ยอมรับในสิ่งที่ตนเองกระทำลงไปทั้งในกรณีที่เป็ผลดีและผลเสีย โดยแสดงออกในรูปการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ ปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังอย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามที่ได้รับงานมา ซึ่งวัดในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่องานที่ทรงงาน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่การงานของตนด้วยความเอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียร อดทนต่ออุปสรรคไม่ย่อท้อ มีความละเอียดรอบคอบ ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ไม่ละเลยทอดทิ้งหรือหลีกเลี่ยง พยายามปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น รู้จักวางแผนงาน และป้องกันความบกพร่องเสื่อมเสียในวงงานที่ตนรับผิดชอบ

2. ความรับผิดชอบในการกระทำของตน หมายถึง การยอมรับผลการกระทำของตน ทั้งที่เป็นผลดีและผลเสีย ไม่ผลักความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองแก่ผู้อื่น พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ใคร่ครวญให้รอบคอบว่าสิ่งที่ตนทำลงไปนั้นจะเกิดผลเสียขึ้นหรือไม่ ปฏิบัติแต่สิ่ง ที่ทำให้เกิดผลดี และกล้าเผชิญต่อความเป็นจริง

3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง การรักษาร่างกายของตนเองให้ปลอดภัยจากอันตราย โรคภัยไข้เจ็บ รักษาาร่างกายให้แข็งแรง บังคับควบคุมจิตใจไม่ให้ตกเป็นทาสของกิเลส ประพฤติตน อยู่ในศีลธรรม ละเว้นความชั่ว รู้จักประมาณการใช้จ่ายตามสมควรแก่ฐานะ จัดหาเครื่องอุปโภค บริโภคที่เหมาะสม และหมั่นศึกษาเล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จ

4. ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม หมายถึง การปฏิบัติกิจการของหมู่คณะ ครอบครัว โรงเรียน และชุมชนอย่างเต็มกำลังความสามารถ รวมมือแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ประพฤติและ ปฏิบัติตนตามกฎหมาย งดเว้นการกระทำอันเป็นผลเสียแก่ส่วนรวม ดูแลรักษาทรัพย์สินสมบัติสาธารณะ และสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าแก่ส่วนรวม

คู่มือการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมพื้นฐาน เรื่องความรับผิดชอบ (คู่มือการปลูกฝัง และสร้างเสริมค่านิยมพื้นฐาน เรื่องความรับผิดชอบ ม.ป.ป. : 53) ได้ให้ความหมายของ ความรับผิดชอบว่า หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงานให้บรรลุสำเร็จตามความมุ่งหมาย ยอมรับผลของการกระทำนั้น และพยายามปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น และกล่าวถึงสาระสำคัญ ในการปลูกฝังและสร้างเสริมเรื่องความรับผิดชอบในระดับมัธยมศึกษา 4 ด้าน

1. ความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การที่นักเรียนศึกษาเล่าเรียนจน ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย ควบคุมความขยันหมั่นเพียร อดทน เข้มแข็งเรียน และส่งงาน ที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่ได้รับมอบหมาย เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียนก็พยายามศึกษา ค้นคว้าซักถามอาจารย์ให้เข้าใจ เมื่อทำแบบฝึกหัดก็คิดค้ยอมรับว่าทำผิด พยายามแก้ไขปรับปรุงให้ ถูกต้องควบคุมตนเองอยู่เสมอ มีผลการเรียนผ่านทุกวิชาในทุกภาคเรียน

2. ความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา รักษาผลประโยชน์ เกียรติยศ ชื่อเสียงของสถานศึกษา ช่วยกันรักษาความสะอาด ของสถานศึกษา ไม่ขีดเขียนโทะเรียน แต่งห้องเรียน หอนำห้องสวม แต่งเครื่องแบบนักเรียน

เรียนรอบ ไม่ทะเลาะวิวาทกับโรงเรียนอื่น คอยตักเตือนเพื่อนนักเรียนที่จะหลงผิดทำให้โรงเรียนเสียชื่อเสียง เมื่อโรงเรียนต้องการความร่วมมือหรือความช่วยเหลือก็เต็มใจให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ เขาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนตามความสนใจ และความสามารถของตนเพื่อสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน เช่น เป็นนักเรียน นักดนตรี นักแข่งคำขวัญ เรียงความ กลอน เพลง ฯลฯ

3. ความรับผิดชอบครอบครัว หมายถึง การที่นักเรียนมีความตั้งใจช่วยเหลืองานต่าง ๆ ภายในบ้าน เพื่อแบ่งเบาภาระ ซึ่งกันและกันตามความสามารถของตน และรู้จักแสดงความคิดเห็นและปฏิบัติตนเพื่อความสุขและชื่อเสียงของครอบครัว ช่วยแก้ปัญหา การที่สมาชิกภายในครอบครัวไม่เข้าใจกัน เมื่อมีปัญหาที่ปรึกษาและให้พ่อแม่ทราบปัญหาของตนเองทุกเรื่อง ช่วยครอบครัวประหยัดไฟฟ้า น้ำ อาหาร สิ่งของเครื่องใช้ภายในบ้าน ฯลฯ

4. ความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนและสังคม นำเสนอประโยชน์และสร้างสรรค์ความเจริญให้ชุมชนอย่างเต็มความสามารถช่วยเหลือสองพฤติกรรมของบุคคลที่จะเป็นภัยต่อสังคม ให้ความรู้ ความสุข เพลิดเพลินแก่ประชาชนตามความสามารถของตน ช่วยคิดและแก้ปัญหาต่าง ๆ ของสังคม เช่น ความสกปรก การรักษาสาธารณสมบัติ ผู้ก่อกวนต่อประเทศชาติ การจลาจล การเสียภาษี และการรับบริการจากสถานบริการต่าง ๆ ของรัฐบาล

บราวเน (Browne. 1958 : 58) ได้สรุปองค์ประกอบของความรู้สึกรับผิดชอบว่า มีดังนี้คือ ความไว้วางใจได้ ความคิดริเริ่ม ความไม่ทอดอทอดสู่อุปสรรค ทำงานแข่งขัน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความปรารถนาที่จะทำให้ดีกว่าเดิม

ลอว์ชี (Lawshe. 1966 : 143) ได้กล่าวถึง ความรับผิดชอบว่าเท่าเทียมกับการค้นหาอุปนิสัยอารมณ์ของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ รับผิดชอบ และเป็นที่ไว้วางใจได้มากขึ้นเพียงใด

ฟลิปโป (Flippo. 1966 : 122) ได้สรุปความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่าเป็นการผูกพันในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ และความสำเร้จนี้เกี่ยวข้องกับปัจจัย 3 ประการคือ พันธะผูกพัน หน้าที่การงาน และวัตถุประสงค์

จากความหมายของความรับผิดชอบที่ได้อธิบายมาแล้ว ผู้วิจัยสรุปความหมายของความรับผิดชอบได้ดังนี้ คือ

ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง พากเพียรพยายาม ละเอียดรอบคอบ มีความสำนึกในหน้าที่ของตนเองและส่วนรวม และยอมรับผลของการกระทำด้วยความเต็มใจ เพื่อที่จะปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น จนบรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

เกอกูล ทาสีห์ (เกอกูล ทาสีห์ 2514 : 123) ศึกษาพบว่า ความรับผิดชอบสัมพันธ์กับความมั่นคงทางอารมณ์ ความเป็นระเบียบแบบแผน ความมั่นใจในตัวเอง ความสามารถในการควบคุมจิตใจ และความสามารถในการบังคับตนเอง

บุพา อาเนห์ลิห์ (บุพา อาเนห์ลิห์ 2515 : 140) ได้ทำการวิจัยผลการสอนแบบสอบถามสืบสวน (Active Inquiry) ในวิชาวิทยาศาสตร์ที่วัดความคิดแบบสอบถามความถนัดทางการเรียนและความรู้สึกรับผิดชอบ พบว่า ความคิดแบบสอบถามกับความรู้สึกรับผิดชอบไม่สัมพันธ์กัน และการสอนแบบสอบถามมีผลทำให้นักเรียนมีความรู้สึกรับผิดชอบสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วรณี รัชธรรม (วรณี รัชธรรม 2515 : 70) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการผลสัมฤทธิ์ และความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กไทยเชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน พบว่า ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้สึกรับผิดชอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความต้องการผลสัมฤทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกรับผิดชอบ เด็กไทยเชื้อชาติไทยกับเด็กไทยเชื้อชาติจีนมีความรู้สึกรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน

อภิสีห์ วงษา (อภิสีห์ วงษา 2517 : 53 - 54) ได้วิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกรับผิดชอบ การปรับตัว และลักษณะความเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในปี 2523 สมศักดิ์ ชินพันธ์ (สมศักดิ์ ชินพันธ์ 2523 : 74) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรู้สึกรับผิดชอบ พบว่า นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตย จะมีความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบอัตตาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย โดยที่แบบปล่อยปละละเลยจะมีความรับผิดชอบต่ำสุด

สบโชค พูลนวม (สบโชค พูลนวม 2523 : 46) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความซื่อสัตย์กับความรับผิดชอบ พบว่า ความซื่อสัตย์สัมพันธ์ในทางบวกกับความรู้สึกรับผิดชอบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในด้านการรับผิดชอบ โดยมีผู้วิจัยดังนี้

รัชนี ศุภพัฒนารมย์ (รัชนี ศุภพัฒนารมย์ 2520 : 49) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผล การเรียนวิชาการภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนและ แบบครูเป็นศูนย์กลางในด้านการรับผิดชอบพบว่า คะแนนความรู้สึกรับผิดชอบโดยเฉลี่ยของนักเรียน ที่เรียนในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนมีแนวโน้มสูงกว่าคะแนนความรู้สึกรับผิดชอบ โดยเฉลี่ยของ นักเรียนในห้องเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง

อารี เจริญพจน์ (อารี เจริญพจน์ 2520 : 54 - 56) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ผลการเรียนรู้ภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบศูนย์การเรียนกับการสอนแบบปฏิบัติ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบศูนย์การเรียนกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอน แบบปฏิบัติมีความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน แต่จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความรับผิดชอบ จากการสอบถามครั้งแรกกับการสอบถามครั้งหลังของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบศูนย์การเรียน คะแนนความรับผิดชอบจากการสอบถามครั้งหลังสูงกว่าคะแนนความรับผิดชอบจากการสอบถาม ครั้งแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชะออน ทองสงโสม (ชะออน ทองสงโสม 2525 : 35) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ และไม่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล ผลการศึกษาพบว่า การใช้และไม่ใช้ชุดการเรียน ด้วยตนเอง เป็นรายบุคคลส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความรับผิดชอบไม่ แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า ความรับผิดชอบของ กลุ่มที่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง สูงขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน กลุ่มที่ไม่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยในต่างประเทศ

ไมเคิล ฐนิก (Zunich. 1963 : 497 - 499) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการการรับรู้ความรู้อารมณ์ของเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมต่ำและปานกลางพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมปานกลางมีการรับรู้ความรู้อารมณ์ได้ดีเร็วกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมต่ำ

เพค และเฮวริงเจอร์ส (Peck and Havinghurst. 1963 : 12) ศึกษาพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีบรรยากาศประชาธิปไตย จะมีความเป็นอิสระในตนเองและรับรู้อารมณ์สูงกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีบรรยากาศอัตตาธิปไตย

มุลเลอร์ (Mueller. 1969 : 495) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างของการรับรู้อารมณ์ทางสังคมของนิสิตในมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ พบว่า กลุ่มนิสิตเข้าใหม่และนิสิตเก่ามีความรับรู้อารมณ์ไม่แตกต่างกัน และนิสิตที่โตขึ้นจะเน้นการรับรู้อารมณ์สูงกว่านิสิตที่ไม่โตขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีผลงานวิจัยของ บัตเตอร์เวิร์ท (Butterworth. 1974 : 2043-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเจตคติต่อโรงเรียน การรับรู้อารมณ์ของตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การรับรู้อารมณ์ของตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเจตคติต่อโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนที่มีความสามารถทั่วไปสูงมีความรับรู้อารมณ์ของตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทั่วไปต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าความรับรู้อารมณ์ เป็นคุณธรรมที่สำคัญที่ควรปลูกฝังแก่เยาวชน และโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อเรื่องอารมณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติต่อไป

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการสอนโดยการสอนแบบซินติเคทในหลายระดับการศึกษา ยังไม่อาจสรุปได้แน่นอนว่า วิธีการสอนแบบซินติเคท จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากกว่าวิธีอื่น และสำหรับวิชาภาษาไทยยังไม่ปรากฏว่ามีนักการศึกษาคนใดได้ทำการทดลองสอนมาก่อนเลย ลักษณะการเรียนการสอนแบบซินติเคทตามที่ได้อธิบายจากเอกสารต่าง ๆ นั้นจะเหมาะสมกับการใช้สอนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้เด็กได้ฝึกทักษะทั้งสี่คือ อ่าน พูด ฟัง และเขียน และเน้นให้เด็กได้มีประสบการณ์จริง เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของรายวิชา จึงควรได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปพิจารณาเลือกใช้ให้เหมาะสม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์ เขตหนองแขวง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 4 ห้องเรียน มีนักเรียนรวม 192 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์ เขตหนองแขวง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ที่เลือกเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อกิจวัตร 4 ห้องเรียน โดยสุ่มจากห้องเรียนทั้งหมด 4 ห้องเรียน จึงได้เลือกเอา 2 ห้องเรียน นำนักเรียน 2 ห้องเรียน มาทดลอง แล้วจึงได้แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง จำนวน 41 คน เรียนโดยการสอนแบบซินคิเค

กลุ่มควบคุม จำนวน 42 คน เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู

แบบแผนของการทดลอง

แบบแผนของการทดลองเป็นแบบ Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 226) ซึ่งมีลักษณะรูปแบบการทดลองดังตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	-	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนของการทดลอง

X	แทน	การจักกระทำ
R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
T ₁	แทน	การสอบก่อนทำการทดลอง
T ₂	แทน	การสอบหลังทำการทดลอง

วิธีดำเนินการทดลอง

วิธีดำเนินการทดลอง ได้กระทำตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. ก่อนการทดลองให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อกิจวัตร แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร และแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เนื้อหาเดียวกันในระยะเวลาการสอนเท่ากันคือ 12 คาบ แต่ใช้วิธีสอนแตกต่างกันดังนี้

- 2.1 กลุ่มทดลอง ดำเนินการสอนตามแผนการสอนแบบซินติเคท
- 2.2 กลุ่มควบคุม ดำเนินการสอนตามแผนการสอนตามคู่มือครู
3. เมื่อจบบทเรียน ซึ่งใช้เวลาทั้งหมด 12 คาบแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระและแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ โดยใช้แบบทดสอบชุดเกี่ยวกับการทดสอบก่อนการเรียนทั้ง 2 กลุ่ม
4. ตรวจคำตอบของนักเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ และแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ นำคะแนนมาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการสอน 2 แบบคือ
 - 1.1 แผนการสอนแบบซินติเคท
 - 1.2 แผนการสอนตามคู่มือครู
2. แบบทดสอบ 3 ชุด
 - 2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
 - 2.2 แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
 - 2.3 แบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ

การสร้างแผนการสอนแบบซินติเคท คำเน้นความสำคัญดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แผนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ แบบเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ และงานวิจัย เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบซินติเคท
2. เลือกเนื้อหาที่ใช้ทดลองครั้งนี้ ความสำคัญของภาษาในกิจธุระโดยทั่วไป การเรียนเรียงข้อความง่าย ๆ เพื่อเผยแพร่ และการรับทราบข่าวสารประเภทต่าง ๆ รวม 3 เรื่อง ใช้เวลาในการสอน 12 คาบ คาบละ 50 นาที

3. กำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดประสงค์การเรียนรู้
4. สร้างแผนการสอนที่ใช้วิธีสอนแบบขัณฑ์เคท รวม 10 แผน
5. นำแผนการสอนไปให้ครูเชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทยตรวจสอบจุดบกพร่องและขั้นตอน

ในแผนการสอน

6. ทดลองสอนตามแผนการสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร กลุ่มย่อย จำนวน 7 คน ตามจุดที่สร้างขึ้น เพื่อหาข้อบกพร่อง ลำดับขั้นตอนของแผนการสอน แล้วนำผลการทดลองมาปรับปรุงแก้ไข

7. นำไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 42 คน หาจุดบกพร่อง เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

แผนการสอนตามคู่มือครู ใช้แผนการสอนตามคู่มือครูวิชาภาษาไทย เพื่อกิจวัตรระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยงานศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มอบหมายให้โรงเรียนที่เปิดสอนวิชานี้จัดทำขึ้น ผู้วิจัยได้นำแผนการสอนวิชาภาษาไทย เพื่อกิจวัตรของโรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์ มาปรับปรุงให้เหมาะสม แล้วนำไปให้ครูเชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไข

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร ดำเนินการ

สร้างตามลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร จากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อทดสอบของ ขวาล แพร่พิทักษ์ (ขวาล แพร่พิทักษ์ 2520 : 1 - 407) วิธีการสร้างและวิเคราะห์ข้อสอบของ วิเชียร เกตุสิงห์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2518 : 1 - 161) หนังสือวิธีการเขียนข้อสอบภาษาไทยของ จันทิมา พรหมโชติกุล (จันทิมา พรหมโชติกุล 2526 : 1 - 219)

2. ทำการวิเคราะห์หลักสูตร และสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรในเนื้อหาที่น่าสนใจ

ทดลอง

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก 2 ตอน ตอนที่ 1 วัดความสามารถทางด้านการอ่าน จำนวน 30 ข้อ ตอนที่ 2 วัดความสามารถทางการเขียน 40 ข้อ โดยออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อให้ข้อทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

4. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไข

5. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 120 คน ที่เรียนบทเรียนนี้แล้ว

6. นำแบบทดสอบที่นักเรียนทำแล้วมาตรวจให้คะแนน โดยให้ข้อที่ถูกต้องข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ผิดหรือไม่ได้ทำหรือทำผิดคำสั่งจะไม่ได้คะแนน เมื่อตรวจและรวมคะแนนจากการตอบแบบทดสอบเรียบร้อยแล้วจึงทำการวิเคราะห์หาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยให้หลักการตัดกลุ่ม 27 % เป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ หาก P_H และ P_L เปิดตารางสำเร็จรูปของ จุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 16 - 32) เพื่อหาความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ แล้วเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีความยากง่าย (P) ระหว่าง .21 - .78 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .21 - .65 ไว้เป็นจำนวน 50 ข้อ หลังจากนั้นนำข้อสอบที่คัดเลือกได้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 100 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างมาหาค่าความเชื่อมั่นแบบ KR-20 (สมบุรณ์ ชิตพงศ์ 2523 : 112) ซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .7225

ตัวอย่าง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ

ตอนที่ 1 วัดความสามารถทางด้านการอ่าน

คำชี้แจง : ให้ใช้ข้อความนี้ตอบคำถามข้อ (1) - (2)

"งานนี้ต้องการชายโสดอายุระหว่าง 25 - 35 ปี ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ความรู้ไม่ต่ำกว่าชั้น ม.3 และสามารถขับจักรยานยนต์หรือรถยนต์ได้ ผู้ที่เคยทำงานมาแล้วจะได้รับการพิจารณา ก่อน ยกเว้นผู้ที่เคยเป็นทหารผ่านศึก"

1. ผู้สมัครงานนี้ต้องมีคุณสมบัติประการ

- ก. 4 ประการ
- ข. 5 ประการ
- ค. 6 ประการ
- ง. 7 ประการ
- จ. 8 ประการ

2. ข้อความนี้มุ่งเน้นให้พิเศษอยู่ก้อย่าง

- ก. 1
- ข. 2
- ค. 3
- ง. 4
- จ. 5

ตอนที่ 2 วัดความสามารถทางด้านการเขียน

คำชี้แจง จากข้อความที่กำหนดให้ ให้จัดเรียงลำดับข้อความประกาศทั้งหมดเสียใหม่ เพื่อให้
อ่านได้ความติดต่อกันเป็นเรื่องราวเดียวกันที่ถูกต้องตามหลักการเขียนที่ดี
ข้อความ

- 1. นักเรียนชั้น ม.3/5
- 2. ผู้ใดพบกรณีนำมาให้นายศึกษา ศักดิ์สม
- 3. สีม่วงไวภายในบริเวณอาคารทรงบาบาล
- 4. สมุดขมิ้นหลักภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้น ม.3
- 5. หรือฝากไว้ที่ห้องประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนจะเป็นพระคุณยิ่ง

1. ข้อใดที่จัดเรียงลำดับข้อความประกาศถูกต้อง

ก. 1 - 3 - 5 - 2 - 4

ข. 2 - 1 - 3 - 4 - 5

ค. 3 - 4 - 2 - 1 - 5

ง. 4 - 3 - 2 - 1 - 5

จ. 5 - 4 - 2 - 1 - 3

2. ควรใช้ข้อความใดมาต่อหลัง ข้อ 3

ก. 1

ข. 2

ค. 4

ง. 5

จ. ไม่มีคำทบทวนของ ข้อ 3 เป็นข้อสุดท้าย

แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยลำดับชั้น

การเรียงดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดเจตคติตามวิธีของ ลิเคิร์ท (ทรงรัตน์ ทวีรัตน์ และคิลก คิลกันนท์ 2526 : 25 - 37) และหลักการวิจัยทางการศึกษา (ฉนวน สายยศ และอังกา สายยศ 2524 : 154 - 159)

2. ศึกษางานวิจัยของ วาสิณี ชูสงค์ (วาสิณี ชูสงค์ 2525 : 185 - 188) แบบสอบถามเจตคติต่อวิชาหลักภาษาเพื่อการสื่อสารชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. สร้างแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร จำนวน 30 ข้อ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาไทย และด้านการสร้างเครื่องมือวัดผลตรวจสอบ

4. นำแบบทดสอบวัดเจตคติไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 100 คน นำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 25 % แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง คือ มีค่า t ตั้งแต่ 2.50 - 8.48 ไว้ 20 ข้อ

5. นำแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรที่คัดเลือกไว้ 20 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (สวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 171) ได้ค่าความเชื่อมั่น .8478

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร เป็นแบบมาตราส่วนอัตรภาค 5 ขวาง ดังตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
๐	วิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรเป็นวิชาที่มีคุณค่าควรแก่การศึกษา					

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมี 2 ลักษณะ คือ ข้อความที่แสดงว่ามีเจตคติที่ดีมีความหมายเป็นทางบวก (Positive) กำหนดให้คะแนนและความเห็นดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1 คะแนน

ส่วนข้อความอีกลักษณะหนึ่งคือ ข้อความที่แสดงว่ามีเจตคติที่ไม่มีความหมายทางลบ
(Negative) การให้คะแนนข้อความประเภทนี้จะตรงกันข้ามกับลักษณะแรกคือ

เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน
เห็นควย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นควย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	คะแนน

การสร้างแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ ความรับผิดชอบจะวัดเฉพาะด้านความรับผิดชอบ

ต่อการเรียน มีลำดับขั้นการสร้างดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบแบบสถานการณ์ของ วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ (วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ 2527 : 127 - 133) ซึ่งมี 33 ข้อ คัดเลือกเฉพาะข้อที่เกี่ยวข้องด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนที่ผู้วิจัยศึกษา 20 ข้อ บางข้อผู้วิจัยได้ปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมและสร้างเพิ่ม 10 ข้อ เป็นแบบสถานการณ์ทั้งหมดรวม 30 ข้อ

2. นำแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาไทยและด้านการสร้างเครื่องมือวัดตรวจสอบ

3. นำแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 100 คน นำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 25 % แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง คือ มีค่า r ตั้งแต่ 2.71 - 6.64 ไว้ 20 ข้อ

4. นำแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบที่คัดเลือกไว้ 20 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (จวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 171) ได้ค่าความเชื่อมั่น .7965

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความรู้เชิงรอบ เป็นแบบสถานการณ์

ข้อ (๐) สิดาเป็นผู้ที่จะต้องไปตอบปัญหาภาษาไทยในวันครบรอบ ๒๐๐ ปีสุนทรภู่
ที่หอสมุดแห่งชาติในวันพรุ่งนี้ สิดามีเรื่องสะเทือนใจมากจนไม่อยากพบผู้ใด จึงไม่ไปตอบปัญหา
ถ้านักเรียนเป็นสิดา จะทำเช่นนี้หรือไม่

- ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน แบบทดสอบวัดความรู้ึนึคชอมน เป็นคำถามแบบเลือกตอบ ชนิด 3 ตัวเลือก ตอบรับ ครอบคลุมพิเศษ และมอเน่ใจ การให้คะแนน สำหรับข้อคำถามที่ความหมายทางบวกจะให้คะแนน 3, 1, 2 ตามลำดับ คำถามที่ความหมายทางลบจะให้คะแนน 1, 3, 2 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อดีและสถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อดี

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score

1.2 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาชีพไทยเพื่อกิจธุระ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score

1.3 เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score

1.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อศึกษาระหว่างหลัง
การทดลองกับการทดสอบก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ
Dependent Group

1.5 เปรียบเทียบเจตคติวิชาภาษาไทยเพื่อกิจกรรมระหว่างหลังการทดลองกับ
ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group

1.6 เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 หากหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดำเนินจากสูตร

KR-20 (สวน สายยศ และอังกา สายยศ 2524 : 169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	P	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ $1 - p$
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือวัดนั้น

2.2 หากหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อศึกษาระ

และแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบของนักเรียน โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

จากสูตร (สวน สายยศ และอังกา สายยศ 2524 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อในแบบสอบถาม

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยสัมฤทธิ์ทางการเรียนเจตคติต่อวิชาภาษาไทย
เพื่อกิจวัตร และ ความรับผิดชอบของสองกลุ่ม คำนวณจากสูตร t - test ในรูป Difference Score
(อานชัย โชคบุญยสิทธิ์ 2525 : อ้างอิงมาจาก Edward)

$$t = \frac{\bar{X}_{D1} - \bar{X}_{D2}}{\sqrt{\frac{S_{D1}^2}{N_1} + \frac{S_{D2}^2}{N_2}}}, \quad df = \frac{\left(\frac{S_{D1}^2}{N_1} + \frac{S_{D2}^2}{N_2} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_{D1}^2}{N_1} \right)^2}{N_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_{D2}^2}{N_2} \right)^2}{N_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ได้ใช้พิจารณา t - distribution
	$\bar{X}_{D1}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง
	$\bar{X}_{D2}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม
	S_{D1}^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการ ทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง
	S_{D2}^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการ ทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม
	N_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
	N_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรและความรับผิดชอบของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group โดยคำนวณจากสูตร (ฉาน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 99)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}, \quad df = N - 1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ได้พิจารณาใน t - distribution
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน	จำนวนคู่

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\bar{X}_{T1}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง
$\bar{X}_{T2}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง
$\bar{X}_D$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการทดลอง กับก่อนการทดลอง
S_D^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการทดลองกับก่อนการทดลอง
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
df	แทน	ความเป็นอิสระที่คะแนนจะแปรไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้เสนอตามลำดับตามจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อศึกษาว่ามีความแตกต่าง
กับกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทย เพื่อศึกษาว่ามีความแตกต่างกับกลุ่มควบคุม
3. เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม
4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อศึกษาว่ามีความแตกต่าง
กับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

5. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
6. เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

จากจุดมุ่งหมายข้อที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตกับการสอนตามคู่มือครู โดยมีสมมติฐานว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ดังปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{T_1}$	$\bar{X}_{T_2}$	$\bar{X}_D$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	41	15.9750	22.8293	6.8537	17.9281	2.3151*
กลุ่มควบคุม	42	15.5476	20.5238	4.9761	9.2921	

* $t_{.05} (df 73) = 2.000$

ผลการวิเคราะห์หาค่าจากตาราง 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อกิจวัตรหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ทั้งไว้

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

จากจุดมุ่งหมายข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบวินิฉิเคศกับการสอนตามคู่มือครู โดยมีสมมติฐานว่า เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบวินิฉิเคศกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลใ้การสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย เพื่อกิจวัตรทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ดังปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{T_1}$	$\bar{X}_{T_2}$	$\bar{X}_D$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	41	75.0976	81.6585	6.5610	30.8524	1.0497
กลุ่มควบคุม	42	79.9524	83.5476	5.4286	17.2753	

$$t_{.05} (df \ 74) = 2.000$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 พบว่า เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระระหว่าง
กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. เปรียบเทียบความรับผิดชอบระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

จากจุดมุ่งหมายข้อที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตกับการสอนตามคู่มือครู โดยมีสมมติฐานว่า ความรับผิดชอบของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในการสอบวัดความรับผิดชอบทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ดังปรากฏผล
การวิเคราะห์ข้อมูล ในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{T_1}$	$\bar{X}_{T_2}$	$\bar{X}_D$	s_D^2	t
กลุ่มทดลอง	41	48.2439	51.7561	3.5122	10.1561	2.1025 *
กลุ่มควบคุม	42	46.9524	52.0476	5.0952	13.4053	

$$* t_{.05} (df 81) = 2.000$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 พบว่า ความรับผิดชอบของนักเรียนระหว่างกลุ่ม
ทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากจุดมุ่งหมายข้อที่ 4 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตและการสอนตามคู่มือครู โดยมีสมมติฐานว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคต หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังในตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{T_1}$	$\bar{X}_{T_2}$	$\bar{X}_D$	s_D^2	t
กลุ่มทดลอง	41	15.9756	22.8293	6.8537	17.9281	10.3645**
กลุ่มควบคุม	42	15.5476	20.5238	4.9761	9.2921	10.5795**

** กลุ่มทดลอง $t_{.01} (df 40) = 2.423$

** กลุ่มควบคุม $t_{.01} (df 41) = 2.423$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ทั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ทั้งไว้

5. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของ
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากจุดมุ่งหมายข้อที่ 5 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคต และการสอนตามคู่มือครู โดยมีสมมติฐานว่า เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังในตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{T_1}$	$\bar{X}_{T_2}$	$\bar{X}_D$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	41	75.0976	81.6585	6.5610	30.8524	7.5634**
กลุ่มควบคุม	42	79.9524	83.5476	5.4286	17.2753	8.4644**

** กลุ่มทดลอง $t_{.01} (df 40) = 2.423$

** กลุ่มควบคุม $t_{.01} (df 41) = 2.423$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 6 พบว่า

1. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรหลังทดลองกับก่อนทดลองของกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากจุดมุ่งหมายข้อที่ 6 เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองที่เรียนโดยการสอนแบบซิปปาเคทและการสอนตามคู่มือครู โดยมีสมมติฐานว่า ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซิปปาเคทหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังในตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{T_1}$	$\bar{X}_{T_2}$	$\bar{X}_D$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	41	48.2439	51.7561	3.5122	10.1561	7.0568**
กลุ่มควบคุม	42	46.9524	52.0476	5.0952	13.4053	9.0188**

** กลุ่มทดลอง $t_{.01} (df 40) = 2.423$

** กลุ่มควบคุม $t_{.01} (df 41) = 2.423$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 7 พบว่า

1. ความรับผิดชอบของนักเรียนหลังทดลอง กับก่อนทดลองกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. ความรับผิดชอบของนักเรียนหลังทดลอง กับก่อนทดลองของกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาลักษณะสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคต กับการสอนตามคู่มือครู โดยสรุปผลของการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตกับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตกับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตกับการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตและการสอนตามคู่มือครู
5. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตและการสอนตามคู่มือครู
6. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการทดลองกับหลังการทดลองที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตและการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน

2. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคตกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน
3. ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคตกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกัน
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคตหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
6. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคต หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
7. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
8. ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคต หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
9. ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

วิธีดำเนินการศึกษา

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 83 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 41 คน กลุ่มควบคุม 42 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มีดังนี้
 - 2.1 แผนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ 2 แผนคือ แผนการสอนแบบซินติเคตกับแผนการสอนตามคู่มือครู

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะข้อสอบเป็นแบบปรนัย 5 ตัวเลือก 50 ข้อ มีความเชื่อมั่น .7225 ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .21 - .78 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .21 - .56

2.3 แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ ผู้วิจัยสร้างขึ้น 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบ Rating Scale มีความเชื่อมั่น .8478 และค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ t-test มีความอยู่ระหว่าง 2.50 - 8.48

2.4 แบบทดสอบวัดความรู้เบื้องต้นของนักเรียนแผนการเรียนภาษาอังกฤษ วัยรุ่น สิ่งสัมพันธ์ และผู้วิจัยเพิ่มเติมมาจบรวม 20 ข้อ มีความเชื่อมั่น .7965 และค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ t-test มีความอยู่ระหว่าง 2.71 - 6.64

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 ก่อนการทดลองให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ และแบบทดสอบวัดความรู้เบื้องต้นของนักเรียนทั้งกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

3.2 ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เนื้อหาเดียวกันในระยะเวลาสอน 12 คาบ กลุ่มทดลองดำเนินการสอนตามแผนการสอนแบบซินติเคท กลุ่มควบคุมดำเนินการสอนตามแผนการสอนตามคู่มือครู

3.3 ทดสอบหลังการทดลองให้นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำการสอบหลังการเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระและแบบทดสอบวัดความรู้เบื้องต้น ชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score

3. เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score
4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่างหลังการทดลอง กับก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group
5. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group
6. เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group

สรุปผลการทดลอง

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตกับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคต หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคต หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร ตามสมมติฐานข้อ 1, 4 และ 5

1.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคตกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรรณ สุวรรณเวช (สุวรรณ สุวรรณเวช 2526 : 54) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิชาสังคมศึกษา โดยการสอนแบบซินติเคตกับการสอนตามคู่มือการสอนสังคมศึกษาพบว่า ผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูการสอนสังคมศึกษา และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พิชาญ สำอางศรี (พิชาญ สำอางศรี 2527 : 78) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจริยศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบซินติเคตกับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคตมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติ

จากผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบซินติเคตทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้เพราะการสอนแบบซินติเคตเป็นการสอนที่นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อย ให้อิสระแก่นักเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันทำงานตามขั้นตอนตามมาตรฐานที่ครูมอบหมาย ศึกษาคุณค่าจากเอกสารประกอบการเรียน หนังสือเรียน กรณียตัวอย่าง ค้นคว้าจาก

ห้องสมุดทำให้มีความรู้มากไม่จำกัดขอบเขตแค่เพียงครูให้เท่านั้น ซึ่งต่างกับการสอนตามคู่มือครู มีเอกสารประกอบการเรียนคนมาจากห้องสมุดบางในบางคาบเท่านั้น การได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตัดสินใจร่วมกัน อภิปรายผลงานชักชวนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเห็นระหว่างภายในกลุ่มและกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งทำให้เด็กเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตรงตามหลักวิชาที่ว่าการเรียนรู้นิยมเริ่มจากสถานการณ์ที่เป็นปัญหา กล่าวคือ ให้นำเอาสภาพปัญหาในสิ่งแวดล้อมชีวิตของเด็กมาเป็นปัญหาในการเรียนหรือเป็นกิจกรรมประกอบการเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ 2527 : 13) สอดคล้องกับทฤษฎีของชอว์นโคห์ทว่า การเรียนการสอนครูจะต้องสอนในสิ่งที่คล้ายกับโลกแห่งความจริงที่เด็กจะออกไปเผชิญในมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อที่นักเรียนจะได้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ การเรียนในชั้นเรียนไปสู่สังคมภายนอกได้เป็นอย่างดี (ประสาธน์ อิศรปริกา 2523 : 75) และสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทัปป์ อิลลิทซ์ (ทัปป์ อิลลิทซ์ 2522 : 37) ที่กล่าวว่า การสอนแบบซินติเกทส่งเสริมให้เรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่มนำประสบการณ์ที่ได้อยู่จากสมาชิกในกลุ่มมาช่วยกันแก้ปัญหา ฉะนั้นเมื่อมีคำถามหรือปัญหาให้นักเรียนที่อยู่ในชุดการเรียนการสอนแบบซินติเกทแต่ละคาบการเรียน ทำให้นักเรียนมีความคิดในเชิงสหวิทยาการและเกิดทักษะหลาย ๆ ด้าน เช่น ทักษะด้านการอ่าน พด พัง และเขียน จากการสังเกตเด็กจะเริ่มรักการอ่านมากขึ้น เพราะการสอนแบบนี้มีกรณีตัวอย่างที่น่าสนใจ มีเอกสารที่น่าสนใจให้อ่านมากกว่าการสอนตามคู่มือครู

1.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเกท หลังการทดลองกับก่อนการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเกท หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4

จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบซินติเกทนี้ ทำให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากเดิม ทั้งนี้เพราะเป็นการสอนที่มุ่งสอนทักษะที่จะช่วยให้นักเรียนแสวงหาความรู้เองได้ จึงเป็นสิ่งสำคัญและยังก่อให้เกิดทักษะที่ช่วยในการเรียนรู้ด้วย การที่ครูจัดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนรู้จักคิดและได้ปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามอภิปรายแสดงความคิดเห็นมาก ๆ เปลี่ยนแนวการสอนจากที่ครูบอกเพื่อให้นักเรียนท่องจำ การสอนโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ตรงกับความต้องการของหลักสูตรใหม่ที่ต้องการให้นักเรียนปฏิบัติ

จริงเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ฉะนั้นในกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องเน้นที่ตัวนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่ง วิทฮอลล์ (Withall) และเลวิส (Lewis) ได้กล่าวสรุปถึงผลการทดลองของนักจิตวิทยาและนักสังคมวิทยาว่า วิธีการเรียนการสอนที่ดีควรเป็นวิธีที่ทำได้โดยนักเรียนมีความสัมพันธ์กันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มนี้มีโอกาสพบปะสนทนากันได้อย่างทั่วถึง การเรียนโดยสถานการณ์จะก่อให้เกิดความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ และทักษะขึ้น (ประยงค์ นาโค 2527 : 3 อ้างอิงมาจาก Withall and Lewis) และจากผลการวิจัยของ วาสินี ชูสงค์ (วาสินี ชูสงค์ 2525 : 54 - 55) พบว่า วิธีสอนโดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์วิชาหลักภาษาเพื่อการสื่อสารชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากกลุ่มควบคุม แต่ในกลุ่มทดลองมีพัฒนาการดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะหลังจากนักเรียนได้รวมกิจกรรมกลุ่มนานเข้าก็สามารถพัฒนาทักษะต่าง ๆ ขึ้น

1.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลองกับก่อนการทดลอง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 5

จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนตามคู่มือครูที่ผู้วิจัยได้นำแผนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรของโรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์ ตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 มาปรับปรุงให้เหมาะสม ซึ่งการสอนนี้ใช้วิธีบรรยาย อธิบาย อภิปราย ชักถามทำแบบฝึกหัดหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งมีทั้งการฝึกหัดให้เด็กปฏิบัติจริงโดยลงมือกระทำด้วยตนเอง บางกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม แต่ไม่ไ้คุมเพื่อให้เด็กเห็นความสำคัญของการทำงานเป็นกลุ่ม มุ่งให้เด็กทำงานตามลำพังเป็นส่วนมาก ทั้งนี้เพราะการสอนในรูปแบบใหม่หรือในสภาพการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรใหม่จะสอนโดยวิธีบอกเล่าอย่างเดียวหรืออย่าง เดิมนั้น ไม่เป็นผลที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือทำให้เด็กเจริญงอกงามบรรลุตามจุดหมายของการเรียนการสอนหรือจุดหมายของหลักสูตรได้ การที่นักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แสดงให้เห็นว่าการสอนที่ครูใช้กิจกรรมหลาย ๆ อย่างเพิ่มขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ใช้การบรรยายบอกเล่าหรือยึดครูเป็นศูนย์กลางฝ่ายเดียวยอมทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพด้วย จากผลการวิจัยของ สมชาย สิงห์พันธุ์ (สมชาย สิงห์พันธุ์ 2527 : 48) พบว่า การศึกษา

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการสอนจริยธรรมระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ
 ชินดิเคทกับการสอนตามคู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
 สถิติ สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดผลเช่นนี้ เพราะคู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
 ได้พัฒนาวิธีการเรียนการสอนจริยธรรมใหม่ ๆ อยู่เสมอ เช่น วิธีการสร้างเสริมเจตคติ และวิธี
 การปรับพฤติกรรม เป็นต้น

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรตามสมมติข้อ 2, 6 และ 7

2.1 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่างนักเรียนที่เรียนโดย
 การสอนแบบชินดิเคทกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ผลการวิจัยครั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไพโรจน์ คารามาต
 (ไพโรจน์ คารามาต 2524 : 56) ที่ได้ศึกษาเจตคติต่อบุคลิภาพประชาธิปไตยโดยการสอน
 แบบชินดิเคทกับการสอนตามหลักสูตรพุทธศักราช 2521 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบชินดิเคท
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยของ สุวรรณ สุวรรณเวช (สุวรรณ สุวรรณเวช
 2526 : 53) ได้ศึกษาเจตคติต่อวิธีสอนพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบชินดิเคท มีเจตคติ
 ต่อวิธีสอนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือการสอนสังคมศึกษา เป็นเพราะนักเรียนมีความ
 รู้สึกพอใจ สนใจในการสอนแบบชินดิเคทที่ให้ความเป็นอิสระในการแสวงหาความรู้ แสดงความคิดเห็น
 โดยไม่ต้องคอยควบคุม* สำหรับงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องเจตคติต่อวิชาโดยการสอนแบบชินดิเคทนั้นยัง
 ไม่มีผู้ใดได้ศึกษาไว้ งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติต่อวิชาภาษาไทยที่มุ่งการสอนแบบต่าง ๆ เช่น
 วาสนี ขุสงค์ (วาสนี ขุสงค์ 2525 : 52 - 54) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติ
 ต่อวิชาหลักภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งผลการ
 ศึกษา ปรากฏว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีเจตคติต่อวิชาหลักภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกัน
 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่หลังการทดลองสูงกวาก่อนการทดลอง จึงสอดคล้องกับข้อ
 ผู้วิจัยและ ของ จารุณี โชคสมัย (จารุณี โชคสมัย 2526 : 71) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้
 แบบฝึกอ่าน 2 แบบที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่านเร็ว และเจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 4 ในจังหวัดลพบุรี พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มทดลอง 2 มีเจตคติต่อภาษาไทย แตกต่างกัน
 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและเจตคติต่อภาษาไทยหลังการใช้แบบฝึกสูงกวาก่อนการใช้

แบบฝึก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อวยชัย โชคมณยสิทธิ์ (อวยชัย โชคมณยสิทธิ์ 2525 : 55) จากการศึกษาพบว่า เจตคติต่อวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนจากการเรียนเป็นทีมและเรียนในกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเจตคติต่อวิชาภาษาไทย เพื่อกิจธุระครูจากคะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างใกล้เคียงกัน คือนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคท $\bar{X}_D = 6.5610$ นักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู $\bar{X}_D = 5.4286$ และทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ที่เป็นเช่นนี้เพราะ นักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคทได้รับการสอนแบบใหม่ทางจากที่เคยเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระแบบเดิม คือนักเรียนมีอิสระในการทำกิจกรรม มีเอกสารประกอบนอกเหนือจากบทเรียนในหนังสือเรียน มีกรณีตัวอย่างให้ศึกษา สังเกตว่านักเรียนจะชอบกรณีตัวอย่าง เมื่อมอบชุดการเรียนรู้ซินติเคทให้ นักเรียนจะต้องหยิบกรณีตัวอย่างมากองก่อนเสมอ ครูคอยเตือนให้ทำตามขั้นตอน ถ้าครูเปลี่ยนวิธีสอนหรือมีสื่อการสอนที่เปลี่ยนแปลงไปจากแบบเดิมทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาที่เรียนได้ ดังที่

มณเฑียร พรหมประพัทธ์ (มณเฑียร พรหมประพัทธ์ 2522 : 83 - 84) ได้ศึกษาเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองตอบที่เรียนโมดูลวิชาภาษาไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีตอบที่เรียนโมดูล ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความสนใจระคือร้อน เราใจให้นักเรียนลงมือศึกษาด้วยตนเอง ได้แสดงความสามารถของตนอย่างเต็มที่ สำหรับการสอนตามคู่มือครูก็เช่นกันถึงแม้ครูยังเป็นศูนย์กลางของนักเรียน แต่ไม่หมดไปทุกกรณี เพราะในการสอนตามคู่มือครูมีกิจกรรมการเรียนการสอนหลายอย่าง เช่น บรรยาย อภิปราย ชักถาม ท่างานกลุ่ม มีสื่อการเรียนการสอนเนื้อหาทั้งง่ายตามความเหมาะสมกับสติปัญญาของเด็ก ทำให้เด็กไม่เกิดความเบื่อหน่ายสนใจ และติดตามการสอนของครู นอกจากนี้ไม่ว่าการสอนแบบใดถ้าครูสร้างบรรยากาศในการเรียนให้ดี มีการวางเงื่อนไขการให้รางวัล การใช้แรงจูงใจจะทำให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนได้

2.2 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระระหว่างหลังการทดลองกับการทดลองของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคท พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 6

จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบซินติเคททำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรสูงขึ้นกว่าเดิม แคทซ์ (Katz) กล่าวว่า การที่บุคคลจะเกิดเจตคติหรือเปลี่ยนแปลงเจตคติไปนั้นจะขึ้นอยู่กับประโยชน์ที่เขาจะได้รับ เขาก็จะมีแนวโน้มที่จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น (อ้างจาก ประสาท อิศรปริตดา 2523 : 183) เพราะฉะนั้นในการสอนแบบซินติเคทเมื่อนักเรียนมีความชอบ เห็นประโยชน์จากวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนก็มีเจตคติที่ดีสูงขึ้นจากเดิม ดังคำกล่าวของ อัลลพอร์ต (Allport, 1935 : 418) ที่ว่า เจตคติเป็นลักษณะความพร้อมทางจิตใจ ตลอดจนประสบการณ์ที่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมและกำหนดทิศทางของพฤติกรรมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ต่าง ๆ เมื่อสถานการณ์ใดได้รับความสำเร็จ เจตคติค่อย ๆ ก่อตั้งขึ้น ดังนั้นครูต้องการให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อวิชาใด ๆ ก็ควรจะส่งเสริมวิธีการที่ถูกต้องของควาย

2.3 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรระหว่างหลังการทดลองกับการทดลองก่อนการทดลองของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 5

จากผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่า การสอนตามคู่มือครูสามารถทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรสูงขึ้นได้จากการพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพสูง ครูควรมากมักจะสอนโดยวิธีบรรยายเพราะเห็นว่าสะดวก แต่ให้หลักสูตรใหม่ได้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เพราะฉะนั้นครูจะต้องเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนเสียใหม่โดยปรับปรุงการสอน ซึ่งทำให้หลายวิธีตามความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา สติปัญญาของเด็ก ในการสอนตามคู่มือครูวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรนี้มีวิธีการสอนหลายอย่าง เช่น การบรรยาย อธิบาย อภิปราย ชักถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ โดยที่พิจารณาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาซึ่งปรากฏว่า เด็กสนใจ ชอบและสนุกสนานในบางคาบ บรรยายกาศในการเรียนเป็นไปโดยดีไม่เคร่งเครียด ครูไม่เข้มงวดแต่ไม่ปล่อยปละให้หลักการสอนแบบประชาธิปไตยเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม เพราะฉะนั้นความรู้สึกลองนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรจึงดีขึ้นกว่าเดิม

3. เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียน ตามสมมติฐานที่ 3, 8 และ 9

3.1 เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคทกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 แท้ที่จริงนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูมีความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคท ผลการวิจัยครั้งนี้แตกต่างจากผลการวิจัยของผู้อื่นที่ได้ทำการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ เช่น ยุพา อานันท์พลี (ยุพา อานันท์พลี 2515 : 114 - 120) ได้ศึกษาผลการสอนแบบสืบสวนสอบสวนในวิชาวิทยาศาสตร์ที่ต่อความคิดแบบสืบสวนสอบสวน ความถนัดทางการเรียนและความรับผิดชอบ พบว่า ในด้านความรู้สึกรับผิดชอบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อารี เจริญพจน์ (อารี เจริญพจน์ 2521 : 54 - 56) ได้เปรียบเทียบผลการเรียนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนแบบศูนย์การเรียนกับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนทั้งสองแบบมีความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน และชะออน ทองสงโสม (ชะออน ทองสงโสม 2525 : 35 - 36) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้และไม่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน สรุปผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วได้ว่า ในการปลูกฝังความรับผิดชอบให้เกิดขึ้นกับนักเรียนในช่วงเวลาจำกัด อาจจะไม่ได้ผลตามที่ต้องการให้เกิดขึ้น ซึ่งจัสติน กล่าวว่า ความรู้สึกรับผิดชอบไม่ได้เกิดขึ้นมาตั้งแต่เกิด แต่ความคิดรวบยอดเรื่อง "ถูก" และ "ผิด" เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้และได้รับการอบรมโดยตรง (สมศักดิ์ ชินพันธุ์ 2524 : 10 อ้างอิงมาจาก Justin) เพราะฉะนั้นในการฝึกความรับผิดชอบจึงควรเริ่มตั้งแต่วัยเยาว์ (วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ 2527 : 28 อ้างอิงมาจาก Jones) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กตามระดับอายุ พบว่า เด็กอายุ 9 - 11 ปี มีความรู้สึกรับผิดชอบน้อย และมีช่วงความรับผิดชอบแตกต่างกันมาก เด็กอายุ 11 - 13 ปี มีความรู้สึกรับผิดชอบสูงขึ้นเล็กน้อย และช่วงความรับผิดชอบไม่ต่างกันเลย อายุ 13 ปีขึ้นไป จะมีความรับผิดชอบสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงอายุ 16 - 17 ปี จะคงที่ครั้งหนึ่ง จากผลวิจัยของโจนส์สรุปจะได้อีกว่าวัยใดเป็นวัยที่ควรปลูกฝังความรับผิดชอบได้ดีที่สุด

สำหรับผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนตามคู่มือครูมีผลทำให้เด็กเกิดความรับผิดชอบต่อการเรียนสูงกว่การสอนแบบซิเคติเคท ทั้งนี้เพราะการสอนตามคู่มือครูซึ่งส่วนมากครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน ในการเรียนนักเรียนจะเรียนด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่จากการซักถาม แสดงความคิดเห็นร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่สอน จากการประเมินผลของงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำ ทำให้ครูทราบว่านักเรียนคนใดมีพฤติกรรมอย่างไร มีผลการเรียนดีหรือไม่ดี ครูมีโอกาสพิจารณาเป็นรายบุคคล เช่น จากแบบฝึกหัดที่ให้ทำ นักเรียนในกลุ่มควบคุมจะทำงานไม่เหมือนกัน ทางคนทางความคิด ครูจึงทราบผลการเรียนของเด็กเป็นรายบุคคลได้แก่ สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบซิเคติเคท ผลงานจะออกมาในรูปของผลงานกลุ่มบางครั้งครูไม่ทราบว่าในกลุ่มมีเด็กนักเรียนคนใดที่เรียนเก่งหรือไม่เก่ง อาจจะมีเด็กเรียนหนึ่งเฉย ๆ โดยไม่ทำอะไรก็ได้ ผลงานในสัปดาห์จะเหมือน ๆ กันเพราะเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนเดียวกันเมื่อเป็นเช่นนี้เด็กนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูจึงได้รับปฏิสัมพันธ์กับครูเป็นรายบุคคล ครูจะเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนมีการยอมรับสิ่งสอนแทรกไปในการเรียนการสอนให้การเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบในบางครั้ง และครูกับนักเรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย จะทำให้นักเรียนเกิดความรับผิดชอบสูง ดังผลการศึกษาของ สมิทส์ จิมสัน (สมิทส์ จิมสัน 2523 : 53) พบว่า นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตยมีความรู้สึกรับผิดชอบสูง ทั้งนี้เพราะในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนนั้น ครูจะให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ของรับนับถือความสามารถของนักเรียน กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักคิดและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความมั่นใจในตนเองสูงรู้จักแก้ปัญหา ตัดสินใจด้วยตนเอง รับผิดชอบต่อการเรียน และบุพพ อานันท์ (บุพพ อานันท์ 2515 : 28) กล่าวว่า บุคลิกลักษณะหนึ่งของบุคคลซึ่งมีปะทะสัมพันธ์กับสถานการณ์หรือบุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมารวม ๆ กันด้วยการทำงานขั้นขั้นแข็งบากบั่นไม่ทอดยมีความปรารถนาที่จะทำได้ดีกว่าเดิม ควบคุมตนเองได้ ไว้วางใจได้ เป็นตัวของตัวเอง ยึดมั่นในกฎเกณฑ์สรุปเป็นลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบได้

3.2 เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองกับการทดลองที่เรียนโดยการสอนแบบซิเคติเคท พบว่า ความรับผิดชอบหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 8 สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ อารี เจริญพจน์ (อารี เจริญพจน์ 2521 : 54 - 56) เปรียบเทียบความรับผิดชอบ
ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ พบว่า ความรับผิดชอบหลังการเรียนสูงกว่า
ก่อนการเรียน และผลการวิจัย ชะออน ทองสงโสม (ชะออน ทองสงโสม 2525 : 35 - 36)
พบว่า ความรับผิดชอบของกลุ่มที่ใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบซินดิเคตส่งผลทำให้ความรับผิดชอบของ
นักเรียนสูงขึ้นกว่าเดิม ทองอินทร์ วงศ์โสธร (ทองอินทร์ วงศ์โสธร 2519 : 42 - 43)
และทวีป อภิสัทธ ได้กล่าวถึงประโยชน์จากการสอนแบบซินดิเคตว่า เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จัก
หน้าที่และความรับผิดชอบ การเรียนโดยการสอนแบบซินดิเคตส่งเสริมการทำงานอย่างมีขั้นตอน
หน้าที่และบทบาทของนักเรียนคือ มีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกับตามที่ครูมอบหมาย นักเรียน
ที่เรียนเก่งมีหน้าที่คอยช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน ผู้นำกลุ่มมีหน้าที่รับผิดชอบงานในกลุ่ม
ศุสิทธิ์ นิมิตรกุล (ศุสิทธิ์ นิมิตรกุล 2521 : 63) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการทำงาน
เป็นหมู่คณะและการทำงานด้วยตนเอง จะทำให้นักเรียนรู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเองและความรับผิดชอบ
ในการปฏิบัติงาน ฉะนั้นในการเรียนการสอน ถ้าครูฝึกให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มก็จะก่อให้เกิด
ความรับผิดชอบขึ้นในตัวเด็ก จะเห็นได้ว่าความรับผิดชอบนั้นเกิดจากการฝึกฝนตามหลักการเรียนรู้อย่าง
ตามหลักกระบวนการกลุ่ม ผู้เรียนทุกคนเป็นผู้มีส่วนรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและของ
ผู้อื่น ประสพการณการเรียนรู้เรียนรู้ได้จากกลุ่มเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อตัวผู้เรียนอย่างยิ่ง ทำให้ผู้เรียน
พัฒนาตัวเองไปทุก ๆ ด้าน สามารถที่จะนำสิ่งเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้
ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรใหม่ พุทธศักราช 2521

3.3 เปรียบเทียบความรับผิดชอบของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลอง
กับการทดลองที่เรียนโดยการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ พบว่า ความรับผิดชอบหลังการทดลองสูงกว่าก่อน
การทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 9 แต่ไม่สอดคล้องกับ
ผลงานวิจัยของ ชะออน ทองสงโสม (ชะออน ทองสงโสม 2525 : 35 - 36) ซึ่งผลการวิจัย
ปรากฏว่า ความรับผิดชอบของกลุ่มที่ไม่ใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังการทดลองสูงขึ้นอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนตามคู่มือครูมีผลทำให้ความรับผิดชอบของนักเรียนสูงขึ้นกว่าเดิม ความรู้สึกรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะหนึ่งที่สำคัญและสามารถปลูกฝังให้เกิดขึ้นได้ในเด็กโดยอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ การอบรมสั่งสอนของครู การสอนตามคู่มือครู ซึ่งครูยังมีโอกาสเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนทำให้ครูสามารถที่จะอบรมสั่งสอนนักเรียนได้ ทุกขณะ สามารถสอดแทรกเข้าไปในบทเรียนได้เมื่อเห็นว่าบทเรียนนั้นเกี่ยวข้องกับความรู้สึกขบอีกองค์ประกอบหนึ่งคือปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน โดยเฉพาะครูควรเข้าใจแบบความสัมพันธ์ที่ถูกต้องจะส่งเสริมให้เด็กพัฒนาการในด้านนี้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการแบ่งกลุ่มทำงานนี้ ถ้ายังไม่เคยทำมาก่อนในครั้งแรก ๆ ครูจะต้องช่วยมากและจะต้องใช้เวลานาน ครูผู้สอนจะต้องติดตามดูอย่างใกล้ชิดให้ข้อเสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่อง ข้อเสนอแนะแหล่งวิทยาการที่จะค้นคว้าหาความรู้ ข้อเสนอแนะวิธีการนำผลงานมาเสนอต่อชั้น ทั้งวิธีการเสนอควมปากเปล่าและการเขียนรายงาน

1.2 การใช้สื่อที่เป็นชุดการเรียนการสอนนั้น มีประโยชน์ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้รวดเร็ว ช่วยเพิ่มความสนใจในกิจกรรมการเรียน ช่วยให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน ช่วยผ่อนคลายครู แต่การใช้ชุดการเรียนการสอนนั้นยังมีปัญหาในความรู้สึกของครูว่า เสียเวลาในการทำค่าใช้จ่ายสูง เพราะฉะนั้นชุดการเรียนการสอนควรจัดเป็นเอกสารที่มีความยาวไม่มากนักสะดวกต่อการนำไปใช้

1.3 การเสนอวิธีสอนแบบซินติเคทให้เป็นทั้งรู้จักของครูทั่วไป ควรจะเน้นให้ครูเริ่มใช้วิธีนี้กับนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อฝึกนักเรียนให้รู้จักการทำงานเป็นกลุ่มฝึกทักษะการเป็นผู้นำตามทฤษฎีระบบประชาธิปไตย ให้เด็กได้แสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้รู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในอนาคตที่จะอยู่รวมกันในสังคมอย่างมีความสุข

1.4 ผู้บริหารโรงเรียนควรสนับสนุนให้มีการจัดห้องเรียนเฉพาะ เพื่อเป็นการส่งเสริมวิธีการสอนแบบกลุ่ม เช่น การสอนแบบซินดิเคต การสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น

2. ขอเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ในวิชาภาษาไทย ควรจะศึกษาเนื้อหาในลักษณะใดที่ใช้ผสมผสานการสอนแบบซินดิเคตโดยลึกลับ

2.2 ควรศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการสอนแบบซินดิเคตกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความเป็นผู้นำค่านิยมระดับสัมพันธ์ ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นต้น

2.3 นำวิธีการสอนแบบซินดิเคตไปทดลองเปรียบเทียบกับวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เช่น วิธีการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ วิธีการสอนแบบสืบสวนสอบสวน วิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น เพื่อจะศึกษาหาวิธีใดที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

2.4 ควรศึกษาในเรื่องของเวลาในการสอนแบบซินดิเคตว่า ถ้าสอนในเวลา 1 คาบแล้วเว้นระยะเวลา กับการสอนติดกันในเวลา 2 คาบ จะทำให้ความคงทน และความสนใจในการเรียน ต่างกันหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ การบริหารหลักสูตรโรงเรียนมัธยมศึกษา จุดหมาย หลักการ และโครงสร้าง

หลักสูตรมัธยมศึกษา เอกสารประกอบความรู้ หมวดที่ 3 2527, 53 หน้า

_____ วิชาภาษาไทยเพื่อทักษะ องค์การคานของกรุสภา 2523, 78 หน้า

_____ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 องค์การคานของกรุสภา 2522,
217 หน้า

กรมวิชาการ "ศึกษาหาที่คุยกับ ดร.โกวิท วรพิพัฒน์ เรื่องหลักสูตรใหม่" สารพัฒนาหลักสูตร
หน้า 69, กุมภาพันธ์ 2525

กรีซ อัมโกชน "การประชุมแบบซินดิเคต" ใน ประมวลบทความการนิเทศการศึกษา 2520
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2520

เกือกกล ทาสีห์ การศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณีและบุคลิกภาพของบุคคลจากครอบครัว
วัฒนธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกัน วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514,
159 หน้า อักสำเนา

จันทนา พรหมโชติกุล การเขียนข้อสอบภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2526, 219 หน้า

จารุณี โชคสมัย การเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน 2 แบบ ที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่านเร็ว
และทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดชลบุรี วิทยานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 249 หน้า

จุฬาลักษณ์ โกศลนันท์ การสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ในโรงเรียนพหุวิทยาการ
ราชดำเนิน วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 99 หน้า อักสำเนา

ฉะซอน โอี่ยมสำหร่าย การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนหลวง ปีการศึกษา 2512 วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2512,
121 หน้า อักสำเนา

ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการเขียนข้อทดสอบ โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร 2520, 407 หน้า

_____ และคณะ หลักสูตรอบรมพิเศษวิชาการวัดผลการศึกษาาระยะสั้น สำนักงานทดสอบ
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 102 หน้า

ชะวอน ทองสงโสม เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้และไม่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล ปรินฤนิพนธ์

กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 134 หน้า อัดสำเนา

ชัยนาถ นาคบุปผา โลกของวัยรุ่น เชียงใหม่, โรงพิมพ์แสงศิลป์ 2515, 328 หน้า

ชำนาญ นิสารัตน์ หนังสือเรียนสังคมศึกษา หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ไทยวัฒนาพานิช 2524,
88 หน้า

ฐิพี อ่อนโคกสูง เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา วรุฒิการพิมพ์ 2518,
209 หน้า

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 132 หน้า

ดวงเคื่อน พันธุมณาวิน อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้า
เรื่องเด็ก 2518, 136 หน้า

ทองอินทร์ วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ "การสอนแบบต่าง ๆ ในระดับอุดมศึกษา" ครุศาสตร์
9(1) 42 - 43 พฤษภาคม - มิถุนายน 2519

ทวีป อภิสิทธิ์ เอกสารแบบฝึกหัด คุรุปริทัศน์ 9 : 36 - 37 กันยายน 2522

พิศนา เขมมณี และคนอื่น ๆ กลุ่มสัมพันธ์ : ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติเล่ม 1 บุรชาติฉบับการพิมพ์
2522, 249 หน้า

บุญถิ่น อัครถาวร "ข้อคิดเห็นในการสอนภาษาไทย" ในคำปราศรัยและคำบรรยายของนาย
บุญถิ่น อัครถาวร 2502 - 2514, 292 หน้า

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ มด. ภาษาไทยวิชาที่ถกเถียง สำนักพิมพ์บรรณกิจ 2523, 113 หน้า

ประนต เล็กชวาลย์ ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับและพฤติกรรมด้านความเป็นผู้นำ และความรับผิดชอบ ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 117 หน้า อุดรธานี

ประภาเพ็ญ สุวรรณ ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมตามวัย พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ โอเคียนส์โตร 2526, 221 หน้า

ประยงค์ นาโค ผลการสอน 3 แบบที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ความเป็นผู้นำและความคงทนในการเรียนรู้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปริญญาโท กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 145 หน้า อุดรธานี

ประสาธ อิศรปริศา จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์กราฟิกอาร์ต, 2523, 198 หน้า

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ และ คีลิก คีลิกานนท์ นาครวัดเจดีย์คิตตามวิธีของลิเกิร์ต วารสารการวัดและการศึกษา 2 : กันยายน - ธันวาคม 2526

พิจิตรา พงษ์จินดากร การทดลองสอนความรับผิดชอบแก่เด็กในระดับพัฒนาการทางสติปัญญาต่างกันโดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 160 หน้า อุดรธานี

พิชญ์ สว่างศรี การทดลองสอนจริยศึกษาควมวิธีสอนแบบซินดิเคต (Syndicate) ในชั้น ป.6 ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 272 หน้า อุดรธานี

ไพฑูรย์ สันตารักษ์ หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา กรุงเทพฯ, ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 268 หน้า

ไพโรจน์ คารามาศ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาสังคมศึกษา โดยวิธีสอนแบบซินดิเคตกับการสอนตามหลักสูตรพุทธศักราช 2521 ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 120 หน้า อุดรธานี

ไพศาล พลวัน "การเขียนโดยการอภิปรายรวมกัน" ในดเวลาการสอน : นวัตกรรมที่น่าสนใจ
หน้า 252 - 260 โครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอน 2521

ภัทรา นิคมานนท์ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการถือศีลหา ความรู้สึกรับผิดชอบวินัยในตนเอง
ความเกรงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2517, 68 หน้า อัดสำเนา

มณฑิรา พรหมประพัทธ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้บทเรียนโมเดลกับการสอนตามปกติ ปรินญาณพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 345 หน้า อัดสำเนา

มาลีมอล รักบ้านเกิด การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2526, 224 หน้า อัดสำเนา

ยุพา อานันท์พิทักษ์ ผลการสอนแบบสอส่วนสืบสวนในวิชาวิทยาศาสตร์ที่มึ้น
ความถนัดทางการเรียนและความรู้สึกรับผิดชอบ ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2515, 140 หน้า อัดสำเนา

ยุพดี พูลเวชประชาสุข การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก
ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 160 หน้า อัดสำเนา

รัชณี กฤษณการมย์ การเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาวรรณคดีไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนและแบบครูเป็นศูนย์กลาง ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 67 หน้า อัดสำเนา

ฉวน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 ทวีกิจการพิมพ์
2524, 287 หน้า

ละเมียด ลิมอักษร "ประชาธิปไตยในโรงเรียน" ประชาศึกษา 11 : 6 - 16 มิถุนายน 2517

วรรณิ ภัทธรรม การเปรียบเทียบความวิตกกังวลความท้อถอยการผลสัมฤทธิ์
ของเด็กรไทยเชื้อชาติไทยและเด็กรไทยเชื้อชาติจีน ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
2515, 70 หน้า อัดสำเนา

- วัฒนา สิ่งสัมพันธ์ การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความรับผิดชอบสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดยะลา ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2527, 118 หน้า อุดมสำเนา
- วาสนี ชูสงค์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาหลักภาษาเพื่อการสื่อสารชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิชากระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2525, 188 หน้า อุดมสำเนา
- วิจิตร สินศิริ เอกสารประกอบการสอนวิชา กศ.ศ. 511, 521 ม.ป.ท., ม.ป.ป. ไม่มีเลขหน้า
- วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์ข้อสอบ มงคลการพิมพ์ 2516, 161 หน้า
- ศัทธาธิการ, กระหวาง คู่มือครูสำหรับวิชาภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนต้น
 เล่มหนึ่ง โรงพิมพ์กรุงสภา 2521, 248 หน้า
- ศุภพร นิธิกุล เปรียบเทียบผลการเรียนวิชาสุขศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องโรคติดต่อ
โดยโรงเรียนไม่คำนึงกับการเรียนการสอนแบบปกติ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 329 หน้า อุดมสำเนา
- สนม กรุฑเมือง การสอนภาษาไทย เอกสารประกอบการเรียน พิมพ์โลก ภาควิชาภาษาไทย
 และภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์โลก 2523, 332 หน้า
- สมบัติ พูลรวม ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งกับความรับผิดชอบ ปริญญาโท กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 63 หน้า อุดมสำเนา
- สมชาย สิ่งพันธ์ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความมีวินัยในตนเอง
การสอนจริยธรรมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีสอนแบบขั้นตอนและการสอนตามคู่มือครู
แนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2527, 123 หน้า อุดมสำเนา
- สมบูรณ์ จิตพงษ์ การประเมินผลหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของสถาบัน
ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปริญญาโท กศ.ค. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2519, 119 หน้า อุดมสำเนา

สมบูรณ์ ชิตพงศ์ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523 ก., 167 หน้า อัดสำเนา

เทคนิคการวัดผลการประเมินผลการเรียนการสอนสังคมศึกษา สำนักงานทดสอบทาง
การศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523 ข., 140 หน้า
อัดสำเนา

สมพร มั่นตะสุต การสอนภาษาไทย สำนักพิมพ์โอเคเอ็นสโตร์ 2526, 302 หน้า

สมศักดิ์ ชินพิทักษ์ ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรับรู้ต่อการ
และมโนภาพแห่งตน ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523,
99 หน้า อัดสำเนา

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ การพัฒนาคุณภาพประชากรไทย แพรวพรา 2514, 227 หน้า

สามัญศึกษา คู่มือปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมพื้นฐานเรื่องความรับผิดชอบ น.ป.ป., 170 หน้า
อัดสำเนา

สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรหม วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา ไพบูลย์นาทนิก
2523

สุวรรณ สุวรรณเวช การทดลองการสอนแบบซินติเคส วิชาสังคมศึกษาหน่วยอิทธิพลและหน้าที่ของ
พลเมืองในสังคมไทยในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2526, 119 หน้า อัดสำเนา

อภิลักษณ์ วงษา ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้การรับรู้ต่อการ การปรับตัว และลักษณะความเป็นผู้นำ
ของนักเรียนชั้น ป.7 และ มศ.3 ในเขตเทศบาลเมืองตาก ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
2517, 69 หน้า อัดสำเนา

อมร จิตมัย การสำรวจวิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนจังหวัดพระนครศรี
วิทยานพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 73 หน้า อัดสำเนา

อวยชัย โชคนุญตสิห์ การศึกษาลักษณะและทัศนคติต่อวิชาสังคมศึกษาเรื่องการพัฒนาประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนเป็นทีม ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2525, 115 หน้า อัดสำเนา

- อังคณา สายยศ วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย สำนักทดลองทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 193 หน้า อัดสำเนา
- อัจฉรา ชื่นพันธ์ คู่มือการสอนภาษาไทยกิจกรรมการเล่านประกอบการสอน พิมพ์ครั้งที่ 2
กรุงเทพฯ ไทวันวัฒนา 2526, 117 หน้า
- อัทธยา สายศิลป์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วกับการสอนที่ฝึก
ตามกิจกรรมคู่มือการสอนของกรมวิชาการ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2526, 348 หน้า อัดสำเนา
- อารี เจริญพจน์ เปรียบเทียบผลการเรียนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอน
แบบศูนย์การเรียนกับการสอนแบบปกติ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2521, 67 หน้า อัดสำเนา

Allport, Gordon W. "Attitude," in C. Murchison (Ed.) Hand book of
Social Psychology. Clark University Press, Mass, 1935. 1226 p.

Browne, C.G. and Thomas S. Cohn. The Study of Leadership. Illinois,
The Interstate printer and Publishers, Inc., 1958. 478 p.

Butterworth, Thomas W. "The Relationship of Two Different Methods of
Reporting Pupil Progress to the Reading Achievement, School Attitude
and Self - Responsibility of a sample of Six grade Pupils," Difffertation
Abstracts International. 35 : 2043-A, October, 1974.

Ban, Chung - Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Education Testing
Service, Princeton, 1952. 32 p.

Flippo, Edwin B. Principles of personnel management. 2nd.ed., New York,
McGraw-Hill, 1966. 562 p.

Good, Carter V. Dictionary of Education. Prepared Under the Anspices
of Phidelta Kappa 2nd. New York, McGraw-Hill Book Company, Inc., 1963.

Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. New York, Harcourt Brace,
1963. 214 p.

Lawshe, C.H. Principles of Personal testing. McGraw-Hill Books, Company,
1966. 427 p.

- Mueller, Danial J. "Differences in Social Responsibility among various group of College Students" Differtation Abstracts International. August. Vol 31, No.2. 495 - B. 1969.
- Newcomb, Theodore M. Social Psychology. New York The Dryden Press, 1950. 223 p.
- Peck, R.F. and R.J. Havighurt. Child Development and Personality. John Willy & Sons Inc. New York, 1963. 237 p.
- Thurstone, L.L. Attitude Theary and Measurement. New York, John Willey and Sons, Inc., 1967.
- Triandis, Harry C. Attitude and Attitude Changs. p.3, New York, John Wiley and Sons, Inc., 1971.
- Zunich Micchael. "Development of Resposibility Perception of Lower and Middle Class Children," The Jour nal of Education Research. p. 947 Vol. 56, No.9. May - June 1963.

ကဏ္ဍ

ภาคผนวก ก

ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบทดสอบวัดเจตคติและความรับผิดชอบ

ตาราง 8 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ

ข้อที่	p	r	△	ข้อที่	p	r	△	ข้อที่	p	r	△
1	.73	.25	10.5	18	.66	.40	11.4	35	.30	.43	15.1
2	.29	.31	15.2	19	.62	.65	11.8	36	.50	.46	13.0
3	.76	.40	10.2	20	.64	.43	11.6	37	.33	.37	14.8
4	.64	.29	11.6	21	.48	.37	13.2	38	.62	.24	11.8
5	.67	.37	11.2	22	.45	.45	13.5	39	.37	.22	14.4
6	.59	.51	12.1	23	.25	.34	15.6	40	.24	.39	15.9
7	.71	.31	10.8	24	.59	.38	12.1	41	.46	.28	13.4
8	.41	.24	13.9	25	.38	.26	14.3	42	.21	.24	16.2
9	.48	.56	13.2	26	.34	.40	14.6	43	.35	.26	14.6
10	.78	.37	10.0	27	.30	.22	15.1	44	.59	.29	12.1
11	.22	.27	16.0	28	.24	.39	15.9	45	.47	.40	13.3
12	.45	.31	13.5	29	.46	.47	13.4	46	.43	.46	13.7
13	.54	.47	12.6	30	.32	.21	14.9	47	.59	.38	12.1
14	.61	.48	11.9	31	.41	.44	13.9	48	.64	.43	11.6
15	.54	.47	12.6	32	.39	.36	14.1	49	.70	.43	10.9
16	.49	.45	13.1	33	.64	.43	11.6	50	.54	.47	12.6
17	.59	.62	12.1	34	.38	.24	14.2				

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่น 0.7225

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	3.41	11	6.00
2	2.50	12	5.63
3	3.70	13	5.18
4	4.38	14	4.73
5	3.65	15	7.46
6	5.52	16	8.48
7	6.62	17	3.07
8	5.04	18	6.95
9	4.76	19	2.89
10	4.78	20	3.53

แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรฉบับนี้มีความเชื่อมั่น 0.8478

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	4.01	11	4.49
2	3.06	12	4.11
3	3.09	13	3.80
4	5.13	14	4.83
5	3.03	15	5.10
6	6.64	16	5.13
7	3.10	17	2.71
8	4.66	18	6.04
9	3.35	19	5.10
10	5.28	20	3.10

แบบทดสอบวัดความรับผิดชอบมีสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.7965

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร

แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร

แบบทดสอบวัดความรู้ความรับผิดชอบของนักเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
เรื่อง ความสำคัญของภาษาในกิจธุระโดยทั่วไป การเรียบเรียงข้อความง่าย ๆ
เพื่อเผยแพร่ และการรับทราบข่าวสารประเภทต่าง ๆ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้ทั้งหมด 50 ข้อ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 วัดความสามารถทางด้านการอ่าน 25 ข้อ ตอนที่ 2 วัดความสามารถทางการเขียน 25 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที
2. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวของแต่ละข้อในกระดาษคำตอบ

ตอนที่ 1 วัดความสามารถทางการอ่าน

1. สิ่งใดที่ใช้ในการติดต่อในกิจธุระเกี่ยวกับการดำรงชีวิตประจำวัน
 - ก. เงิน
 - ข. ภาษา
 - ค. จดหมาย
 - ง. สื่อมวลชน
 - จ. ยานพาหนะ
2. ข้อใดที่ไม่เกี่ยวกับขอบเขตของกิจธุระในการดำรงชีวิตประจำวัน
 - ก. การค้าขาย
 - ข. การไขว่คว้า 4
 - ค. การรับข่าวสาร
 - ง. การสังคมกับญาติมิตรและบุคคลอื่น
 - จ. การแสวงหาความเพลิดเพลินจากแหล่งต่าง ๆ

3. หน้าที่ในฐานะที่เป็นพลเมืองของรัฐที่ควรกระทำคืออะไร
 - ก. ช่วยเหลือภัยแก่ทุกข์ยากให้กัน
 - ข. รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม
 - ค. ปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับของบ้านเมือง
 - ง. รับฟังข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ เป็นประจำ
 - จ. จัดหาบริการกิจกรรมเพื่อความเพลิดเพลิน
4. ในการบริโภคอาหาร จำเป็นต้องรู้วิธีเลือกอาหารและรักษาคุณค่าอาหารไว้เป็นควรใช้วิธีใดที่สุด
 - ก. ต้ม
 - ข. ตู้น
 - ค. คอง
 - ง. นึ่ง
 - จ. ทอด

5. ภาษาที่สำคัญที่สุดในการสื่อสารคือข้อใด

- ก. คำพูด
- ข. กิริยาท่าทาง
- ค. ทิวทัศน์ทุกชนิด
- ง. เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ
- จ. ถูกทุกข้อที่กล่าวมา

6. กรณีใดที่แสดงว่า "ภาษาช่วยให้กิจธุระสำเร็จด้วยดี"

- ก. ผู้รับสารและผู้ส่งสารเป็นมิตรต่อกัน
- ข. ผู้รับสารได้ผลประโยชน์มากกว่าผู้ส่งสาร
- ค. ผู้ส่งสารได้ผลประโยชน์มากกว่าผู้รับสาร
- ง. ผู้รับสารและผู้ส่งสารเกิดความเข้าใจกัน
- จ. ผู้รับสารและผู้ส่งสารปฏิบัติตามไวยากรณ์

คำชี้แจง ให้ใช้ข้อความนี้ตอบคำถามข้อ (7) - (8)

ประกาศ

ผู้ที่จะไปทำหนังสือเดินทางไปต่างประเทศ (Passport) โปรดติดต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายออกหนังสือเดินทางไปต่างประเทศโดยตรง อย่าได้ติดต่อกับบุคคลภายนอก ขั้นตอนในการดำเนินการไม่ยุ่งยากอะไร เตรียมเอกสารให้ครบถ้วน ใ้ยื่นเรื่องราวพร้อมค่าธรรมเนียม ซึ่งขอได้จากประชาสัมพันธ์แผนกจัดทำหนังสือเดินทางโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใดๆ

7.สาระสำคัญของประกาศนี้ว่าอย่างไร

- ก. ขั้นตอนในการทำหนังสือเดินทางไม่ยุ่งยาก
- ข. การทำหนังสือเดินทางต้องเตรียมเอกสารให้พร้อม
- ค. การทำหนังสือเดินทางประชาสัมพันธ์จะช่วยให้สะดวก
- ง. การทำหนังสือเดินทางควรติดต่อกับเจ้าหน้าที่โดยตรง
- จ. การยื่นเรื่องราว

8. ข้อความใดเป็นการแสดงความคิดเห็น

- ก. เตรียมเอกสารให้ครบถ้วน
- ข. ยื่นเรื่องราวพร้อมค่าธรรมเนียม
- ค. อย่าได้ติดต่อกับบุคคลภายนอก
- ง. ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใดๆ
- จ. ขั้นตอนในการดำเนินการไม่ยุ่งยาก

คำชี้แจง ให้ใช้ข้อความในจดหมายนี้ แล้วตอบคำถามข้อ (9) - (11)

"ชนมบาลีน แบบไท...แบบไหน ?

กำแพงเพชร

คุณพลศรี

จินนี่คิดตามแผนมานานแล้วละ โดยที่ขอมางไม้ไผ่ขอมางแล้วแต่โอกาสที่จะซื้อไผ่จะ
อยากทราบวิธีทำชนมบาลีนแบบไทหรือคะ เพราะผมมีมะพร้าวมากคะ ทำกินเองแล้วไม่อร่อย
กรุณาตอบในหนังสือแบบเรียนด้วยนะคะ จะพยายามออกมาหาซื้อให้ไผ่คะนี้การส่งสารคนบ้านนอก
เดอะนะคะ จะไปเรียนก็อายุมากแล้ว

นับถือ

คนบ้านนอก

9. สารสำคัญของจดหมายฉบับนี้คืออะไร

- ก. ต้องการหนังสือฟรี
- ข. ต้องการวิธีทำชนมบาลีน
- ค. ต้องการตำราทำชนมบาลีน
- ง. ต้องการบอกสถานที่ขายขนม
- จ. ต้องการให้ขายมะพร้าวให้

10. คุณพลศรีน่าจะอาชีพเป็นอะไร

- ก. นักวาด
- ข. นักวิจัย
- ค. นักธุรกิจ
- ง. นักจัดรายการ
- จ. นักสังคมสงเคราะห์

11. จดหมายฉบับนี้จัดอยู่ในประเภทอะไร

- ก. จดหมายธุรกิจ
- ข. จดหมายส่วนตัว
- ค. จดหมายราชการ
- ง. จดหมายสมัครงาน
- จ. จดหมายสังคมธุรกิจ

คำชี้แจง ให้ใช้ข้อความนี้ตอบคำถามข้อ (12) - (14)

"ผมรู้สึกท้อใจมาก ๆ ในรัฐบาลปวปหลายคนพยายามแสดงความโกรธเกรี้ยวและ
บังคับความรับผิดชอบเรื่องฟาร์มแอคท์ อเมริกาลดราคาข้าวแย่งตลาดไทยข้ามทวีปอเมริกาและสถานทูต
ในนี้

พูดตามภาษาชาวบ้านก็ต้องเรียกว่ารัฐบาลโยนกลองใบใหญ่ใบนี้ได้ไกลเหลือเกิน คือโยน
ให้ลอยไปถึงอเมริกาให้นายเรแกนรับ"

12. ข้อความนี้มีลักษณะเป็นคำกล่าวประเภทใด ก. คำนิยาม ข. ตั้งสมมติฐาน ค. แนะนำ ง. บอกเล่า จ. ตักเตือน	14. ผู้เขียนต้องการเน้นในเรื่องอะไรเป็นสำคัญ ก. ภาวะทางเศรษฐกิจ ข. กฎหมายฟาร์มแอคท์ ค. ความเดือดร้อนของชาวนา ง. ความรับผิดชอบของรัฐบาล จ. ความสัมพันธ์ของไทยกับอเมริกา
13. "โยนกลอง" เป็นลักษณะพฤติกรรมคล้ายกับกรณีใด ก. ขอบฟ้า ข. ขวางงูให้พันคอ ค. ข่ายฉาเอาหนารอค ง. กลืนไม่เข้าคายไม่ออก จ. ชักน้ำเข้าลึก ชักศึกเข้าบ้าน	

คำชี้แจง ให้ใช้คำประพันธ์นี้ ตอบคำถามข้อ (15) - (17)

ประโยชนแห่งวงตามหาศาล
 นัยลับที่เปิดเผยหม่นเวียนวัย
 ไคลสมเพชเวทนาคนตาบอด
 เพ่งจันทาเจียนแตกเหล็กเป็นจุด
 นาเสียกายคนตาดีที่หวั่น
 หากกณตายเชือกขาดประกาศชวน

มโหฬารโลกหรรษมองดูได้
 ตาแจ่มใสอยู่เสมอเลิศเลอคุณ
 มีคตลอคทุกเวลาแสนวาววน
 ช่างทารุณมองมิเห็นล้าเคียดครวญ
 สดุดีกับเรือนกายสลายถวน
 ดวงตาควรช่วยคนโลกอนนชการ

15. ผู้แต่งมีจุดประสงค์เพื่ออะไร

- ก. สื่อข่าว
- ข. เล่าเรื่อง
- ค. แสดง คติชีวิต
- ง. แสดง ความรู้สึก
- จ. สรรเสริญเกียรติคุณ

16. น่าจะตั้งชื่อคำประพันธ์นี้ว่าอย่างไร

- ก. นาสังสารคนตาบอด
- ข. ประโยชน์ของดวงตา
- ค. ความหวังของคนตาบอด
- ง. มาบรีจากดวงตากันเถิด
- จ. คนตาดีควรช่วยคนตาบอด

17. ข้อความใดมีลักษณะเป็นคำขวัญที่สุด

ก. ประโยชนแห่งวงตามหาศาล	มโหฬารโลกหรรษมองดูได้
ข. ไคลสมเพชเวทนาคนตาบอด	มีคตลอคทุกเวลาแสนวาววน
ค. เพ่งจันทาเจียนแตกเหล็กเป็นจุด	ช่างทารุณมองมิเห็นล้าเคียดครวญ
ง. นาเสียกายคนตาดีที่หวั่น	สดุดีกับเรือนกายสลายถวน
จ. หากกณตายเชือกขาดประกาศชวน	ดวงตาควรช่วยคนโลกอนนชการ

คำชี้แจง ให้ใช้ข้อความนี้ แล้วตอบคำถามข้อ (18) - (20)

ห้ามมิให้เจ้าของรถ ผู้ขับขี่ ผู้เก็บค่าโดยสารเรียกให้คนขึ้นรถโดยส่งเสียงอื้ออึงหรือในลักษณะที่ก่อความรำคาญให้แก่ผู้โดยสารหรือผู้อื่น หรือคน ค้าง เห็นยาว นุคลาก คนหรือสิ่งของ เพื่อให้คนขึ้นรถบรรทุกคนโดยสาร

18. ข้อความนี้จัดเป็นสารประเภทใด

- ก. คำสั่ง
- ข. ขักชวน
- ค. แนะนำ
- ง. ตักเตือน
- จ. ประกาศ

19. คำใดมีความหมายไม่เข้าพวก

- ก. นุค
- ข. ค้าง
- ค. ลาก
- ง. ตอน
- จ. เห็นยาว

20. "ห้ามมิให้ เจ้าของรถผู้ขับขี่ ผู้เก็บค่าโดยสาร..." ข้อความที่ขีดเส้นใต้บอกพร่องทางการโฆษณาอย่างไร

- ก. ใช้คำกำกวม
- ข. ใช้คำฟุ่มเฟือย
- ค. ไม่มีกริยาสำคัญ
- ง. เรียงคำไม่ถูกต้อง
- จ. ใช้คำไม่เหมาะสมกับข้อความ

21. "ผมขอแนะนำคนกรุงให้หันมาปลูกผักสวนครัวลอยฟ้าจะดีกว่า"

ข้อสนับสนุนและข้อโต้แย้งข้อใดสมเหตุสมผลมากที่สุด

- ก. เห็นด้วย เพราะผักเป็นพืชที่ทุกคนทั่วโลกบริโภคเป็นประจำ
- ข. ไม่เห็นด้วย เพราะปัจจุบันค่าครองชีพสูงต้องลงทุน เอาเวลาไปทำอย่างอื่นดีกว่า
- ค. เห็นด้วย เพราะผักที่เราซื้อจากตลาดมีสารเคมีตกค้างอยู่มากเป็นอันตราย
- ง. เห็นด้วย เพราะเหมาะสำหรับคนที่ไม่มีที่ดินปลูกผัก ทุนรายจ่าย ประหยัดน้ำใช้
- จ. ไม่เห็นด้วย เพราะผักที่ขายตามท้องตลาดราคาถูก ซื้อสะดวกไม่เสียเวลาดูแลรักษา

22. คำว่า "น้ำใจ" มันสั้น แต่คนเริ่มสะกดไม่เป็นกันแล้วในโลกทุกวันนี้ ต่างคนต่างกอบโกยความสุขใส่ตน ที่มีอยู่แล้วก็เก็บให้มันสุขสนเขาไปอีก โอ้หาคัดขาดเสียจนไม่ว่าจะเกิดมาเป็นคนรวมโลกกับเขาเลย
จุดประสงค์ของผู้เขียนต้องการชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องอะไร
- ปัญหาของสังคมทุกวันนี้
 - ความขาดแคลนทางจิตใจ
 - ทุกคนต้องการความสุขใส่ตัว
 - ช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวย
 - ปัจจุบันคนเริ่มสะกดคำผิดมากขึ้น

คำชี้แจง ให้ใช้ข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ (23) - (24)

"ไม่ได้แต่งงาน เป็นโสด ญาติพี่น้อง เขาก็อยู่ภายนอกกันหมด ป้ายอยู่กรุงเทพฯ
ตัวคนเดียว ก็ทำมาตลอด ตั้งแต่เป็นกรรมกร ก่อสร้าง ทำมันทุกอย่าง จนมารับซื้อตัวจำนำ
นี่คอยสบายหน่อย ไม่เหนื่อยนัก รายได้ก็พออยู่ได้"

23. ความสำคัญของข้อความนี้คืออะไร ชีวิตนี้ยังมีความหวัง คนเราเกิดมาต้องต่อสู้ การต่อสู้ย่อมมีแพ้และชนะ คนเราเกิดมาต้องมีอุปสรรค ไม่มีสิ่งใดที่คนเราทำไม่ได้	<p>24. "ทำมันทุกอย่าง" ในที่นี้แสดงว่าผู้พูดเป็น
คนอย่างไร</p> <ol style="list-style-type: none"> อวดตน ยึดมั่น แก่งัดหา ไม่กลัวอะไร คล่องแคล่ว |
|--|--|

ตอนที่ 2 วัดความสามารถทางการเขียน

25. การเรียบเรียงข้อความใดเป็นอันดับแรก จากวิธีการถูกไฟฟ้ารอกชีวิต ถ้าจุ่มติดถูกวิธี
- ก. ตั้งไฟปากกา แล้วบีบจุ่มไว้
 - ข. สอดนิ้วหัวแม่มือจับขากรไกรกลาง
 - ค. ถาอาปากคนเจ็บไม่ได้เป่าลมเข้าทางจมูกแทน
 - ง. เป่าปากติดต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะถึงมือแพทย์
 - จ. ทานปากปิดปากคนเจ็บให้สนิท เป่าลมเข้าเป็นจังหวะ
26. ในการเขียนประกาศของทางราชการ สิ่งใดที่ต้องเขียนอันดับแรก
- ก. เรื่องที่ประกาศ
 - ข. ผู้ที่อ่านาจะประกาศ
 - ค. เนื้อความที่ประกาศ
 - ง. วันเดือนปีที่ประกาศ
 - จ. ชื่อหน่วยงานที่ประกาศ
27. สิ่งใดไม่ใช่หลักสำคัญในการเขียนคำชักชวน
- ก. มีเป้าหมายและสรุปท้าย
 - ข. แยกข้อความเป็นข้อ ๆ
 - ค. ชักชวนด้วยความจริงใจ
 - ง. ชี้ให้เห็นโทษและประโยชน์
 - จ. ภาษาที่ใช้เชิงวิงวอนหรือร้อง
28. สิ่งใดที่ควรคำนึงถึงที่สุดเมื่อเขียนจดหมายสมัครงาน
- ก. สะกดคำให้ถูกต้อง
 - ข. ใ้ช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักภาษา
 - ค. เลือกใช้กระดามและของอย่างประณีต
 - ง. ควรพิมพ์ดีด ยกเว้นระบุให้เขียนด้วยลายมือ
 - จ. ควรพิถีพิถันเนื้อความในจดหมายและแบบฟอร์ม
29. ข้อความใดไม่จำเป็นในการเขียนประกาศรับสมัครงานเรื่องนี้
- ก. จบปริญญาตรีอายุ 28 ปีขึ้นไป
 - ข. ผู้ที่ไม่มียาประจำทำไม่ตองสมัครไป
 - ค. สนใจส่งรายละเอียด รูปถ่ายที่ ๒๕.120
 - ง. มีเวลาวางจากงานประจำวันละ 2 - 3 ชม. ในช่วงเย็น
 - จ. เฉพาะผู้ที่ทำงานประจำทำอยู่แล้ว และต้องการหารายได้พิเศษ
30. จากข้อ (29) ข้อความที่ไม่จำเป็นในข้อที่ (29) ควรตัดออก ควรจะเพิ่มข้อความใดแทน
- ก. ไม่จำกัดเพศ
 - ข. ไม่จำกัดอาชีพ
 - ค. มีมนุษยสัมพันธ์ดี
 - ง. ไม่ตองสอบแข่งขัน
 - จ. สมัครภายในวันที่ 25 กรกฎาคม 2529

31. ทัศนคติที่มีต่อการทำงานที่ควรใช้ในส่วนแรกคืออะไร

- ก. ประสิทธิภาพ
- ข. จุดมุ่งหมายของการ
- ค. เหตุผลที่สนใจงานตำแหน่งนี้
- ง. อ้างอิงถึงชาวการรับสมัครงาน
- จ. ความสามารถพิเศษและประสบการณ์

คำชี้แจง จากข้อ (32) - (37) ให้กาเครื่องหมาย * ทั้ข้อที่ผิด

32. ก. พยาธิ

ข. มลนิธิ

ค. โลกนิธิ

ง. อนุญาติ

จ. อุดมภูมิ

33. ก. เหตุการณ์

ข. แผนการณ์

ค. พฤติการณ์

ง. ประสบการณ์

จ. ยามรักษาการณ์

34. ก. ไฟซ์อ

ข. คิวโน

ค. เสือเซ็ค

ง. รนเมเคก

จ. เซนตชอ

35. ก. สัมมนา

ข. กอปรควย

ค. แทรกแซง

ง. ปฏิสันถาน

จ. บุคลิกภาพ

36. ก. สังสรรค์

ข. ยอมเยาว

ค. ผลิตภัณฑ์

ง. กรรมสิทธิ์

จ. เจตนารมณ์

37. ก. ชุรกิจ

ข. กิจธุระ

ค. กรณียกิจ

ง. กิจลักษณะ

จ. รัฐวิสาหกิจ

38. ข้อใดที่ใช้คำไม่เหมาะสมกับข้อความ
- ผมขอยืมปากกาของคุณสักครู่เถอะ
 - ผมขอรบกวนปากกาของคุณสักครู่เถอะ
 - ขอยืมรถของคุณหน่อยเถอะ ผมมีธุระด่วนจริง ๆ
 - ถ้าผมขอลงข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ของคุณ คุณจะชดเชยไหม ?
 - ผมต้องรบกวนคุณเสียแล้ว ขอให้ผมยืมปากกาสักครู่เถอะ
39. ควรจะใช้คำว่า กรุณา แทนคำว่า โปรด ในข้อใด
- โปรดเทียบเวลา
 - โปรดระวังคนลวงกระเป๋
 - โปรดไปรับเงินรางวัลโดยด่วน
 - โปรดเงี่ยบเงอะ ผมกำลังอ่านหนังสือ
 - โปรดอย่าเป็นอัยวะใด ๆ ออกไปนอกกรณ
40. ประโยคใดใช้คำอาการนามโดยไม่จำเป็น
- ทุกคนควรทำความดี
 - เป็นการดีแล้วที่เธอไม่ทำเช่นนั้น
 - ความตายเป็นสิ่งที่ทุกคนเลี่ยงไม่ได้
 - เขามีความสนใจในหนังสือเล่มนี้มาก
 - การตายของคุณพอทำให้นาย ก เศร้าโศกมาก

41. หัวข่าวใดที่ใช้ข้อความกำกวม
- วัยรุ่นใจเด็ดโดนรวมพื้นที่
 - ทหารรับเสียหตุข้อแฉ่ง
 - จับ 3 ขี้ขี้รังไรรานทอง
 - ชาวบานเหยียบกับระเบิดคัม
 - พ.ศ.ค. ยางแตกรถคว่ำสาหัส
- จากข้อ (42) - (48) ควรใช้คำในข้อใดเติมลงในช่องว่างจึงเหมาะสมกับข้อความที่สุด
42. ฟุตบอลรอบชิงชนะเลิศ คุณเน้นชนัดเจ้าหน้าพยายาม _____ เพาไรก็ไมไ่ผล
- กัน
 - กักกัน
 - กักกัน
 - ขัดขวาง
 - กีดขวาง
43. ความรเป็นสิ่งที่ไม่วันหคหายไ่ _____ จะเพิ่มคั้นเรื่อย ๆ
- กัน
 - และ
 - มีแต่
 - เพราะ
 - นอกจาก

44. การที่นักเรียนได้อีกทักษะทั้ง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยอยู่เสมอ ๆ เป็น การเพิ่ม___ในการใช้ภาษาของนักเรียนด้วย
- คุณภาพ
 - เอกภาพ
 - สถานภาพ
 - สมรรถภาพ
 - ประสิทธิภาพ
45. ผู้ว่าการจังหวัดพะเยาขอเงินจำนวนหนึ่งแสนบาทที่ได้รับจากการจัดงานการกุศล ___ นายกรัฐมนตรี
- กับ
 - แก่
 - แด่
 - ต่อ
 - ให้
46. ในปีหนึ่ง ๆ ___ ต้องสูญเสียทรัพย์สินเป็นจำนวนมากเนื่องจากอุบัติเหตุร้ายแรงอย่างไม่ระมัดระวัง
- ราษฎร
 - มหาชน
 - พลเมือง
 - ประชาชน
 - ประชากร
47. เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความต้องการอีก___หนึ่ง คือให้ราษฎรร่วมมือกับทางราชการ สอดส่องดูแลพฤติกรรมที่ทั้งหลายเป็น การจัดการโครงการให้ลุล่วง
- อัน
 - สิ่ง
 - อย่าง
 - ประการ
 - ลักษณะ
48. เจ้าหน้าที่ตำรวจ___หาสาเหตุจากการที่เครื่องบินตก
- ชักใช้
 - ไต่สวน
 - สืบสวน
 - สืบถาม
 - สอบถาม
49. จากข้อความที่กำหนดให้ ให้จัดเรียงลำดับข้อความประกาศทั้งหมดเสียใหม่ เพื่อให้อ่านได้ความติดต่อกันเป็นเรื่องราว เกี่ยวกันที่ถูกต้องตามหลักการ เขียนที่ข้อความ
- คิวพิเศษ
 - ทุกวิชาเพื่อสอบเข้า
 - กระทรวงการต่างประเทศ
 - โดยคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ
 - เปิด 30 มิถุนายน 2529

ข้อใดที่จัดเรียงลำดับข้อความประกาศถูกต้อง

ก. 1 - 4 - 3 - 2 - 5

ข. 1 - 2 - 3 - 4 - 5

ค. 1 - 2 - 4 - 3 - 5

ง. 3 - 1 - 2 - 4 - 5

จ. 4 - 3 - 1 - 2 - 5

50. ข้อใดเมื่อเข้ามาทอทายพิเศจะไม่ได้ใจความ

ก. ทุกริษาเพื่อสขเขา

ข. กระทรงกรทวงประเทศ

ค. โดยคณาจารย์ผู้เขวชาญ

ง. เบิก 30 มิถนายน 2529

จ. ไม่ไดทุกขอทกลวมท

แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงในความรู้สึกของนักเรียน

จากข้อ 1 - 20 ภาษาไทยเพื่อกิจธุระเป็นวิชาที่

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	น่าสนใจ					
2	ไม่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของนักเรียนเลย					
3	ช่วยใหญ่เรียนฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4	ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์					
5	ช่วยให้การสื่อสารของนักเรียนดีขึ้น					
6	มีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น					
7	มีความละเอียดรอบคอบในการใช้ภาษามากขึ้น					
8	ช่วยเพิ่มพูนทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น					
9	มีส่วนช่วยทำให้เรียนวิชาอื่น ๆ ได้ผลดี					
10	ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้					
11	ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
12	นักเรียนต้องการให้หมดชั่วโมงโดยรวดเร็ว					
13	นักเรียนไม่ชอบไปเรียน					
14	นักเรียนชอบอธิบายความรู้ที่ได้นี้ให้เพื่อน ๆ ฟัง					
15	นักเรียนต้องการให้ทุกคนมีโอกาสเรียน วิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร					
16	นักเรียนต้องการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อกิจวัตรใหม่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้					
17	นักเรียนมีความรู้สึกไม่มั่นใจที่จะเรียน วิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรให้ได้					
18	นักเรียนมีความภูมิใจที่มีโอกาสเรียนวิชา ภาษาไทยเพื่อกิจวัตร					
19	นักเรียนได้วัดความสามารถในการใช้ภาษา ของตน เมื่อได้เรียนวิชาภาษาไทย เพื่อกิจวัตร					
20	นักเรียนมักทำงานอื่นมาทำในชั่วโมงเพราะ คิดว่าการทำงานอื่นจะคุ้มค่ากว่า					

แบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้ นักเรียนจะต้องตอบคำถามตามที่กำหนดให้ทำทุกข้อให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด คำตอบที่นักเรียนเลือกตอบในแต่ละข้อนั้นไม่มีข้อถูกหรือข้อผิดอย่างแท้จริง
2. แบบทดสอบชุดนี้มี 20 ข้อ เป็นแบบสถานการณ์ ในแต่ละสถานการณ์มีคำถามให้นักเรียนตอบ 1 คำถาม มีคำตอบให้เลือกตอบ 3 คำตอบ แต่นักเรียนต้องเลือกตอบเพียงข้อเดียวเท่านั้น
3. ในการทำตอบมีกระดาษคำตอบมาให้แล้วโดยเฉพาะ อย่าขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้
4. วิธีทำตอบ ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ลงในช่อง ก ข หรือ ค ซึ่งตรงกับข้อเลือกที่นักเรียนเลือกตอบในแต่ละข้อคำถาม

14. ผู้เป็นครูที่จะต้องออกไปรายงานหน้าชั้นในวันพรุ่งนี้ แต่วันนี้มีเรื่องสะเทือนใจมากจนไม่อยาก
พบผู้ใด จึงไม่ไปโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นครู จะทำเช่นนี้หรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ
15. สมเกียรติได้รับเลือกเป็นผู้อำนวยการประจำวันของมหาวิทยาลัยไทย ซึ่งเขาจะต้องฝึกซ้อม
ตอนเย็นทุกวัน เขาคิดว่าเป็นการเสียเวลาของตนเอง จึงปฏิเสธไม่รับตำแหน่งนี้ ถ้านักเรียน
เป็นสมเกียรติ จะทำเช่นนี้หรือไม่
16. วิชัยมีเรื่องทะเลาะกับพิชิต ซึ่งเป็นนักเรียนคนละโรงเรียนกัน ต่างฝ่ายต่างก็ชักชวนพรรคพวก
นัดตีกัน บุญส่งทราบเรื่องเกรงว่าจะเกิดความเสียหายแก่หลาย ๆ ฝ่าย จึงนำเรื่องไปแจ้ง
ให้ครูทราบ เพื่อจะค้นหาทางระงับเสีย ถ้านักเรียนเป็นบุญส่ง จะทำเช่นนี้หรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ
17. จำปาจะสอบวิชาภาษาไทยพรุ่งนี้ แต่ยังดูตำราไม่จบ เกิดความกังวลใจกลัวจะสอบตกและ
ในวันนี้เป็นวันประชุมผู้สมัคร เขารับการเลือกตั้งคณะกรรมการนักเรียน ซึ่งเขาก็เป็นหนึ่งใน
ในจำนวนผู้สมัคร ถ้าไม่ไปจะเสียสิทธิ จึงตัดสินใจไปโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นจำปาจะไป
หรือไม่
ก. ไป ข. ไม่ไป ค. ไม่แน่ใจ
18. ในการเลือกตั้งหัวหน้าชั้น เพื่อน ๆ ได้เลือกอุดมเป็นหัวหน้า เมื่ออุดมได้รับตำแหน่งนี้ เขาก็
พยายามทำหน้าที่อย่างดีที่สุด และการเรียนก็ไม่ให้เสีย จนได้รับคำชมจากครู ทอมานักเรียน
คนอื่นมักถูกกล่าวหาว่าติดเพื่อนจากครู และให้เอาแบบอย่างอุดม ทำให้เพื่อน ๆ เริ่มไม่พอใจ
การกระทำของอุดม อุดมไม่สบายใจจึงตัดสินใจลาออกจากการเป็นหัวหน้า ถ้านักเรียนเป็นอุดม
จะทำเช่นนี้หรือไม่
ก. ทำ ข. ไม่ทำ ค. ไม่แน่ใจ

19. ยานีทำการบ้านไม่เสร็จตามเวลาที่ครูกำหนดส่งภายในวันนี้ เธอคิดว่าถ้าบอกครูขอส่งงาน
เท่าที่ทำได้จะไม่ถูกหักคะแนน แต่ถ้าทำให้สำเร็จถึงแม้จะส่งทีหลัง ก็จะเกิดการเรียนรู้
เธอจึงตัดสินใจเลือกประการหลัง ถ้านักเรียนเป็นยานี จะทำเช่นนี้หรือไม่

ก. ทำ

ข. ไม่ทำ

ค. ไม่แน่ใจ

20. หัวหน้าหน่วยงานให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มทำ สภาผู้เฒ่างานชิ้นหนึ่ง เขาเห็นว่าเป็นงานที่ไม่เหมาะ
กับความสามารถของเขา ทำแล้วจะได้ผลงานที่ไม่ดี ถ้าเขาบอกหัวหน้าให้มอบงานชิ้นนี้ให้
ผู้อื่นทำก็ยอมทำได้ แต่เพื่อนจะโค่นสำเร็จดูผลงานตามจุดประสงค์ เขาก็ยินดีรับทำและคิดว่า
จะพยายามทำให้ดีที่สุด ถ้านักเรียนเป็นสภาผู้เฒ่าจะยอมรับทำงานชิ้นนี้หรือไม่

ก. ทำ

ข. ไม่ทำ

ค. ไม่แน่ใจ

ภาคผนวก ก

แผนการสอนแบบขี้นกเคท
แผนการสอนตามคู่มือครู

แผนการสอนแบบซินคิเคท

เรื่อง ความสำคัญของภาษาในกิจกรรมโดยทั่วไป

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจกรรม (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

เนื้อหา ความหมายของกิจกรรมและธุรกิจ

ความกึกรวบยอก

กิจกรรมกับธุรกิจมีความหมายแตกต่างกันตามจุดประสงค์ของผู้กระทำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. อธิบายความหมายของ คำกิจกรรมและธุรกิจได้ถูกต้อง
2. ยกตัวอย่างการกระทำที่เป็นกิจกรรมและธุรกิจได้ถูกต้อง
3. อธิบายแสดงความคิดเห็นในกรณีตัวอย่างที่กำหนดให้ได้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจกรรม
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. บัตรกำหนดงานและกรณีตัวอย่าง
4. พจนานุกรม 6 เล่ม
5. แผนเกม 41 แผน

วิธีดำเนินการ

ก. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูแจกแผนเกมให้นักเรียนทุกคนเล่นเกมจับวงเข้าคอกใช้เวลา 1 นาที ครูและนักเรียนสนทนาซักถามถึงกิจวัตรของนักเรียนในแต่ละวันมีอะไรบ้าง

ข. ขั้นกิจกรรม

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 6 - 7 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มเลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม

2. ให้เลขานุการกลุ่มมารับชุดการเรียนรู้การสอน

3. แต่ละกลุ่มประชุมวางแผนงานและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

4. ให้ทุกกลุ่มดำเนินการศึกษา ค้นคว้า ปรัชญา และอภิปรายภายในกลุ่มของตน

5. แต่ละกลุ่มเก็บรวบรวมข้อมูล ประเด็นสำคัญ ๆ ตามบัตรกำหนดงานและเขียนรายงานกลุ่ม

6. หัวหน้ากลุ่มแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้น

7. เปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นซักถามและเสนอความคิดเห็น

8. ครูสรุป ให้คำแนะนำ และอธิบายเพิ่มเติมในประเด็นที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึง และแก้ไขในจุดที่บกพร่อง

9. ให้นักเรียนจดบันทึกความรู้เพิ่มเติมในสมุดของนักเรียน

กิจกรรมนอกเวลาเรียน

ให้นักเรียนไปหาความหมายของศัพท์ที่กำหนดให้ รับฟังข่าวสารประจำวันจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

การประเมินผลการเรียน

1. จากการตอบคำถาม

2. จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

3. สังเกตพฤติกรรมจากการทำงานกลุ่ม การอภิปรายแสดงความคิดเห็น และการรายงาน

บัตรกำหนดงาน

ให้นักเรียนอ่านหนังสือและเอกสารประกอบการเรียนต่อไปนี้

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ หน้าคำชี้แจง
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. กรณียกอย่าง เรื่อง "สุชาติ"
4. พจนานุกรม หน้า 97, 418

ให้นักเรียนตอบคำถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นในคำถามต่อไปนี้

1. กิจธุระกับธุระกิจ สองคำนี้มีความหมายเหมือนกันหรือต่างกันจงอธิบายให้เข้าใจ

2. กิจธุระประจำวันของ จรด ศรีสง่า มีอะไรบ้าง ให้ตอบเป็นข้อ ๆ
3. จรด ศรีสง่า มีอาชีพอะไร
4. เถาแก่ในเรื่องนี้ประกอบอาชีพอะไร ควรใช้คำใดในภาษาเขียนที่

ถูกต้องแทนคำว่า เถาแก่

5. ให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์ต่อไปนี้

พุ่มเฟือย	คุณภาพ
ประสิทธิผล	สมรรถภาพ
ประสิทธิภาพ	สัณนิบาต

ชีวิต

"ถ้าเราอดทน สักวันหนึ่งทองสำเริง"

จรัส ศรีสง่า เด็กสาววัย 21 จากพิจิตร เธอมีความคิดอย่างนั้น นับแต่หย้ายายมาอยู่กรุงเทพฯ หลายต่อหลายปีผ่านมา ก็ยังงานรองรับอยู่เรื่อย ๆ มาคือ "ชวยงานบ้าน" ซึ่งบ้านแต่ละบ้านก็ไม่เหมือนกัน แต่ก่อนเธอชวยงานบ้านแถวแถมหนึ่งอยู่แถวฝั่งธนพทของทำงานแบบรานคา เจ้าของร้านจะคุคาเมื่อไม่ถูกใจ เธอทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้จกจำไว้ในใจเรื่อยมา เพราะมีความหวังอยู่ว่า จะใช้เวลาในช่วงเย็นของแต่ละวันไปเรียนหนังสือ

และจากการที่เธอผ่านขั้นตอนทองเห็นคเห็นอยกับงานบ้านหลังหนึ่ง ก็มาอยู่บ้านหลังหนึ่ง หลังไหนก็อย่าไปรู้เรื่องของเธอเลย เจ้าของบ้านไม่มีอะไรมากมายให้ทองเห็นคเห็นอย เพียงแต่ชักเสื่อมาของคนที่ทำงาน 4 - 5 คน และรีดทวัน ใช้กดทำความสะอาดบ้านทั้ง 4 ชั้น คอยดูแลเด็กเล็กอีกคน ดูแลงานในครัวด้วย และก็ชวยงานทุกอย่างเท่าที่เขาคจะเรียกให้สอยจนกระทั่งเย็นนั้นแหละ เธอจึงจะเก็บทุกอย่างให้เขาให้เขาทาง เปลี่ยนชุดเป็นนักศึกษาภาคค่ำของโรงเรียนชื่อดังแห่งหนึ่ง แถวบางรัก อยู่รวมกับเพื่อน ๆ นักศึกษาอื่น ๆ ริมเบ้องหลังทาง ๆ กันออกไปอีก โดยไม่ว่าใครก็ไม่รู้เลยว่าเธอต้องเห็นคเห็นอยขนาดไหนกว่าจะมาเป็นนักศึกษภาคค่ำอยู่ที่นั่น ในชั้นมัธยมปีที่ 3

"หนูคิดว่า อดทนอีกเพียงไม่นานหนูก็จะสามารถมีงานดี ๆ ทำ และมีโอกาสเรียนสูงขึ้นได้ ที่อยู่ในบ้านชวยงานทาง ๆ ใด ไม่หนักใจแม้ว่าจะเหนื่อยบ้าง เพราะเจ้าของบ้านมีน้ำใจกับหนูมาก คืออยู่กับแบบที่แบบน้องในครอบครัว ถ้าหนูไม่ชวยงานบ้านก็ไม่มีใครเจ้าของบ้านกับหนูมีความเห็นอกเห็นใจกับพ่อสมควรละ แถวบางที่หนูก็เหนื่อยและมีเวลาเรียนน้อย ก็ต้องพยายามใช้เวลาว่างกินเอามาง เพื่อไม่ให้งานบ้านที่หนูรับผิดชอบอยู่เสียไป หนูคิดว่าคงมีอีกหลาย ๆ คนที่ทองทอดูชีวิตทาง ๆ กัน แต่ถ้าเพื่ออนาคตแล้ว คงจะไม่ทำให้ทองรู้สึกทอแท เพราะถึงอย่างไรมันก็ต้องมีสักวันหนึ่งที่เราก

สำเร็จ และสิ่งต่าง ๆ ในวันนี้มันก็กลายเป็นอดีตไปแล้ว"

จากการที่ได้มีโอกาสพบเธอเพียงไม่นานนัก จึงคิดว่าเธอเป็นชีวิตอีกรูปแบบหนึ่งที่ไม่ยอม
พ่ายแพ้ต่อชีวิต และมุ่งมั่นต่อการพัฒนาการให้กับตัวเอง แนวทางอยู่ในฐานะของคนทำงานบ้าน
ซึ่งถือได้ว่านิยมว่าใจมากกว่าใครต่อใครอีกหลายคน ที่ปล่อยให้เวลาไหลผ่านไปโดยไม่ได้อะไร
พัฒนาตัวเองแม้สักน้อยอย่างนาเสียดาย

"หนูคิดว่า เมื่อเรียนจบทางด้านธุรกิจแล้วนะคะ จะทำงานบริษัทเอกชนคะ" เธอตอบ
ให้เราเห็นถึงความมุ่งมั่นในใจ ขณะนั่งทำการบ้านอยู่...

เมื่อคนไม่ยอมแพ้ ก็จะไม่แพ้ อย่างน้อยก็ใจตัวเอง

คาบที่ 2

เรื่อง ความสำคัญของภาษาในกิจธุระโดยทั่วไป

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

เนื้อหา ขอบเขตของกิจธุระโดยทั่วไป

- กิจธุระเกี่ยวกับการดำรงชีวิตประจำวัน
- กิจธุระเกี่ยวกับงานอาชีพ

ความคิดรวบยอด

กิจธุระในชีวิตประจำวันของคนเราจะหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงอยู่ในเรื่อง การรับข่าวสาร การใช้ปัจจัยดี การสังคม การแสวงหาความเพลิดเพลิน งานอาชีพ และการปฏิบัติหน้าที่พลเมือง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. อธิบายขอบเขตของกิจธุระโดยทั่วไปได้ถูกต้อง
2. บอกเหตุผลได้ถูกต้องจากปัญหาที่กำหนดให้
3. วิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. บัตรกำหนดงานและกรณีตัวอย่าง
4. รูปภาพเกี่ยวกับกิจธุระและธุรกิจ 4 ภาพ

วิธีดำเนินการ

ก. ชื่อนำเข้าสู่บทเรียน ครูและนักเรียนสนทนาซักถามถึงข่าวสารที่ได้รับฟังจากสื่อมวลชน ข่าวที่กำลังได้รับความสนใจ ครูให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วซักถาม เพื่อทบทวนเรื่องกิจวัตรและธุรกิจ

ข. ขั้นตอนกิจกรรม

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 6 - 7 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มเลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม

2. ให้เลขานุการกลุ่มรับผิดชอบการเรียนการสอน

3. แต่ละกลุ่มประชุมวางแผนงานและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเพื่อปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

4. ให้ทุกกลุ่มดำเนินการศึกษาค้นคว้า ปรึกษา และอภิปรายภายในกลุ่มของตน

5. แต่ละกลุ่มเก็บรวบรวมข้อมูล ประเด็นสำคัญ ๆ ตามบัตรกำหนดงาน และเขียนรายงานกลุ่ม

6. ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้น

7. เปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นซักถามและเสนอความคิดเห็น

8. ครูสรุป ให้คำแนะนำ และอธิบายเพิ่มเติมในประเด็นที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึง และแก้ไขในจุดที่บกพร่อง

9. ให้นักเรียนจดบันทึกความรู้เพิ่มเติมในสมุดของนักเรียน

กิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียน

ให้นักเรียนทำการบ้านแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน หน้า 5 ข้อ 1 - 5

การประเมินผลการเรียน

1. จากการตอบคำถาม

2. การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

3. สังเกตพฤติกรรมจากการทำงานกลุ่ม การอภิปราย และการรายงาน

บัตรกำหนดงาน

ให้นักเรียนอ่านหนังสือและศึกษาเอกสารประกอบการเรียนต่อไปนี้

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจวัตร หน้า 1 - 3
2. หนังสือสังคมศึกษา ม.2 หน้า 2
3. กรณีตัวอย่างเรื่อง "เพ็ญวนเล็ก"
4. เอกสารประกอบการเรียน

ให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามและอภิปราย แสดงความคิดเห็นในปัญหาต่อไปนี้

1. ขอบเขตของกิจวัตรโดยทั่วไปคืออะไรบ้าง
2. การรับทราบข่าวสารที่รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ นำข้อดีได้จากสื่อมวลชนประเภทใดบ้าง
3. การที่คนถูกเก็บประหวัง เฝ้า ขวางปาดรภัยเป็นการกระทำที่ดีหรือไม่ดีอย่างไร ถ้าไม่ดีที่ถูกควรทำอย่างไร
4. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้เกิดผลกระทบต่ออาชีพอะไรมากที่สุด
5. ถ้านักเรียนเป็นชาวภูเก็ต เห็นควยหรือไม่เห็นควยกับการสร้างโรงงานแทนหาดลิ้น โท เหตุผล แสดงความคิดเห็น
6. ทำการบ้านแบบฝึกหัดท้ายบทหน้า 5 ขอ 1 - 5

เพ็ญมานเล็ก

วันนี้ "เพ็ญมานเล็ก" ค่อนข้างจะพิเศษกว่าทุกครั้ง เพราะเรามีแขกรับเชิญเป็นสิบ
เซียวละ บังเอิญ "เพ็ญ" ได้มีโอกาสตระเวนไปถึง จ.นครนายก แล้วก็ได้ไปเจอกับเพื่อน ๆ
กลุ่มนี้ที่โรงเรียนอนุบาลนครนายก เลยจับมาคุยกันซะเลย

- เรียนอยู่ชั้นอะไรคะ

ป.4 คะ มีคนนี้ (น้องตัวเล็ก) อยู่ ป.2 คนเดียวคะ

- อ่านหนังสือพิมพ์บางหรือเปล่า

เจ็บบ.....บางคนตอบไม่ได้ อ่าน แต่จะอ่านเฉพาะวันที่คุณครูสั่ง

ให้ออกมารายงานข่าวหน้าห้องคะ

- แล้วตอนนั้นข่าวอะไรที่น่าสนใจบ้าง

เรื่องภูเก็ทใจ

- ภูเก็ทใจอะไร เอาไหนลองเล่าให้ฟังซิ

เจ็บบ.....ไม่มีใครเล่าได้แต่ยิ้มไปยิ้มมา.....ก๊าวจะได้อุญจนาหล้าคือ

ค.ญ.ปิยะฉัตร คำแพง เป็นคนเล่าให้ฟังว่า กอ เขาเอาโรงงาน.....

โรงงานอะไรไม่ทราบ (แทนพาดัม).....มีคนมาประท้วง (ใครเป็นคนประท้วง)

ไม่ทราบคะ.....(แล้วยังใจอีก).....คุณครูรีบไปทำเวรแล้วคะ (เอาให้เพื่อน ๆ

ช่วยกันเล่าต่อ.....แล้วยังใจอีกคะ).....หนูดูจากข่าวใน ที.วี.มีการเผา

โรงแรมของอาหารถั่วกระจก คนโทรศัพท์ไปขอความช่วยเหลือจากตำรวจตั้ง

5 คน เขามองว่าไม่มีใครมา พอตำรวจมาก็นับดูเฉย ๆ ในที่สุดคนในโรงแรมก็

ต้องช่วยกันดับไฟ.....นากลัวคะ

- คุณครูแล้วรู้สึกยังไงบ้าง รู้จักเมืองภูเก็ทมั๊ย

รู้จักครับ อยู่ทางภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ทำแบบนี้ธรรมชาติก็เสียหาย

นักท่องเที่ยวฝรั่งไม่กล้ามาเที่ยว เราก็เสียรายได้ที่เราเคยได้ไป (จริง ๆ

มันมากกว่าที่หนูคิดทั้งหลายรอบเท่าเชียวหนุ)

วันนั้น "เทพ" ถามเพื่อน ๆ ว่า ถ้าเกิดเหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้นจะทำอย่างไร หลายคนบอกวาทองแจ่งตำรวจกณ บางคนอาจจะดูเอง (จะไหวเรอ.....) แต่สรุปแล้ววาทองทุกคนไม่อยากจะให้เกิดเรื่องเช่นนั้นอีก ไม่ว่าจะเป็นญาติ หรือคนรัก หรือที่ไหน ๆ ก็ตาม

คาบที่ 3

เรื่อง ความสำคัญของภาษาในกิจกรรมโดยทั่วไป

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจกรรม (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

เนื้อหา กิจกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพลเมือง

ความคิดรวบยอด

ในฐานะที่บุคคลทุกคนเป็นพลเมืองของรัฐย่อมมีหน้าที่ร่วมกันปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับของบ้านเมือง กฎระเบียบสมมติของส่วนรวม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนจบเรื่องนี้แล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. ยกตัวอย่างกิจกรรมที่เป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติในฐานะเป็นพลเมืองได้อย่างน้อย 5 อย่าง
2. ตัดสินแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้เรื่อง เขาแฉ่งออกเหล็กตลาดเพชรรัตนได้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจกรรม
2. หนังสือสังคมศึกษา ชั้นม.2
3. เอกสารประกอบการเรียน
4. บัตรกำหนดงานและกรณีตัวอย่าง

วิธีดำเนินการ

ก. ชื่อนำเข้าสู่บทเรียน ครูและนักเรียนสนทนาซักถามในเรื่องกฎหมายระเบียบข้อบังคับที่นักเรียนปฏิบัติอยู่

ข. ชนกิจกรรม

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 6 - 7 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มเลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม

2. ให้เลขานุการกลุ่มรับผิดชอบการเรียนการสอน
3. แต่ละกลุ่มประชุมวางแผนงานและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเพื่อปฏิบัติงานตามที่ได้รับ

มอบหมาย

4. ให้ทุกกลุ่มดำเนินการศึกษาค้นคว้า ปรัชญา และอภิปรัชญาในกลุ่มของตน
5. แต่ละกลุ่มเก็บรวบรวมข้อมูล ประเด็นสำคัญตามบัตรกำหนดงานและเขียน

รายงานกลุ่ม

6. ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้น
7. เปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นซักถามและเสนอความคิดเห็น
8. ครูสรุป ให้คำแนะนำ อภิปรัชญาเพิ่มเติมในประเด็นที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึง

และแก้ไขจุดบกพร่อง

9. ให้นักเรียนจดบันทึกความรู้เพิ่มเติมในสมุดของนักเรียน

กิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียน

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทหน้า 5 ข้อที่ 15 - 18

การประเมินผลการเรียน

1. จากการตอบคำถาม
2. จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
3. สังเกตพฤติกรรมจากการทำงานกลุ่ม การอภิปรัชญา และการรายงาน

บัตรกำหนดงาน

ให้นักเรียนอ่านหนังสือและเอกสารประกอบการเรียนต่อไปนี้

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจวัตร หน้า 3
2. หนังสือสังคมศึกษา ม.2 หน้า 254 - 262
3. เอกสารประกอบการเรียน
4. กรณีตัวอย่างเรื่อง เขาแผงนอกเหล็กตลาดเพชรรัตน

ให้นักเรียนตอบคำถาม อภิปราย และแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่อไปนี้

1. บุคคลที่เป็นเจ้านานมีหน้าที่อย่างไรบ้าง
2. ชาวตลาดเพชรรัตนมีความเดือดร้อนในเรื่องอะไร
3. ถ้านักเรียนเป็นชาวตลาดเพชรรัตนจะแก้ไขปัญหาคือวิธีใดบ้างที่ถูกต้องตามกฎหมายบ้านเมือง บอกมาอย่างน้อย 2 วิธี
4. ทำการบ้าน หน้า 5 ข้อที่ 15 - 18 ทุกคน

เขาแฉ่งออกเหล็กตลาดเพชรรัตน

ชาวตลาดเพชรรัตน ขอยอดมสุท หรือสุขุมวิท 103 ถนนสุขุมวิท แขวงบางนา
เขตพระโขนง กทม. รongมามีเอกขนไปเขาแฉ่งในตลาดเพชรรัตน แล้วทุบแฉ่งทิ้ง
เพื่อให้คนเขาทำเป็นที่จอกรด และคนเขาเอาสังกะสีกันลมปิดเป็นท่อนมุดคด
พวกชาวตลาดที่เคยขยิบแลบอันซึ่งกันและกันเลยมองไม่เห็นตอนนี้มีคนแปลกหน้า
คอม ๆ มอง ๆ เหมือนกับมาสำรวจทรัพย์สิน เพื่อก่อการร้ายอะไรอย่างนั้น ขณะนี้
ตลาดเพชรรัตนไม่ได้เปิดทำการค้าขายกันแล้ว ชาวตลาดอยู่อาศัยกันเฉย ๆ เท่านั้น
รายการนี้มีคนมาเขาสองแฉ่งสองลอคเปิดทำเป็นร้านออกเหล็กเจียรเหล็กเสียงดัง
รบกวนชาวบ้านร้านตลาดอย่างยิ่ง แฉ่งสนสีสนิมที่เนอรกลิ้นคลงไปทั้งตลาดทีเดียว
ช่องว่างระหว่างแฉ่งในตลาดก่อนนี้เปิดไว้เป็นทางเดิน ตอนนี้ถูกกันปิดเดินไม่ได้แล้ว
ชาวตลาดเพชรรัตนรongมายังเวทีชาวบ้าน ขอให้ทางสำนักงานเขตพระโขนงส่งเจ้าหน้าที่
ไปตรวจตราควบคุม.....

เรื่อง ความสำคัญของภาษาในกิจกรรมโดยทั่วไป

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจกรรม (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

เนื้อหา ความสามารถในการใช้ภาษาในการกระทำกิจกรรมทั้งด้านการส่งและการรับ

ความคิดรวบยอด

ความสามารถในการใช้ภาษาช่วยให้กิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จลงด้วยดีตามจุดประสงค์ของกิจกรรมนั้น ๆ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. บอกหลักการใช้ภาษาในการกระทำกิจกรรมให้สำเร็จลงด้วยดีได้
2. บอกจุดประสงค์ของกิจกรรมแต่ละอย่างได้ถูกต้องตามที่กำหนดให้
3. เขียนเรียงข้อความที่กำหนดให้ในลักษณะคำแนะนำได้ถูกต้อง

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจกรรม
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. บัตรกำหนดงานและกรณีตัวอย่าง

วิธีดำเนินการ

ก. ชื่อนำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนถึงเรื่องที่ได้อ่านไปแล้ว

ข. ชื่นกิจกรรม

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 6 - 7 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มเลือก

ประธานและเลขานุการกลุ่ม

2. ให้เลขานุการกลุ่มรับผิดชอบการเรียนการสอน

3. แต่ละกลุ่มประชุมวางแผนงานและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเพื่อปฏิบัติตามที่ได้รับ

มอบหมาย

4. ให้ทุกกลุ่มดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และอภิปรายภายในกลุ่มของตน
5. แต่ละกลุ่มเก็บรวบรวมข้อมูล ประเด็นสำคัญ ๆ ตามบัตรกำหนดงานและเขียน

รายงานกลุ่ม

6. ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้น
7. เปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นซักถามและเสนอความคิดเห็น
8. ครูสรุป ให้คำแนะนำ อธิบายเพิ่มเติมในประเด็นที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึง

และแก้ไขจุดบกพร่อง

9. ให้นักเรียนจดบันทึกความรู้เพิ่มเติมในสมุดของนักเรียน

กิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียน

ให้นักเรียนไปศึกษาการเขียนจดหมายสมัครงาน การเขียนจดหมายร้องเรียน

๒. ถ้าแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนหน้า 6

การประเมินผลการเรียน

1. จากการตอบคำถาม
2. จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
3. สังเกตพฤติกรรมจากการทำงานกลุ่ม การอภิปราย และการรายงาน

บัตรกำหนดงาน

ให้นักเรียนอ่านหนังสือและเอกสารประกอบการเรียนต่อไปนี้

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจวัตรหน้า 3 - 5
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. กรณีตัวอย่างเรื่องทำอย่างไร เมื่อไฟช็อต

ให้นักเรียนตอบคำถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่อไปนี้

1. หลักการใช้ภาษาในการทำกิจวัตรให้สำเร็จลงควรมีอะไรบ้าง
2. กิจวัตรแต่ละอย่างที่กำหนดให้ต่อไปนี้ มีจุดประสงค์เพื่ออะไร

ก. การเขียนจดหมายสมัครงาน

ข. การเขียนประกาศเชิญชวนไปทัศนศึกษา

ค. การเขียนคำขวัญเชิญชวนประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

3. ในกรณีตัวอย่างทำอย่างไรเมื่อไฟช็อต ผู้เขียนมีจุดประสงค์เพื่ออะไร

4. ให้นักเรียนเรียบเรียงข้อความจากย่อหน้า 7 ถึงย่อหน้าสุดท้ายเสียใหม่

โดยเขียนเป็นข้อ ๆ ตามจุดประสงค์ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายกระชับ ผู้อ่านสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

ปัญหาสารพัด

ทำไมจึงเมื่อไฟช็อต ?

เคยวนตาเราติดตามข่าวเกี่ยวกับปัญหาไฟไหม้ที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ ในบ้านเรา ส่วนใหญ่เมื่อหาสาเหตุอื่น ๆ ไม่ได้ มักจะอ้างว่าคงเกิดจากไฟฟ้าช็อต

บางครั้งไฟเพิ่งเริ่มไหม้ พอดับเพลิงมาถึงที่เกิดเหตุ ก็ยังไม่ยอมฉีดน้ำดับไฟ อ้างว่าการไฟฟ้ายังไม่มาตัดกระแสไฟฟ้าบริเวณนั้น

ทว่าเจ้าหน้าที่การไฟฟ้าจะเดินทางมาถึงไฟก็ไหม้ลามกินบริเวณกว้าง ทำความเสียหายให้แก่ประชาชนแถบนั้นอย่างใหญ่หลวงเสียแล้ว

ตามความเป็นจริงแล้ว การที่ไฟฟ้าช็อตจนกระทั่งเกิดไฟลุกไหม้อาคารบ้านเรือนจนเสียหายใหญ่โตนั้น ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ง่ายนัก เพราะจะต้องเกิดกลิ่นเหม็นฉานพอสมควรกว่าไฟจะลุกไหม้ขึ้น

หากผู้ที่อยู่ในบริเวณเกิดเหตุรู้จักวิธีป้องกันหรือแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นทันที ไฟก็จะไม่ไหม้

แวนเตจจะเกิดจากการกระทำอย่างเจตนาจงใจให้เกิดไฟไหม้เพื่อหวังผลจากการประกัน โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของชาวบ้านข้างเคียงนั้นแหละจึงจะเกิดขึ้นได้

ฉะนั้น เมื่อมาถึงสาเหตุของปัญหาดังกล่าวแล้ว สิ่งที่จะขอเสนอแนะสำหรับประชาชนทั่วไปที่ไม่ต้องการให้เกิดปัญหาไฟไหม้ซึ่งเกิดจากไฟฟ้าช็อต (ยกเว้นผู้มีเจตนาให้เกิดไฟไหม้เพื่อเอาเปรียบประกัน) เช่น ในบ้านเราถ้าอุปกรณ์ไฟฟ้าหรือสายไฟฟ้าใช้มานานเกิน 10 ปี ควรลงทุนเปลี่ยนใหม่หมดได้แล้ว

หรือถ้าที่บ้านมีบริเวณกว้างขวางพร้อมมีหลาย ๆ ชั้นเช่นตึกแถว ไม่ควรคิดทั้งคัทเอาท์หรือสวิตช์ตัดไฟรวมไว้ที่เดียว ควรจะแยกไว้เป็นจุด ๆ หรือตามแต่ละชั้น

เมื่อเกิดอุบัติเหตุไฟช็อตจะได้รีบสับสวิตช์ออกทันที และอย่าคิดแปลงควยการเอาลวดหรือสายทองแดงโซแทนฟิวส์ตะกั่ว เพราะเวลาไฟช็อต ลวดหรือสายทองแดงจะไม่ขาด ทำให้เกิดการลุกไหม้ที่สายไฟหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าได้

แต่ถ้าหากเกิดการลัดไหมที่สายไฟหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าขึ้น เราต้องอย่าตกใจหรือถึงบ้าน
หนีทันที ควรตั้งสติและรีบโยกตัวเอาที่ในบริเวณที่เกิดเหตุออก ส่วนนั้นจะไม่มีกระแสไฟฟ้า
หลงเหลืออยู่ พร้อมทั้งหาน้ำยาเคมีมาดับ

หากไม่มีน้ำยาเคมีก็ใช้ผ้าหนาหรือกระสอบผาหนา ๆ ชมน้ำบิดหมาดบริเวณนั้นไฟก็จะดับไปเอง
แต่อย่าลืมนะครับ ต้องโยกตัวเอาท่อนอกก่อนที่จะเอาน้ำดับไฟ มิฉะนั้นตนเองอาจจะถูก
ไฟช็อตตายได้

กฤษฎ บำรุงโพ

คาบที่ 5 - 6

เรื่อง การเรียบเรียงข้อความง่าย ๆ เพื่อเผยแพร่

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 2 คาบ

เนื้อหา หลักทั่วไปของการเรียบเรียงข้อความที่เป็นประกาศในเรื่องทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียนและบุคลากร

ความคิดรวบยอด

ในการเขียนประกาศข้อความง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน หลักสำคัญต้องทั้งจุดประสงค์ในการเขียนให้แน่นอนและเฉพาะเจาะจง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. บอกจุดประสงค์ของผู้เขียนได้
2. จับใจความสำคัญของประกาศได้
3. บอกข้อดีข้อบกพร่องจากประกาศที่อ่านได้
4. เรียบเรียงข้อความง่าย ๆ ในรูปของประกาศได้
5. เขียนประกาศได้ จากสถานการณ์ที่กำหนดให้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. บัตรกำหนดงานและกรณีตัวอย่าง
4. หนังสือพิมพ์รายวันบ้านเมือง มติชน และวัฏจักร

วิธีดำเนินการ

ก. ชี้แนะเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนถึงการรับทราบข่าวสารประจำวันของนักเรียนในบริเวณโรงเรียนจากอะไรและที่ใดบ้าง

ข. ขั้นตอนกิจกรรม

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 6 - 7 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มเลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม
2. ให้เลขานุการกลุ่มรับผิดชอบการเรียนการสอน
3. แต่ละกลุ่มประชุมวางแผนงานและแบ่งหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบเพื่อปฏิบัติงานตามที่ได้

รับมอบหมาย

4. ให้ทุกกลุ่มดำเนินการศึกษาค้นคว้า ประึกษา และอภิปรายภายในกลุ่มของตน
5. แต่ละกลุ่มเก็บรวบรวมข้อมูล ประเด็นสำคัญ ๆ ตามบัตรกำหนดงานและเขียน

รายงานกลุ่ม

6. หัวหน้ากลุ่มแต่ละกลุ่มของงานหน้าชั้น
7. เปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นซักถามและเสนอความคิดเห็น
8. ครูสรุป ให้คำแนะนำ อธิบายเพิ่มเติมในประเด็นที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึง และแก้ไขจุดบกพร่อง

9. ให้นักเรียนจดบันทึกความรู้เพิ่มเติมในสมุดของนักเรียน

กิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียน

ให้นักเรียนไปอ่านประกาศประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ ป้ายประกาศตามต่าง ๆ และทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนหน้า 9 ข้อที่ 2 - 4

การประเมินผลการเรียน

1. จากการตอบคำถาม
2. จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
3. สังเกตพฤติกรรมจากการทำงานกลุ่ม การอภิปราย และการรายงาน

บัตรกำหนดงาน

ให้นักเรียนอ่านหนังสือและเอกสารประกอบการเรียนต่อไปนี้

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ หน้า 7 - 9
2. เอกสารประกอบการเรียน หน้า 134 - 139
3. หนังสือพิมพ์รายวัน หน้าโฆษณาออย 11 - 13 (มติชน)

ให้นักเรียนตอบคำถาม อภิปราย และแสดงความคิดเห็นต่อไปนี้

1. หลักการเขียนประกาศที่เป็นข้อความสั้น ๆ มีอะไรบ้าง
2. กรณีตัวอย่างที่ 1
 - ก. เมื่ออ่านประกาศนี้แล้ว นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกอย่างไร
 - ข. ในความคิดของนักเรียน ประกาศนี้ยังขาดข้อความอะไรที่ควรบอกไว้
ควยหรือคำใดที่ไม่จำเป็น ถ้านักเรียนเห็นว่าประกาศนี้ควรปรับปรุงก็ให้เรียบเรียงขึ้นใหม่
3. กรณีตัวอย่างที่ 2 ใครเป็นผู้ประกาศ และมีจุดประสงค์อะไร
4. กรณีตัวอย่างที่ 3 จุดประสงค์ของแต่ละประกาศเหมือนกันหรือต่างกัน
ในเรื่องอะไรบ้าง เขียนบอกให้ทราบเป็นข้อ ๆ
5. กรณีตัวอย่างที่ 4 ถ้านักเรียนเป็นเด็กชายสายัณห์ จงร่างประกาศฉบับนี้
ให้สมบูรณ์

กิจกรรมนอกบทเรียน

ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท หน้า 9 ข้อ 2 และ 3 ทำในสมุด

ของนักเรียน

กรณีตัวอย่างที่ 1

ที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง บริเวณด้านหลังติดกับสนามบาสเกตบอล นักเรียนชอบที่จะไปวิ่งเล่น ต่อมาทางโรงเรียนจะสร้างตึกหลังใหม่ในบริเวณที่ใกล้ ๆ กันนั้น ทางโรงเรียนเกรงว่านักเรียนจะได้รับอันตรายจึงนำประกาศไปติดไว้ มีข้อความดังนี้

ห้ามมิให้นักเรียนเข้ามาเล่นในบริเวณนี้เป็นอันขาด

กรณีตัวอย่างที่ 2

ประกาศ

ขอประกาศให้ทราบว่า บริษัทซีทีอีเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า **POP 99** ตามทะเบียนเครื่องหมายการค้าเลขที่ 100779 ในจำพวก 38 พึงจำพวก

ดังนั้น จึงห้ามมิให้บุคคลใดทำการปลอมแปลงหรือเลียนแบบเครื่องหมายการค้าดังกล่าวข้างต้น มิฉะนั้น จะถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย

บริษัทขอเตือนผู้ปลอมแปลงหรือเลียนแบบเครื่องหมายการค้าดังกล่าวอยู่ก่อนวันประกาศนี้ ให้เก็บและทำลายสินค้าภายใน 7 วัน นับแต่วันประกาศ น.ส.พ.นี้เป็นต้นไป มิฉะนั้นบริษัทจะดำเนินการโดยเฉียบขาดต่อไปทันที

อนึ่ง ผู้ใดสามารถชี้ของจนเจ้าหน้าที่สามารถจับกุมดำเนินคดีผู้ปลอมแปลงหรือเลียนแบบเครื่องหมายการค้าดังกล่าวข้างต้นใดจะได้รับรางวัล 15,000 บาท จากบริษัททันที

ประกาศ ณ วันที่ 28 พฤษภาคม 2529

บริษัท ซีทีอีเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

โดย นายสัญญา จงวิลาส

นายความผู้รับมอบอำนาจ

กรณีตัวอย่างที่ 3

พนักงานขาย ช-ญ. ติดต่อกับ คึก ชี.พี.ซี ชั้น 1
หลังโรงเรียนสอนนักเล่สรญา
ถ. ประดิพัทธ์ 270-1643 ต่อ 2

พ.น.ช.ชาย ช-ญ. จำนวนมาก ไม่จำกัด
วุฒิ สิ้นค้าขายง่าย รายได้ดี
ติดต่อกับ 321-0080

พ.น.ช.เคนทาลัก ช-ญ. ในกท.วุฒิ ม.6
มีประสบการณ์พิจารณาคน
ติดต่อกับ หจก.สายธารทอง 253-8848

พนักงานขาย หลายอัตรา มีประสบการณ์
ค้าขายยา และเครื่องสำอาง
ติดต่อกับ บ.ยูไนเต็ดเฮลธ์ 470-472 ถนน
สีพระยา บางรัก 236-1220

พนักงานขายชาย ระบบโคเร็กซ์เซลล์
มีเงินเดือนประจำ คอมมา โบนัส ติดต่อกับ
บ.ภัทรและเพื่อนจก. (ลามูร์) 579-0546

พนักงานขาย ช-ญ. ถ้าหากมีความสามารถ
เรามีข้อเสนอ คอมมา เงินเดือน รางวัล
ติดต่อกับ ทศพล บ.เบิกกิจ จ-ศ
215-5167 215-5140-1

กรณีตัวอย่างที่ 4

บิดาของเด็กชายสายันท์มีความประสงค์จะเขียนประกาศติดไว้ที่หน้าบ้านให้บุคคลทั่วไป
ทราบว่ามิใช่โกสัดและลูกโกสัดในรายอมเยาทั้งชายส่งและชายเด็ก มีภานะบรรจุให้พร้อม
ถ้าชื่อในปริมาณมากพอรับส่งถึงที่

สมมุติว่านักเรียนเป็นเด็กชายสายันท์ จงร่างประกาศฉบับนี้ให้สมบูรณ์

คาบที่ 7

เรื่อง การเรียบเรียงข้อความง่าย ๆ เพื่อเผยแพร่

วิชา ภาษาไทยเพื่อทักษะ (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

เนื้อหา การเขียนคำแนะนำเผยแพร่แก่บุคคลทั่วไป

ความคิดรวบยอด

ในการเขียนคำแนะนำเผยแพร่แก่บุคคลทั่วไป ผู้เขียนจำเป็นต้องมีความรู้ที่พอในเรื่องที่ตนเขียนผู้รับเกิดความเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. สรุปหลักสำคัญในการเขียนคำแนะนำได้
2. เรียบเรียงข้อความในรูปของคำแนะนำสั้น ๆ ได้

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อทักษะ
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. บัตรกำหนดงานและกรณีตัวอย่าง

วิธีดำเนินการ

ก. ชื่อนำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนาซักถามนักเรียนถึงทักษะประจำวันให้นักเรียนช่วยกันบอกวิธีการกระทำ เช่น วิธีการแปลงพื้นที่ภูมิวิธี วิธีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการรับประทานอาหาร เป็นต้น

ข. ชักจูงกิจกรรม

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 6 - 7 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มเลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม
2. ให้เลขานุการกลุ่มรับชุดการเรียนรู้การสอน

3. แต่ละกลุ่มประชุมวางแผนงาน และแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเพื่อปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย
4. ให้ทุกกลุ่มดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และอภิปรายภายในกลุ่มของตน
5. แต่ละกลุ่มเก็บรวบรวมข้อมูล ประเด็นสำคัญ ๆ ตามบัตรกำหนดงานและเขียนรายงานกลุ่ม

6. ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้น
7. เปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นซักถามและเสนอความคิดเห็น
8. ครูสรุป ให้คำแนะนำ อธิบายเพิ่มเติมในประเด็นที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึง และแก้ไขจุดบกพร่อง

9. ให้นักเรียนจดบันทึกความรู้เพิ่มเติมในสมุดของนักเรียน

กิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียน

ให้นักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่มไปตกลงกันเองว่า ใครจะเขียนคำแนะนำสั้น ๆ ในหัวข้อที่กำหนดไว้ในแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนหน้า 10 คนละ 1 หัวข้อตามที่ตนเองถนัดพยายามไม่ให้เขียนเรื่องซ้ำกัน แล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันอ่าน ซักถามซึ่งกันและกัน ปรับปรุงแก้ไขให้ดีที่สุด แล้วจึงส่งอาจารย์ผู้สอน

การประเมินผลการเรียน

1. จากการตอบคำถาม
2. จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
3. สังเกตพฤติกรรมจากการทำงานกลุ่ม การอภิปราย และการรายงาน

บัตรกำหนดงาน

ให้นักเรียนอ่านหนังสือและเอกสารประกอบการเรียนต่อไปนี้

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจวัตร หน้า 9 - 10
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. กรณีตัวอย่างเรื่อง "หักดิบทอง.....ชนน้า"

ให้นักเรียนตอบคำถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นในปัญหาต่อไปนี้

1. หลักสำคัญในการเขียนคำแนะนำเผยแพร่แก่บุคคลทั่วไปคืออะไรบ้าง
2. จากกรณีตัวอย่าง "หักดิบทอง.....ชนน้า" ให้นักเรียนเขียน

เรียบเรียงใหม่เป็นคำแนะนำสำหรับคนที่ศึกษาเสพพิศ เขียนเป็นข้อ ๆ และตั้งชื่อเรื่องใหม่

3. ให้นักเรียนทุกคนในแกละกลุ่มไปตกลงกันเองว่า ใครจะเขียนคำแนะนำสั้น ๆ ในหัวข้อที่กำหนดไว้ในแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนหน้า 10 คนละ 1 หัวข้อตามที่ตนเองถนัด พยายามอย่าเขียนเรื่องซ้ำกัน แลวนำมาแลกเปลี่ยนกันอ่าน ชักถามซึ่งกันและกัน ปรับปรุงแก้ไขให้ดีที่สุด แล้วจึงส่งอาจารย์ผู้สอน

หักดิบของ...ชนม่น้ำ

ผมมาพูดถึงขอแนะนำสำหรับคนที่ศึกษาเสพพิศ และคิดว่าจะเลิกยาเสพพิศด้วยตนเอง
จริง ๆ ก็ขอตั้งไว้อีกนิดว่า ถ้าจะหักดิบ ละก...ขอให้ตัวเองสักหนอยาร่างกายที่ดี, จิตใจที่ดี,
มีความเข้มแข็งแข็งแรงพอที่จะต่อต้านกับอาการขาดยาเวลาที่จะเกิดอาการ "ลงแดง" ได้มัย
ถ้าไม่ไหวก็ให้ไปรักษาเสียเถอะ แก่กคิดว่าไหวก็โอเค...

แต่ผมก็ทราบมาว่า ถ้าจะหักดิบนี้ของอาศัย "น้ำ" โดยอาบมอย ๆ อย่างที่พวกคุณ ๆ
เรียกว่า "ชนม่น้ำ" กับทั้งวันนั้นแหละ

แต่จะให้ดื่มว่า เพิ่มการคั้นน้ำผสมเกลือ-น้ำตาลอีกสักวันหลาย ๆ แก้วก็ดี กับถ้ามี
การบ้วนน้ำหลัง 3 วันไปแล้วอีกสัก 5, 7 วันก็จะทำให้อาการของคุณ ๆ ฟื้นเร็วขึ้น

ส่วนอาการปวดเมื่อยและนอนไม่หลับของคุณ ๆ มันคงจะเป็นไปอีกหลายวันหรือหลายเดือน
ผมไม่แนะนำให้ไปชานอนหลับกับยาแก้ปวดที่ขอหมารับประทานเอง เพราะนั่นเท่ากับว่า คุณ ๆ
กำลังศึกษาเสพพิศตัวใหม่

ทางที่ดีควรจะหางานทำในตอนกลางวันจะเป็นงานเบา ๆ อะไรก็ได้ เช่น งานในบ้าน,
ในส่วน หรือการออกกำลังกายเบา ๆ จะเป็นยาแก้ปวดและชานอนหลับอย่างดีที่สุด

"ครับ" ขอความขานรับนี้เป็นของคุณ ชีร์ศักดิ์ ชูชีรกุล

เขาสนใจในงานบำบัดรักษาคณติยาเสพพิศมานานแล้ว และสนใจชีวิตของคนที่ติยาช่วย
การหักดิบคือ การอดยาเสพพิศด้วยตัวเองโดยตรง มันต้องการความแน่วแน่วของจิตใจ
และความหนักแน่นที่ต้องการจะสู้กับมัน

จนกว่าจะหายอย่างเด็ดขาด

หลายคนทีเดียวที่ผมทราบนั้นได้ใช้การ "หักดิบ" หายขาดไปเลย มีอนาคตสดใสต่อไป
แต่อีกหลายคนเช่นเดียวกันที่อดโดยหักดิบแล้วก็เป็นอันตรายแก่ตัวเอง

เพราะมีโรคอื่นแทรกซ้อนเข้ามาอีกหลายโรค

ทางที่ดีนะ - ควรไปปรึกษาหารือกับหมอที่เชี่ยวชาญทางนี้ดีกว่านะ

นิต บารงมด

คาบที่ 8

เรื่อง การเรียบเรียงข้อความง่าย ๆ เพื่อเผยแพร่

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

เนื้อหา การเขียนคำชักชวน หลักสำคัญในการเขียนคำชักชวน

ความคิดรวบยอด

คำชักชวนเขียนเขียนขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายให้ผู้อื่นรับคำชักชวนเปลี่ยนความเชื่อและการกระทำจากที่เคยเชื่อเคยกระทำให้เชื่อและกระทำอย่างอื่นแทนหรือเลิกเชื่อเลิกกระทำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อฝึกเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. สรุปลักษณะการเขียนคำชักชวนได้
2. เมื่อกำหนดปัญหา หัวข้อเรื่อง หรือกรณีตัวอย่างสามารถเขียนเรียบเรียงเป็นข้อความชักชวนสั้น ๆ ได้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. บัตรกำหนดงานและกรณีตัวอย่าง

วิธีดำเนินการ

ก. ชี้แนะเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนาซักถามนักเรียนถึงข่าวสารการเลือกตั้งทั่วก่อนการเลือกตั้ง ทางราชการและประชาชนทำอะไรบ้าง เพื่อให้การเลือกตั้งดำเนินไปอย่างถูกต้องตามจุดประสงค์

ข. ชักจูงกรรรม

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 6 - 7 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มเลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม

2. ให้เลขานุการกลุ่มรับผิดชอบการเรียนการสอน

3. แต่ละกลุ่มประชุมวางแผนงาน และแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเพื่อปฏิบัติงานตามที่
ได้รับมอบหมาย
 4. ให้ทุกกลุ่มดำเนินการศึกษาค้นคว้า วิจัย และอภิปรายภายในกลุ่มของตน
 5. แต่ละกลุ่มเก็บรวบรวมข้อมูล ประเด็นสำคัญ ๆ ตามบัตรกำหนดงานและเขียน
รายงานกลุ่ม
 6. ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้น
 7. เปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นซักถาม และเสนอความคิดเห็น
 8. ครูสรุป ให้คำแนะนำ อธิบายเพิ่มเติมในประเด็นที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึง
และแก้ไขจุดบกพร่อง
 9. ให้นักเรียนจดบันทึกความรู้เพิ่มเติมในสมุดของนักเรียน
- กิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียน
- ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันเสนอหัวข้อเรื่องเพื่อเขียนเป็นคำขวัญ
เมื่อเลือกตั้งและตกลงกันไว้เรียบร้อยแล้วให้เขียนส่งครูกลุ่มละ 1 เรื่อง

การประเมินผลการเรียน

1. จากการตอบคำถาม
2. จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
3. สังเกตพฤติกรรมจากการทำงานกลุ่ม การอภิปราย และการรายงาน

บัตรกำหนดงาน

ให้นักเรียนอ่านหนังสือและเอกสารประกอบการเรียนต่อไปนี้

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ หน้า 11 - 12
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. กรณีตัวอย่างเรื่อง "จะไปเลือกตั้งหรือเปล่านั้น"

ให้นักเรียนตอบคำถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นในปัญหาต่อไปนี้

1. หลักสำคัญในการเขียนคำชักชวนมีอะไรบ้าง
2. จากกรณีตัวอย่าง "จะไปเลือกตั้งหรือเปล่านั้น" ให้นักเรียนเขียน

คำขวัญเชิญชวนประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งในวันที่ 27 กรกฎาคม 2529 ลักษณะการเขียน
จะใช้คำสัมผัสคล้องจอง กระชับรัดกุม หรือเขียนเป็นข้อความชักชวนมีความยาวประมาณ

3 - 5 บรรทัด

3. ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันเสนอหัวข้อเรื่องเพื่อเขียนเป็นคำชักชวน
เมื่อเลือกและตกลงกันได้เรียนร้อยให้เขียนส่งครู กลุ่มละ 1 เรื่อง ความยาวไม่จำกัด
ข้อนี้ให้ทำเป็นการบ้าน

"จะไปเลือกตั้งหรือเปล่าครับ"

เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2529 ผู้สื่อข่าวสถานีโทรทัศน์ช่อง 13 ได้ออกไปสัมภาษณ์
ประชาชนตามที่ต่าง ๆ หลายสาขาอาชีพ

ผู้สื่อข่าว : จะไปเลือกตั้งหรือเปล่าครับ

ลุงชา : โอ้ย ลุงไปไม่ได้หรอก ต้องทำนา ถึงตอนนั้นฝนตกใหม่ ๆ ต้องรีบเตรียม
ไถนา ไม่มีใครช่วย ต้องทำเอง

ผู้สื่อข่าว : จะไปเลือกตั้งหรือเปล่าครับ

นักแสดงละครแกน : ไม่ไปหรอก เวลาทำมาหากินมีค่ามากกว่า ถ้าไปเลือกตั้งใช้
เวลาอย่างน้อย 3 ชั่วโมง เราก็คงค่าแสดงไปแล้ว 1,000 บาท ไม่ไปแน่

ผู้สื่อข่าว : จะไปเลือกตั้งหรือเปล่าครับ

คนขับสามล้อ : ไม่จะไปแน่แท้ปัญหา ผมเพิ่งไปทำบัตรประชาชนแต่ยังไม่ได้อีก มีแต่ใบเหลือง
ไต่ถามว่าจะมีการเวียนใบเหลืองไหม ไม่รู้ว่าทางราชการจะให้ใบหรือเปล่า

ผู้สื่อข่าว : แล้วคุณล่ะ จะไปหรือเปล่า

นักเรียน : ไปครับ จะชวนคุณพ่อคุณแม่ไปเลือกตั้ง

คาบที่ 9

เรื่อง การรับทราบข่าวสารประเภทต่าง ๆ

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

เนื้อหา การรับทราบข่าวสารประเภทต่าง ๆ

- ประกาศของทางราชการ
- ส่วนประกอบของประกาศของทางราชการ

ความคิดรวบยอด

การรับทราบข่าวสารประเภทต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน อันนำไป
ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกส่วนประกอบที่สำคัญของประกาศทางราชการได้
2. บอกใจความสำคัญของประกาศส่วนที่เป็นเนื้อความได้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
2. เอกสารประกอบการเรียนรู้
3. บัตรกำหนดงานและกรณีตัวอย่าง

วิธีดำเนินการ

ก. ชี้แนะเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนถึงกิจธุระในการดำรงชีวิตประจำวัน
ที่ได้เรียนแล้วในบทที่ 1

ข. ชื่นักกิจกรรม

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 6 - 7 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มเลือก

ประธานและเลขานุการกลุ่ม

2. ให้เลขานุการกลุ่มรับผิดชอบการเรียนการสอน
3. แต่ละกลุ่มประชุมวางแผนงาน และแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเพื่อปฏิบัติงานตามที่ได้

รับมอบหมาย

4. ให้ทุกกลุ่มดำเนินการค้นหา ปรัชญา และอภิปรายภายในกลุ่มของตน
5. แต่ละกลุ่มเก็บรวบรวมข้อมูล ประเด็นสำคัญ ๆ ตามบัตรกำหนดงานและเขียน

รายงานกลุ่ม

6. ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้น
7. เปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นซักถาม และเสนอความคิดเห็น
8. ครูสรุป ให้คำแนะนำ อธิบายเพิ่มเติมในประเด็นที่นักเรียนไม่เข้าใจว่าถึง

และแก้ไขจุดบกพร่อง

9. ให้นักเรียนจดบันทึกความรู้เพิ่มเติมในสมุดของนักเรียน

กิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียน

ครูให้นักเรียนไปศึกษาคำที่นักเรียนนึก สะกดผิด และอ่านผิดจากที่ครูรวบรวม
ในระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรมมาตั้งแต่ต้น

การประเมินผลการเรียน

1. จากการตอบคำถาม
2. จากการปฏิบัติงานที่ได้มอบหมาย
3. สังเกตพฤติกรรมจากการทำงานกลุ่ม การอภิปราย และการรายงาน

บัตรกำหนดงาน

ให้นักเรียนอ่านหนังสือและเอกสารประกอบการเรียนต่อไปนี้

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ หน้า 13 - 19
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. กรณียกตัวอย่างประกาศของทางราชการ

ให้นักเรียนตอบคำถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นจากกรณียกตัวอย่างต่อไปนี้

1. ใครหรือหน่วยงานใดที่ออกประกาศ
2. เรื่องที่ประกาศ เรื่องอะไร
3. เนื้อหาที่ประกาศมีใจความสำคัญที่ประเด็น เขียนย่อแต่ละประเด็น
4. วันเดือนปีที่ประกาศ
5. ผู้มีอำนาจในการออกประกาศ
6. จากตัวอย่างประกาศแต่ละประกาศเหมือนกันหรือแตกต่างกันในเรื่องอะไร

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง ระเบียบการชักธงชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2485

ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2484 แก้ไขความในข้อ 8 แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องระเบียบการชักธงชาติ พุทธศักราช 2488 นั้น บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้แก้ไขความในข้อ 8 แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องระเบียบการชักธงชาติ พุทธศักราช 2488 เสียใหม่ เป็นดังนี้

"ข้อ 8 การชักและประดับธงชาติ ณ อาคาร และยานพาหนะ จะกระทำได้ในวันพิธีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(ก) วันขึ้นปีใหม่ วันที่ 31 ธันวาคม และวันที่ 1, 2 มกราคม	3 วัน
(ข) วันมาฆบูชา	2 วัน
(ค) วันจักรี วันที่ 6 เมษายน	1 วัน
(ง) วันสงกรานต์ วันที่ 13, 14 และ 15 เมษายน	3 วัน
(จ) วันฉัตรมงคล วันที่ 5 พฤษภาคม	1 วัน
(ฉ) วันพืชมงคล	1 วัน
(ช) วันวิสาขบูชา	2 วัน
(ซ) วันชาติ วันที่ 23, 24 และ 25 มิถุนายน	3 วัน
(ฌ) วันเข้าพรรษา	3 วัน
(ญ) วันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระบรมราชินี วันที่ 12 สิงหาคม	1 วัน
(ฎ) วันสหประชาชาติ วันที่ 24 ตุลาคม	1 วัน
(ฏ) วันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ 4, 5 และ 6 ธันวาคม	3 วัน
(ฐ) วันรัฐธรรมนูญ วันที่ 9, 10 และ 11 ธันวาคม	3 วัน

นอกจากนี้ สุดแต่ทางราชการจะประกาศให้ทราบ ส่วนงานพิธีอื่น ๆ ตามประเพณีนิยม หากจะชักและประดับธงชาติก็ทำได้ แต่ต้องกระทำไปด้วยความเคารพ

ประกาศ ณ วันที่ 28 สิงหาคม 2495

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศ ระเบียบ คำสั่ง

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง ให้ใช้คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
พุทธศักราช 2528

โดยที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกระเบียบว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษาสังกัด
กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2520 ตั้งแต่วันที่ 25 มีนาคม 2520 และได้ประกาศให้ใช้คู่มือ
การจัดกิจกรรมนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2520 เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม
2521 บัดนี้เห็นสมควรแก้ไข เพิ่มเติมคู่มือการจัดกิจกรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้
เฉพาะระดับมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจึงประกาศให้ใช้คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียน ระดับ
มัธยมศึกษา พุทธศักราช 2528

๕๕ ๕ ๕ ๕ ๕
พงน คงแต่เป็นคนเป็นคนไป

ประกาศ ณ วันที่ 15 กรกฎาคม 2528

(นายชวน หลีกภัย)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ตัวอย่างหนังสือประชาสัมพันธ์ (ประกาศ)

ประกาศกรมการศาสนา
เรื่อง การเรียกค่านำหน้าชื่อของพระสงฆ์

โดยที่กรมการศาสนาพิจารณาเห็นว่า ปัจจุบันนี้การเรียกค่านำหน้าชื่อพระสงฆ์ ยังเรียกกันสับสนไม่เป็นที่ยุติแน่นอนเป็นอย่างเดียวกัน โดยเฉพาะพระสงฆ์ที่ยังไม่มีสมณศักดิ์ยังใช้ค่านำหน้าเรียกชื่อว่า "พระภิกษุ" ก็มี "พระ....." ก็มี สมควรที่จะได้ใช้ค่านำหน้าเรียกชื่ออย่างใดอย่างหนึ่งให้เป็นการแน่นอน ทั้งนี้ เพื่อจะได้ถือปฏิบัติเป็นหลักอันเดียวกัน สำหรับพระสงฆ์ที่มีสมณศักดิ์นี้ไม่มีปัญหาประการใด เพราะใช้เรียกชื่อตามราชทินนามสมณศักดิ์ที่ได้รับพระราชทานอยู่แล้ว จึงได้ตรวจสอบเรื่องราวตามประเพณีในหนังสือแถลงการณ์คณะสงฆ์ พ.ศ. 2470 และตามเชิงอรรถข้อ 15 อันเป็นพระราชบัญญัติของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ในหนังสือพระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ ร.ศ. 121 แลวนำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณา มหาเถรสมาคมในการประชุม ครั้งที่ 15/2527 วันที่ 31 พฤษภาคม 2527 พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบตามที่กรมการศาสนาเสนอและให้ถือเป็นหลักปฏิบัติได้ดังนี้

1. พระภิกษุธรรมดาทั่วไป ใช้ค่านำหน้าชื่อว่า "พระ" เช่น พระสวัสดิ์ คอหายควณายา เป็นพระสวัสดิ์สิริบุญโญ แต่ดาเป็นเปรียญตั้งแต่ 3 ประโยคขึ้นไป ใช้ค่านำหน้าชื่อว่า "พระมหา" คอหายควณายา เช่น พระมหาสวัสดิ์ สิริบุญโญ
2. ถ้าเป็นเจ้าอาวาส ใช้ค่านำหน้าชื่อว่า "พระอธิการ" คอหายควณายา เช่น พระอธิการสวัสดิ์ สิริบุญโญ
3. ถ้าเป็นเจ้าคณะตำบล หรือเป็นพระอุปัชฌาย์ ใช้ค่านำหน้าเรียกว่า "เจ้าอธิการ" คอหายควณายา เช่น เจ้าอธิการสวัสดิ์ สิริบุญโญ

กรมการศาสนาจึงขอประกาศให้ใช้คำนำหน้าเรียกชื่อพระภิกษุธรรมดาทั่วไปว่า "พระ..."
ใช้คำนำหน้าเรียกชื่อเจ้าอาวาสที่ไม่มีสมณศักดิ์ว่า "พระอธิการ..." ใช้คำนำหน้าเรียกชื่อเจ้าคณะ
ตำบล และอัครราชูปถัมภ์ที่ไม่มีสมณศักดิ์ว่า "เจ้าอธิการ..." ตลอดจนขอความกรา ตามระเบียบการ
คณะสงฆ์ให้เป็นแบบเดียวกันต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ 3 กรกฎาคม 2527

(นายจำลอง รุจิจันทร์)

อธิบดีกรมการศาสนา

เรื่อง การรับทราบข่าวสารประเภทต่าง ๆ

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 2 คาบ

เนื้อหา เอกสารแนะนำเรื่องต่าง ๆ

- หลักการพิจารณาเอกสารแนะนำเรื่องต่าง ๆ

ความคิดรวบยอด

คำแนะนำมีประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันของคนเรามากไม่ว่าในด้านใดจึงกระทำ
ความเข้าใจในเนื้อหาจะนำไปปฏิบัติให้ตรงตามกิจธุระของเรา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. บอกได้ว่าใครหรือหน่วยงานใดเป็นผู้ให้คำแนะนำ
2. บอกสาระสำคัญของ เนื้อหาคำแนะนำที่กำหนดให้ได้
3. บอกประโยชน์ของคำแนะนำที่กำหนดให้ได้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. บัตรกำหนดงานและกรณีตัวอย่าง

วิธีดำเนินการ

- ก. ชี้แนะเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนถึงเรื่องการเขียนคำแนะนำที่เรียนมาแล้ว
- ข. ชี้แจงกิจกรรม

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 6 - 7 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มเลือก

ประธานและเลขานุการกลุ่ม

2. ให้เลขานุการกลุ่มรับผิดชอบการเรียนการสอน
3. แต่ละกลุ่มประชุมวางแผนงาน และแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเพื่อปฏิบัติงานตามที่

ได้รับมอบหมาย

4. ให้ทุกกลุ่มดำเนินการค้นหา ปรึกษา และอภิปรายภายในกลุ่มของตน
5. แต่ละกลุ่มเก็บรวบรวมข้อมูล ประเด็นสำคัญ ๆ ตามบัตรกำหนดงานและเขียน

รายงานกลุ่ม

6. หัวหน้ากลุ่มแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้น
7. เปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นซักถาม และเสนอความคิดเห็น
8. ครูสรุป ให้คำแนะนำ อธิบายเพิ่มเติมในประเด็นที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึง

และแก้ไขจุดบกพร่อง

9. ให้นักเรียนจับบันทึกความรู้เพิ่มเติมในสมุดของนักเรียน

กิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียน

ให้นักเรียนอ่านศึกษาเอกสารแนะนำในห้องสมุด และสมาชิกในแต่ละกลุ่ม
ช่วยกันหาเอกสารแนะนำจากหน่วยงานต่าง ๆ มาแสดงในชั้นเรียนในคาบต่อไป

การประเมินผลการเรียน

1. จากการตอบคำถาม
2. จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
3. สังเกตพฤติกรรมจากการทำงานกลุ่ม การอภิปราย และการรายงาน

บัตรกำหนดงาน

ให้นักเรียนอ่านหนังสือและเอกสารประกอบการเรียนต่อไปนี้

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ หน้า 20 - 23
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. กรรณิชนิพนธ์เรื่อง "ทำอย่างไรดี หากคุณนอนไม่หลับ" และเรื่อง "ดวงน้ำตาลเกสรแสด"

ให้นักเรียนตอบคำถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นในปัญหาต่อไปนี้

1. ใครหรือหน่วยงานใดเป็นผู้เผยแพร่
2. มีประโยชน์อย่างไรบ้าง
3. ให้นักเรียนอ่านศึกษาเอกสารแนะนำในห้องสมุดและให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

ช่วยกันหาเอกสารแนะนำจากหน่วยงานต่าง ๆ มาแสดงในชั้นเรียนในคาบต่อไป พร้อมทั้งชี้แจงควาเอกสารเหล่านี้มาจากแหล่งใด หน่วยงานใดเป็นผู้เผยแพร่ และให้ประโยชน์อย่างไร

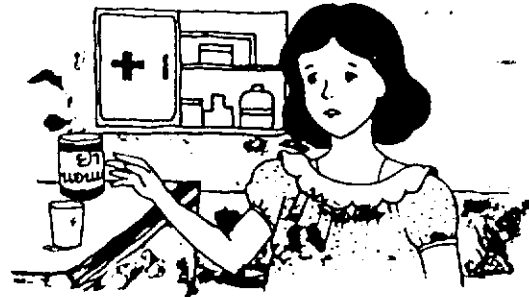
ทำอย่างไรดี... หากคุณนอนไม่หลับ

150

การนอนไม่หลับอาจเป็นเพราะคุณมีทรม
วิตกกังวลกับปัญหาบางอย่างในชีวิต เช่น กลัวใจกลัด
แพนิค หรือ กลัวความมืด เพราะฉะนั้นถ้าคุณไม่หลับ... หรือ
อาจเป็นเพราะเหตุผลอื่นก็ได้... จึงทำให้คุณนอนไม่หลับ

อ้อ... ถ้า อยาพยายามใช้ยานอนหลับหรือยากลับมาปกติ
โดยไม่จำเป็นและควรปรึกษาแพทย์ให้ทันต
และคุณก็จะได้พักผ่อนหลับสบายขึ้น

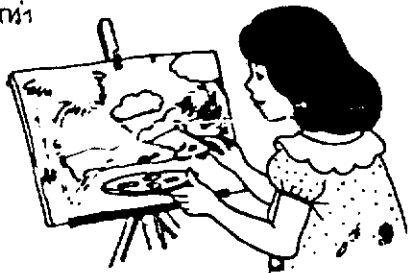
หากเป็นเช่นนั้น ลองวิธีแก้การนอนไม่หลับด้วย
วิธีดังต่อไปนี้...
ฝึกหัดนิสัยการนอนให้เป็นเวลา และตื่นให้เป็นเวลา

ก่อนเข้านอนควรหลีกเลี่ยงเครื่องดื่มที่มีคาเฟอีนหรือแอลกอฮอล์
เช่น ชา กาแฟ เครื่องดื่มที่มีคาเฟอีน โยเกิร์ตหรือโยเกิร์ตเย็นๆ แทน
จะช่วยให้คุณหลับได้สบายขึ้น

ฟังเพลงหรือดูทีวีก่อนนอนก็ช่วยได้มาก
หากนอนไม่หลับจริงๆ อาจจะ
จนกว่าจะหลับได้

ห้องนอนควรเงียบสงบ และสะอาด
ที่นอนนุ่ม หมอนนุ่ม หากจะตกแต่งให้ห้อง
นอนดูสบายตาได้ยิ่งดี... ควรปิดไฟก่อนนอน
นอนหลับสบายยิ่งขึ้นจากที่นอนที่คุณใช้

แต่ห้ยั้งไงๆ แล้วคุณ
ก็ยังนอนไม่หลับ ก็ควรปรึกษา
หมอที่ชำนาญครับ

โดย... สำนักงาน บ.บ.ส.

ห้องยา

ฝ่ายวิชาการ สโมสรนิสิตเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

ผงน้ำตาลเกลือแร่

ท่านผู้อ่านคงรู้จัก ผงน้ำตาลเกลือแร่ หรือเรียกสั้น ๆ ว่า ORS
(ORAL REHYDRATION SALT) ซึ่งมีขายในชื่อการค้าต่าง ๆ มากมาย
ผงน้ำตาลเกลือแร่มีประโยชน์ต่อ

ใช้สมน้ำดื่มเพื่อทดแทนภาวะการขาดน้ำ และเกลือแร่ต่าง ๆ

ซึ่งอาจเกิดจากท้องเสียบ่อย ๆ หรือเล่นกีฬาเสียเหงื่อมาก ๆ

แต่ มีผู้นำไปใช้ผิด ๆ เช่น บางคนไม่ทานข้าว

อ่อนเพลีย ไม่มีแรง ก็ทาน ORS

แทนข้าว

บางคนก็ไปเองว่าตัวเอง

อ่อนเพลีย ไม่มีแรง ก็ทาน ORS

เด็กมักเรียน ทาน ORS

เชื่อว่าทำให้คุณแข็งแรงได้ดั่ง ๆ

ซึ่งอาจทำให้เกิดโทษต่อหัวใจและไตได้ โดยอาจเกิดอาการบวม น้ำ ความดันโลหิตสูงขึ้น
หัวใจทำงานหนักขึ้น โดยเฉพาะคนที่เป็โรคหัวใจหรือโรคไตอยู่แล้วอาจถึงแก่ชีวิตตาหัวใจหรือ
ไตวาย

ดังนั้นจึงควรใช้ ORS ในถูกตอง

แถมจา ผงน้ำตาลเกลือแร่ อาจทำขึ้นเองได้ดังนี้

โซเกลือ $\frac{1}{2}$ ช้อนชา + น้ำตาลทราย 2 ช้อนโต๊ะ นำมาละลายในน้ำต้มสุก ๆ ที่ทิ้งให้
เย็นแล้ว 1 ขวดกลมแม่โขง กินแทนน้ำ ให้หมดใน 24 ชั่วโมง

3. แต่ละกลุ่มประชุมวางแผนงาน และแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเพื่อปฏิบัติงานตามที่
ได้รับมอบหมาย
4. ให้ทุกกลุ่มดำเนินการค้นหา และอภิปรายภายในกลุ่มของตน
5. แต่ละกลุ่มเก็บรวบรวมข้อมูล ประเด็นสำคัญ ๆ ตามบัตรกำหนดงานและเขียน
รายงานกลุ่ม
6. ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มรายงานหน้าชั้น
7. เปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นซักถามและเสนอความคิดเห็น
8. ครูสรุป ให้คำแนะนำ อธิบายเพิ่มเติมในประเด็นที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึง
และแก้ไขจุดบกพร่อง
9. ให้นักเรียนจับบันทึกความรู้เพิ่มเติมในสมุดของนักเรียน
กิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียน
ให้นักเรียนไปอ่านเอกสารชักชวนในห้องสมุด

การประเมินผลการเรียน

1. จากการตอบคำถาม
2. จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
3. สังเกตพฤติกรรมจากการทำงานกลุ่ม การอภิปราย และการรายงาน

บัตรกำหนดงาน

ให้นักเรียนอ่านหนังสือและเอกสารประกอบการเรียนต่อไปนี้

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจวัตร หน้า 23 - 27
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. กรณียตัวอย่าง มาออกกำลังกายกันเถอะ

ให้นักเรียนตอบคำถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นในปัญหาต่อไปนี้

1. ผู้ทำการชักชวนอยู่ในฐานะอันเป็นที่น่าเชื่อถือเพียงใด
2. การชักชวนนั้นเป็นการชักชวนใครให้ปฏิบัติหรือกระทำการใด ที่ไหน เมื่อใด
3. เหตุผลในการชักชวนมีน้ำหนักเพียงใด

มาออกกำลังกายกันเถอะ

น.พ. เสนอ อินทรสุศรี

ตั้งแต่โบราณกาลมาแล้ว เรารู้กันว่า การออกกำลังกายส่งผลดีให้กับคนเรามีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีความต้านทานโรคภัยไข้เจ็บได้ และช่วยให้มีสุขภาพจิตดีด้วย นักรบ และนักกีฬาสมัยก่อน ๆ จึงได้ออกกำลังกายเป็นประจำ เพราะตระหนักถึงความเข้มแข็งของกองทัพและชาติของตนขึ้นอยู่กับคนในชาติที่มีร่างกายแข็งแรง ออกทน และปราศจากโรค

เมื่อมีการออกกำลังกาย อวัยวะทุกส่วนทุกระบบจะมีการปฏิบัติงานที่และมีการใช้กำลังงานไปพร้อม ๆ กัน ทำให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงของร่างกายอันมีค่าต่อร่างกายและชีวิตอย่างยิ่ง คุณค่าและผลประโยชน์จากการออกกำลังกายอาจสรุปได้ดังนี้

1. กระแสเลือดไหลเวียนดี เลือดไปสู่อวัยวะต่าง ๆ ทั้งร่างกายใหญ่มากขึ้น ร่างกายและจิตใจจะเข้มแข็งขึ้น

2. กระแสน้ำเหลืองทั่วร่างกายไหลเวียนดี

3. การขับถ่ายของเสียจากร่างกายมีได้ดีขึ้นและมากขึ้น

4. ทับและไขมันจะปลดปล่อยให้เลือดที่ค้างอยู่ออกมาสู่กระแสเลือดเพิ่มขึ้น ไชกระดูกจะสร้าง เลือดออกมาสู่กระแสเลือดได้มากขึ้นด้วย

5. หัวใจโคอกแรงทำหน้าที่ขับและแข็งแรงขึ้น

6. กล้ามเนื้อจะโตและแข็งแรงขึ้น ช่วยให้การทํางานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ไม่เหนื่อยและอ่อนเพลียเร็ว

7. เลือดค้ำคั่งอยู่ตามอวัยวะต่าง ๆ จะไหลกลับคืนสู่หัวใจได้ดี

8. สมองได้รับเลือดมากขึ้น จึงทำให้มีความคิดอันดี ความจำดี การตัดสินใจดี การทํางานและการศึกษาดี

9. ปอดขยายมากและแข็งแรงดี ออกซิเจนจะได้รับเข้าสู่กระแสเลือดได้มากที่สุด

10. เหงื่อออกมาก และของเสียถูกขับถ่ายทิ้งออกมาทางผิวหนังได้มาก
11. การย่อยอาหารดี และป้องกันการมีท้องผูก
12. นอนหลับพักผ่อนได้อย่างเป็นสุข
13. จิตใจร่าเริงแจ่มใส คลายอารมณ์เครียดได้มาก
14. ลดไขมันและป้องกันโรคหลอดเลือดกำตึงกายจะมีมากดังกล่าวนั้น การออกกำลังกาย
นี้ต้องมีให้พอเหมาะพอควร ไม่หักโหมจนเกินกำลัง ซึ่งจะกลายเป็นผลเสียและเป็นอันตรายต่อ
ร่างกาย โดยทั่วไปการออกกำลังกายประเภทใดก็ตาม ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ควรออกกำลังกายติดต่อกันไปนาน
เกินกว่า 1 ชั่วโมง กรณีเวลาหยุดพักบ้าง

การออกกำลังกายจำเป็นที่จะต้องเลือกให้เหมาะกับอายุ เพศ และสภาพของร่างกายตน
ควย และผลประโยชน์จากการออกกำลังกายจะได้รับจริง ๆ นั้น ก็จะต้องมีการออกกำลังกายเป็น
ประจำทุกวัน

การออกกำลังกายนี้ไม่ได้หมายความว่าถึงการเล่นกีฬาหรือจะต้องมีการวิ่งการกระโดด
โศก เต้นและไม่ได้หมายถึงว่าจะต้องมีผู้รวมแขนออกกำลังกายและต้องมีอุปกรณ์เครื่องใช้ในการ
ออกกำลังกายจึงจะเรียกว่าออกกำลังกาย การออกแรงอย่างใดที่ช่วยจะท้าวส่วนจะได้ออกแรง
ปฏิบัติหน้าที่ควย ก็เรียกว่าออกกำลังกายได้ เช่น การเดินคัดคน การว่ายน้ำ หรือการวิ่งเหยาะ ๆ
เป็นต้น และคงไม่ได้ว่า การออกกำลังกายที่ท้าวสุดอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่ต้องจำกัดเวลา ไม่ต้องมีอุปกรณ์
การออกกำลังกาย ไม่ต้องมีกติกามังคัมและไม่ต้องเสียทรัพย์สินอย่างใดและทุกคนจะออกกำลังกายได้ก็ถือ
การเดิน ซึ่งอาจปฏิบัติได้ทุกวันในตอนเช้าและตอนเย็น

นอกจากนั้น การออกกำลังกายที่ได้อุดมประโยชน์ต่อร่างกาย และยังไ้งานอีกด้วยก็มีได้ เช่น
การพรวนดิน ฉางหญ้า ปลูกต้นไม้ ทำสวนครัว รดน้ำต้นไม้ ตักน้ำ ถูเรือน ทำความสะอาดบริเวณบ้าน
 ฯลฯ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ตนเองและครอบครัวควย

จากคุณตาของการออกกำลังกายดังกล่าวนั้น ผู้ที่ออกกำลังกายเป็นประจำทุกวันจนเป็นนิสัย
จะมีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ร่าเริงแจ่มใส ชีวิตมีแต่ความสุขและปราศจากโรคต่าง ๆ มีสุขทั้งกาย
และใจตลอดไป

เรามาดูการออกกำลังกายเป็นประจำกันเถอะ

แผนการสอนตามคู่มือครู

เรื่อง ความสำคัญของภาษาในกิจวัตรโดยทั่วไป

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจวัตร (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

เนื้อหา ความหมายของกิจวัตรและชื่อกิจ

ความคิดรวบยอด

กิจวัตรกับชื่อกิจมีความหมายแตกต่างกันตามจุดประสงค์ของผู้กระทำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. อธิบายความหมายของคำกิจวัตรและชื่อกิจได้ถูกต้อง
2. ยกตัวอย่างการกระทำที่เป็นกิจวัตรและชื่อกิจได้ถูกต้อง
3. อภิปราย แสดงความคิดเห็นในกรณีตัวอย่างที่กำหนดให้ได้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจวัตร
2. พจนานุกรม 6 เล่ม
3. แผนเกม "จับฉลากออก" 42 แผ่น

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน ครูแจกแผนเกมให้นักเรียนคนละ 1 แผ่นทุกคน อธิบายวิธีการเล่น และลงมือปฏิบัติ ครูสรุปอธิบายเหตุผลที่นำเกมนี้มาให้เล่น และแสดงความคิดเห็นร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน
2. ครูซักถามถึง การกิจที่นักเรียนและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในครอบครัวในสังคมกระทำในแต่ละวัน อาชีพที่กระทำ

3. ให้นักเรียนอ่านหนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ หน้าที่ชัดเจน
4. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปความหมายของคำกิจธุระ และธุรกิจ และจดลงในสมุด
5. ให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ เช่น ฟุ่มเฟือย คุณภาพ ประสิทธิภาพ สมรรถภาพ สื่อมวลชน เป็นต้น

ประเมินผล

1. จากการตอบคำถาม
2. จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
3. จากผลงานในสมุดแบบฝึกหัด

แผนการสอนตามคู่มือครู

เรื่อง ความสำคัญของภาษาในกิจกรรมโดยทั่วไป

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจกรรม (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

เนื้อหา ขอบเขตของกิจกรรมโดยทั่วไป

- กิจกรรมเกี่ยวกับการดำรงชีวิตประจำวัน
- กิจกรรมเกี่ยวกับงานอาชีพ

ความคิดรวบยอด

กิจกรรมในชีวิตประจำวันของคนเราจะหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงอยู่ในเรื่องการรับทราบข่าวสาร การใช้ปัจจัยสี่ การสังคม การแสวงหาความเพลิดเพลิน งานอาชีพ และการปฏิบัติหน้าที่พลเมือง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. อธิบายขอบเขตของกิจกรรมโดยทั่วไปได้ถูกต้อง
2. บอกเหตุผลได้ถูกต้องจากปัญหาที่กำหนดให้
3. วิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจกรรม
2. รูปภาพเกี่ยวกับกิจกรรมและธุรกิจ 4 ภาพ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน ครูและนักเรียนสนทนาซักถามถึงข่าวสารที่ได้รับฟังจากสื่อมวลชน ข่าวที่กำลังได้รับความสนใจ ครูใหญ่รูปภาพแล้วซักถามเพื่อพบพจนความหมายของกิจกรรมกับธุรกิจ
2. ให้นักเรียนอ่านหนังสือภาษาไทยเพื่อกิจกรรม หน้า 1 - 3 ครูซักถาม ให้นักเรียน

ช่วยกันแสดงความคิดเห็น อภิปราย

3. ครูให้นักเรียนสรุปข้อบกพร่องที่เจอโดยทั่วไป และจดลงในสมุด
4. ทำแบบฝึกหัดท้ายบทหน้า 5 ข้อ 1 - 5

ประเมินผล

1. จากการตอบคำถาม
2. จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

ภาพที่ 3

แผนการสอนตามคู่มือครู

เรื่อง ความสำคัญของภาษาในกิจธุระโดยทั่วไป

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

เนื้อหา กิจธุระเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพลเมือง

ความคิดรวบยอด

ในฐานะที่บุคคลทุกคนเป็นพลเมืองของรัฐย่อมมีหน้าที่ร่วมกันปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับของบ้านเมือง ดูแลทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม

1. ยกตัวอย่างกิจธุระที่เป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติในฐานะเป็นพลเมืองได้อย่างน้อย 5 อย่าง
2. คัดสิน แยกแยะจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
2. หนังสือสังคมศึกษาชั้น ม.2

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน ครูและนักเรียนสนทนาซักถามในเรื่องกฎหมายระเบียบข้อบังคับที่นักเรียนทราบและปฏิบัติอยู่
2. ให้นักเรียนอ่านหนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระหน้า 3

3. ครูซักถามปัญหาจากที่นักเรียนได้อ่านในหน้า 3 ครูยกตัวอย่างประกอบให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น เช่น ปัญหาการสร้างโรงงานแทนหาต้มทุ้กเกิด
4. ให้นักเรียนอ่านหนังสือสังคมศึกษา หน้า 254 - 262 จบแล้วครูให้นักเรียนฝึกตั้งคำถาม และช่วยกันตอบ
5. ช่วยกันสรุปเนื้อหาที่เรียน บันทึกลงสมุด และทำแบบฝึกหัดหน้า 5 ชุด 15 - 18

ประเมินผล

1. จากการตั้งคำถาม อภิปรายแสดงความคิดเห็น
2. จากสมุดแบบฝึกหัด

แผนการสอนตามคู่มือครู

เรื่อง ความสำคัญของภาษาในกิจกรรมโดยทั่วไป

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจกรรม (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

เนื้อหา ความสามารถในการใช้ภาษาช่วยในกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จลงด้วยดีตามจุดประสงค์ของกิจกรรมนั้น ๆ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. บอกหลักการใช้ภาษาในการกระทำกิจกรรมให้สำเร็จลงด้วยดีได้
2. บอกจุดประสงค์ของกิจกรรมแต่ละอย่างที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
3. เขียนเรียงข้อความที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจกรรม

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน ครูและนักเรียนสนทนาซักถามพบทวนในเรื่องที่ได้เรียนแล้ว และแนะนำแก้ไขจุดบกพร่องจากการทำงานของนักเรียน
2. ให้นักเรียนอ่านหนังสือภาษาไทยเพื่อกิจกรรมหน้า 3 - 5
3. ครูซักถามเนื้อหาจากที่นักเรียนได้อ่านในหน้า 3 - 5
4. ครูและนักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การเขียนจดหมายสมัครงาน การเขียนประกาศเชิญชวนไปทัศนศึกษา การเขียนคำขวัญเชิญชวนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และครูซักถามถึงจุดประสงค์ของกิจกรรมนั้น

5. ให้นักเรียนเขียนคำแนะนำสั้น ๆ เรื่องทำอย่างไรเมื่อไฟช็อต และทำแบบฝึกหัด
ท้ายบท หน้า 6 ข้อ 19 - 22

ประเมินผล

1. จากการตอบคำถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็น
2. จากสมุดแบบฝึกหัด

คาบที่ 5 - 6

แผนการสอนตามคู่มือครู

เรื่อง การเรียบเรียงข้อความง่าย ๆ เพื่อเผยแพร่

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 2 คาบ

เนื้อหา หลักทั่วไปของการเรียบเรียงข้อความที่เป็นประกาศในเรื่องทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียนและบุคคลรอบ

ความคิดรวบยอด

ในการเขียนประกาศข้อความง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน หลักสำคัญของทั้งจุดประสงค์ในการเขียนให้แน่นอนและเฉพาะเจาะจง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม

1. บอกจุดประสงค์ของตนเขียนได้
2. จับใจความสำคัญได้
3. บอกข้อดีข้อบกพร่องจากประกาศที่อ่านได้
4. เรียบเรียงข้อความง่าย ๆ ในรูปของประกาศได้
5. เขียนประกาศได้จากสถานการณ์ที่กำหนดให้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
2. หนังสือพิมพ์รายวันแบบเมือง มติชน และวัฏจักร (หรือฉบับอื่น ๆ)

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนถึงการรับทราบข่าวสารประจำวันได้จากแหล่งข่าวใดบ้าง
2. ครูอ่านประกาศพิมพ์ข้อความสั้น ๆ แล้ว ชักถามนักเรียน
3. ให้อ่านหนังสือภาษาไทยเพื่อกิจวัตร หน้า 7 - 9
4. ช่วยกันสรุปหลักทั่วไปของการเขียนประกาศ จดลงในสมุด
5. ให้นักเรียนอ่านข้อความประกาศประเภทต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ ครูชักถาม ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น
6. ทำแบบฝึกหัดท้ายบทหน้า 9 ข้อ 1 - 4

ประเมินผล

1. จากการตอบคำถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็น
2. จากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนตามคู่มือครู

เรื่อง การเรียบเรียงข้อความง่าย ๆ เพื่อเผยแพร่

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

เนื้อหา หลักทั่วไปของการเขียนคำแนะนำเผยแพร่แก่บุคคลทั่วไป

ความคาดหวัง

ในการเขียนคำแนะนำเผยแพร่แก่บุคคลทั่วไป ผู้เขียนจำเป็นต้องมีความรู้คู่พินิจในเรื่องที่ตนเขียน ผู้รับเกิดความเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. สรุปหลักสำคัญในการเขียนคำแนะนำได้
2. เขียนเรียบเรียงข้อความในรูปของคำแนะนำสั้น ๆ ได้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
2. เอกสารแนะนำจากหน่วยงานต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนาซักถามนักเรียนถึงกิจธุระประจำวันให้นักเรียนบอกวิธีการกระทำ เช่น วิธีการแปร่งฟันที่ถูกต้อง วิธีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการรับประทานอาหาร เป็นต้น

2. ให้นักเรียนอ่านหนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ หน้า 9 - 10
3. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปหลักการเขียนคำแนะนำ จดลงในสมุด

4. ให้อ่านเอกสารแนะนำคนละไม่ต่ำกว่า 3 ฉบับ จากนั้นก็ลงในสมุดอ่าน เรื่องอะไร ให้สังเกต วิธีการเขียนคำแนะนำจากเอกสารที่ได้อ่าน
5. ครูซักถามข้อที่น่าสังเกตจากเอกสารต่าง ๆ
6. ทำแบบฝึกหัดท้ายบท ให้เลือกเขียนตามความสนใจ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการซักถาม แสดงความคิดเห็น
2. จากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนตามคู่มือครู

เรื่อง การเรียบเรียงข้อความง่าย ๆ เพื่อเผยแพร่

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

เนื้อหา การเขียนคำชักชวน หลักสำคัญในการเขียนคำชักชวน

ความคิดรวบยอด

คำชักชวนผู้เขียนเขียนขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายใหญ่รับคำชักชวนเปลี่ยนความเชื่อและการกระทำ จากที่เคยเชื่อเคยกระทำให้เชื่อและกระทำอย่างอื่นแทนหรือเลิกเชื่อเลิกกระทำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. สรุปหลักการเขียนคำชักชวนได้
2. เมื่อกำหนดปัญหา หัวข้อเรื่องหรือกรณีตัวอย่างสามารถเขียนเรียบเรียงเป็นข้อความชักชวนสั้น ๆ ได้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
2. เอกสารประเภทชักชวน
3. ป้ายนิเทศ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนถึงข่าวสารการเลือกตั้ง ก่อนการเลือกตั้ง ทางราชการและประชาชนทำอะไรบ้าง เพื่อให้การเลือกตั้งสำเร็จลุล่วงตามจุดประสงค์
2. ครูให้ตัวแทนนักเรียน 3 คน ไปดูป้ายนิเทศที่จัดขึ้นพรรคการเมืองการเลือกตั้งของ ประชุม หาข้อมูลมารายงานให้เพื่อนฟัง สำหรับนักเรียนที่อยู่ในชั้นเรียนให้อ่านหนังสือภาษาไทย เพื่อกิจธุระ หน้า 11 - 12

3. ให้ตัวแทนที่ไปหาข้อมูลมาสรุปย่อให้เพื่อน ๆ ฟัง ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่า หลังจากการเรียนหรือช่วงที่มีเวลาว่างให้ทุกคนไปสมัครการ
4. ช่วยกันสรุปหลักการเขียนคำขวัญ และจดลงในสมุด
5. ให้ทำแบบฝึกหัดท้ายบท หน้า 12 เลือกเขียนคนละ 1 เรื่อง ตามความสนใจ และเขียนคำขวัญเชิญชวนประชาชน ไปใช้สิทธิเลือกตั้งคนละ 1 ส่วนวน

ประเมินผล

1. จากการซักถาม ความสนใจในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
2. จากการทำแบบฝึกหัด

ภาพที่ 9

แผนการสอนตามคู่มือครู

เรื่อง การรับทราบข่าวสารประเภทต่าง ๆวิชา ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบเนื้อหา การรับทราบข่าวสารประเภทต่าง ๆ

- ประกาศของทางราชการ
- ส่วนประกอบของประกาศของทางราชการ

ความคิดรวบยอด

การรับทราบข่าวสารประเภทต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน อันอาจนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้ว สามารถแสดงพฤติกรรม

1. บอกส่วนประกอบที่สำคัญของประกาศทางราชการได้
2. จับใจความสำคัญของประกาศส่วนที่เป็นเนื้อความได้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
2. ตัวอย่างประกาศของทางราชการ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับกิจธุระในการดำรงชีวิตประจำวันที่ได้เรียนมาแล้วในบทที่ 1
2. ให้นักเรียนอ่านหนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ หน้า 13 - 17

3. ให้เด็กเรียนสรุปส่วนประกอบที่สำคัญของประกาศทางราชการ จดลงในสมุด
4. ครูซักถามนักเรียนถึงส่วนประกอบที่สำคัญของประกาศทางราชการที่นักเรียนอ่าน

จากตัวอย่าง

5. ให้เด็กเรียนอภิปราย สรุปว่า ประกาศของทางราชการในแบบฝึกหัดหน้า 18 - 19 มีความสำคัญอย่างไรบ้าง สรุปย่อใจความสำคัญลงในสมุด

ประเมินผล

จากการตอบคำถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็น

คาบที่ 10 - 11

แผนการสอนตามคู่มือครู

เรื่อง การรับทราบข่าวสารประเภทต่าง ๆ

เวลา ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 2 คาบ

เนื้อหา เอกสารแนะนำเรื่องต่าง ๆ

- หลักการพิจารณาเอกสารแนะนำเรื่องต่าง ๆ

ความคิดรวบยอด

คำแนะนำมีประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันของคนเรามากไม่ว่าในด้านใดจึงควรทำความเข้าใจในเนื้อหาและนำไปปฏิบัติให้ตรงตามกิจธุระของเรา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. บอกได้ว่าใครหรือหน่วยงานใดเป็นผู้ให้คำแนะนำ
2. จับสาระสำคัญของเนื้อหาคำแนะนำที่กำหนดให้ได้
3. บอกประโยชน์ของคำแนะนำที่กำหนดให้ได้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
2. เอกสารแนะนำประเภทต่าง ๆ 50 ฉบับ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน ครูพบนักเรียนเรื่องหลักการเขียนคำแนะนำ
 2. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 6 คน ครูแจกเอกสารให้ทุกกลุ่ม ๆ ละ 7 ฉบับ
 3. ให้นักเรียนอ่านหนังสือภาษาไทยเพื่อกิจธุระ หน้า 20 และเอกสารแล้วเขียนรายงาน
- ส่ง บอกว่า อ่านเรื่องอะไร ใครหรือ หน่วยงานใดเป็นผู้ให้คำแนะนำ จับใจความสำคัญ บอกประโยชน์

ของเอกสารแนะนำที่ได้อ่านส่งรายงานกับครูทุกคน

ประเมินผล

1. สังเกตการทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม
2. จากการทำรายงาน

แผนการสอนตามคู่มือครู

เรื่อง การรับทราบข่าวสารประเภทต่าง ๆ

วิชา ภาษาไทยเพื่อกิจวัตร (ท 331) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

เนื้อหา เอกสารชักชวน

- หลักการพิจารณาเอกสารชักชวน

ความคิดรวบยอด

เอกสารชักชวนจูงใจให้ชักชวนให้กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อยตามคำชักชวน จำเป็นต้องตรวจสอบที่มาของเอกสารให้แน่ใจเสียก่อนว่าเป็นที่น่าเชื่อถือ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบแล้วสามารถแสดงพฤติกรรม

1. บอกหลักการพิจารณาเอกสารชักชวนได้
2. วิเคราะห์เนื้อหาในเอกสารชักชวนที่กำหนดให้ได้

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือภาษาไทยเพื่อกิจวัตร
2. เอกสารชักชวน
3. บทความชักชวนเรื่องมาออกกำลังกายกันเถอะ
4. แผนโปสเตอร์ชักชวนเรื่องมาช่วยกันรักษาความสะอาดกันเถอะ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. นำเข้าสู่บทเรียน ครูนำแผ่นโปสเตอร์คิดในกระดานคำแล้วซักถามสนทนากับนักเรียน
2. ให้อ่านหนังสือภาษาไทยเพื่อกิจวัตรหน้า 23
3. ช่วยกันสรุปข้อควรพิจารณาเอกสารชักชวน จดลงในสมุด
4. ครูแจกบทความเรื่อง มาออกกำลังกายกันเถอะให้ทุกคนอ่าน และช่วยกันวิเคราะห์เนื้อหาในเอกสาร
5. ครูให้ตัวแทนมาอ่านเอกสารชักชวนให้เพื่อนฟัง และช่วยกันพิจารณาว่า เชื่อดูได้หรือไม่ ให้นักเรียนซักถามแสดงความคิดเห็นร่วมกัน
6. ครูแนะนำให้นักเรียนไปอ่านประกาศ เอกสารแนะนำ เอกสารชักชวน จากแหล่งต่าง ๆ เช่น ป้ายประกาศ หอสมุด และหน่วยงานต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาล หน่วยงานราชการ เป็นต้น

ประเมินผล

จากการตอบคำถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็น

การศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ
และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดย
การสอนแบบชนิดิเคตกับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

ผานิต เพชรจำรัส

เสนอคณะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2529

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อวิชา ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอน แบบชินติเคทกับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประจักษ์ศิลปาคม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 83 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 41 คน กลุ่มควบคุม 42 คน นักเรียนในกลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบชินติเคท นักเรียนใน กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ระยะเวลาในการทดลอง 12 คาบ คาบละ 50 นาที และใช้ เนื้อหาเดียวกัน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized control Group Pretest - Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ (ความเชื่อมั่น .7225) แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชา ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ (ความเชื่อมั่น .8478) และแบบทดสอบวัดความรับผิดชอบ (ความเชื่อมั่น .7965) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าสถิติที (t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระของนักเรียน ทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระ ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และความรับผิดชอบของนักเรียน ทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อกิจธุระของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบชินติเคทหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระของ นักเรียนทั้งสองกลุ่มหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ความรับผิดชอบของนักเรียนทั้งสองกลุ่มหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF MATHAYOM SUKSA III STUDENTS' ACADEMIC ACHIEVEMENT,
ATTITUDE AND RESPONSIBILITY TOWARD PRACTICAL THAI
THROUGH SYNDICATE TEACHING METHOD AND THROUGH
THE METHOD IN THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

PHANIT PETJUMRUSE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
September, 1986

The purpose of this study was to compare the academic achievement, attitude and responsibility toward Practical Thai subject of Mathayom Suksa III students through syndicate teaching method and through the method in the teacher's manual.

The samples were the 83 Mathayom Suksa III Students in Pracharasadara Uphutump School, Houykhwang, Bangkok during the first semester of the 1986 academic year. Forty-one students, randomly selected as an experiment group, was taught by syndicate teaching method. Forty-two students in the control group was taught by the method in the teacher's manual. It took 12 periods each (1 period = 50 minutes) to study the same content. The research design of this experiment was the randomized control group pretest-posttest design. At the end of the experiment, the Practical Thai studies achievement Test, attitude scales of Practical Thai and the responsibility test were statistically analysed by using t-test.

The results indicated that the social achievement of the students in the two groups were significantly different at the .05 level. Attitude toward Practical Thai of two groups was not significantly different and the responsibility of the students in the two groups were significantly different at the .05 level. However, the two group showed higher achievement, attitude and responsibility toward Practical Thai than before statistically significant at .01 level.